

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

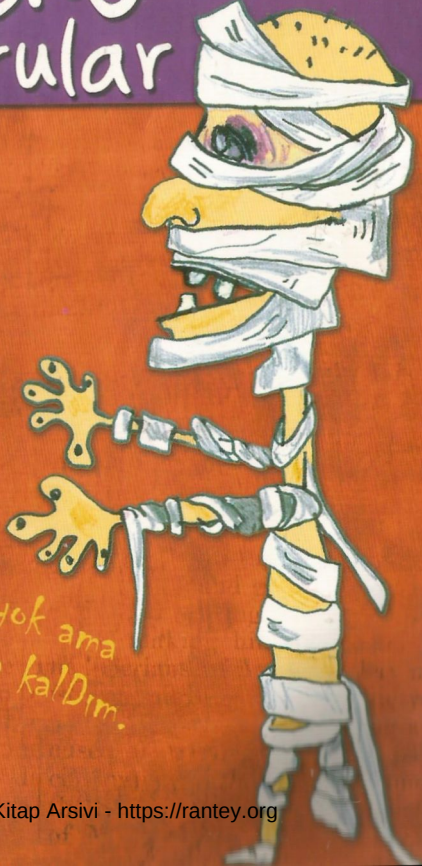
Bilginç
kitaplar

Arzu Yüksel

Cevabı Bilinmeyen Esrarengiz Sorular

2.
BASKI

Bir Cevabım yok ama
Sorunuza Hayran kaldım.

carpe diem

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

carpe diem

"Çünkü insana en çok kitap yakışıyor
ve mürekkebin kuruduğu yerde kan akıyor!"

ânı yakala!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

arzu yüksel

cevabı bilinmeyen esrarengiz sorular

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

arzu yüksel

1961 istanbul doğumlu. istanbul niversitesi'nde arkeoloji ve sanat tarihi eğitimi aldı. yazı yazmayı niversite yıllarından bu yana sürdürmekte. ilk kitabı "kahkaha atan ebeğmeci" 1999 yılında doğan kitap tarafından yayımlandı. istanbul'da yaşıyor ve kitap çalışmalarına devam ediyor.

içimdekiler

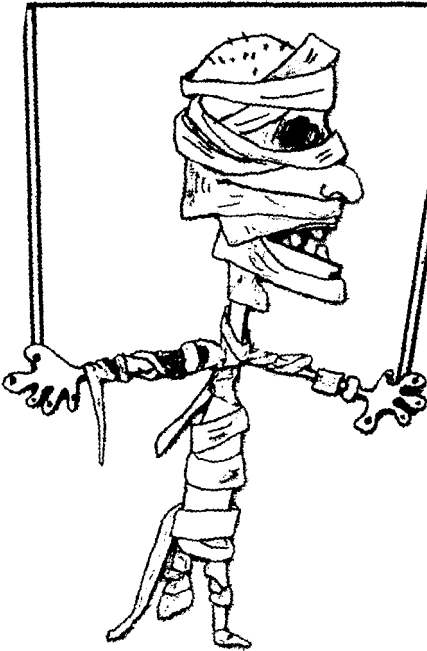
- altın şehir el dorado gerçekten var mı? / 9
- terra cotta askerleri gerçekte gazaba uğrayıp taş
kesilmiş bir ordu mu? / 16
- ufo'lar hayal ürünü mü gerçek mi? / 21
- kapadokya yeraltı tünelleri dünyanın altında kurulmuş
olan gizli bir uygarlığın parçası mı? / 26
- tunguska patlamasının ardındakisır nedir? / 34
- devasa nazca şekilleri kimler tarafından, ne zaman,
ne için ve nasıl yapılmışlardır? / 38
- dünyanız uzayda dev bir manyetik taklaya mı
hazırlanıyor? / 44
- antik petra şehri helak edilen semud kavminin
yurdu mıydı? / 48
- ölümsüzlüğün sırrı voynich el yazmasında mı
gizli? / 51
- esrareniz yeraltı krallığı agarta, insanlığa yol
göstermek adına belli çağlarda dünya yüzüne mi
çıkıyor? / 54
- gizemli stonehenge, 5000 yıl öncesine ait bir
boyutlar arası bilgi işlem merkezi miydi? / 58
- solucan delikleri sayesinde zamanda yolculuk
yapmak mümkün mü? / 63
- maya takvimi kıyametin tarihini mi veriyor? / 67
- philadelphia deneyinde eldridge gemisi
mürettebatıyla birlikte
- nasıl bir anda ortadan kayboldu? / 71
- 300 metrelik dev büyük beyaz piramit'in arkasında
çözülmeyi bekleyen sır nedir? / 76
- esrareniz gezgin taşlar nasıl metrelerce yolculuk
yapıyorlar? / 82
- gizemli ayers kayası aborjinlerin inandığı gibi büyük
bir kitabe mi? / 85
- ekin çemberleri içinde yaşadığımız evrenin ortak
sembolik dili olabilir mi? / 89

içimdekiler

- kirlian tekniği ile ruhun fotoğrafı çekilebilir mi? / 94
- gizemli tiwanaku güneş kapısı nereye açılıyor? / 97
- elektrik adam nikola tesla'nın buluşları neden gizli tutuluyor / 101
- kristal kafatası hakkındaki iddialar doğru mu? / 105
- dünyanın içi gerçekten oyuk mu? / 108
- kayıp cennetin kayıp kuşları sonunda gerçek mi oldu? / 111
- ley hatları hayalet bir enerji türü mü? / 115
- rongorongo tabletleri dünyanın geleceği ile ilgili bir kehaneti mi barındırıyor? / 119
- saint-germain kontu efsanesi gerçek mi? / 123
- kıyamet hakkındaki kehanetlerin ne kadarı doğrudur? / 127
- nedir şu labirent? / 130
- dropa insanların fantastik öyküsünde hiç gerçeklik payı var mı? / 133
- altın oran yaratıcının bir tasarım kodu mu? / 137
- foton kuşağı neyin habercisi? / 140
- dagonlar sirius'un varlığını nasıl bilebildiler? / 144
- urartu taşlarındaki gizli mesaj nedir? / 147
- ay'da meydana gelen gariplikler neyi ifade ediyor? / 151
- phaistos diski bronz çağına ait bir bilgisayar disketi mi? / 155
- hacer'ül esved kendisini ziyaret eden insanların kaydını mı tutuyor? / 158
- "her şeyin teorisi" her şeyi açıklar mı? / 161
- ashab-ı kehf mucizesi neye işaret ediyor? / 164
- kral arthur ve excalibur kılıcı efsanesi gerçek mi? / 168
- denizin altındaki on bin yıllık japon piramidini kimler inşa etmişti? / 171

BİLDİĞİM TEK ŞEY
HİÇBİR ŞEY BİLMEDİĞİMDİR.

(SOCRATES)

Altın şehir El Dorado gerçekten var mı?

Sisli insanlık tarihimizin içindeki bazı gerçekler bizlere efsaneleşerek ulaşıyor olabilir mi? Günümüzde bunu düşünmeye hiçbirimizin vakti yok.

Ama efsanelerde ya gerçeklik payı varsa?

Altın yaldızlı hükümdarın yaşadığı altın şehir El Dorado efsanesi kulaklara belki çok masalsı gelebilir. Hatta yüzyıllardır kulaktan kulağa anlatılanlar Kolombiyalı bir yerlinin Avrupalı istilacı ve yağmacılardan uygarlığının son kalıntılarını kurtarmak için uydurduğu etnik ve metruk bir masal dahi olabilir.

Güney Amerika yerlileri altına nasıl ulaştıklarının ve büyük uygarlıklarını nasıl adeta altından döşediklerinin mantıklı bir açıklamasını hiçbir zaman yapamamışlardır.

Tanrılarının teri ve gözyaşlarıydı onlara göre altın...

Büyük tapınaklarının inşasında, çiçekleri ve yaprakları bile altından yapılma bahçelerinde, gökselliği işaret eden sütunlarda, seremoni eşyalarının tamamında, giysi ve aksesuarlarında kullandıkları altın için atalarına çok minnettar olduklarını sessizce fısıldarlardı.

Tanrılarının bir armağanı olan altının kozmik bir anlamı ve mesajı vardı onlar için.

Kâşiflerdeki istila ve sahiplenme hırsını doruğa çıkaran tek gerekçe yeni dünyanın altın efsaneleridir.

Ve altının bulunduğu yer elbette cennet olmaydı.

Ama kâşifler yeni dünyaya silahları ve dinî önyargıları ile yelken açtıklarında doğrusu hiç de cennetlik niyetlerle donanmamışlardı.

Başta Kristof Kolomb olmak üzere Güney Amerika'nın yerli kültürü ile buluşan kâşifler, onların kurduğu büyük uygarlıkları anlamaya çalışmadılar bile.

Oysa yerlilerin sahip olduğu altın, uygarlığının en doğal parçası sayılıyordu.

Ve en önemlisi, bu madene Avrupalılar gibi bir anlam yüklemedikleri açıkça belli oluyordu.

Onlar altını ilahî bir simge olarak benimsemişlerdi.

Uygarlıklarının ilahî saflığını ve kozmik bütünlüğünü bu maden ile teşhir ediyorlardı dış dünyaya.

Altın, bu insanların Tanrıyla olan bağlantılarının bir belirtisiydi.

Tanrılarıyla, ölen atalarıyla ve doğayla konuşan dinî liderleri (şamanlar) başlarına altından bir halka takarlar ve bu altın halkanın gücü sayesinde bilme güçlerinin arttığına inanırlardı.

Evrenin söylediklerini duyabilmek için doğayla

insan arasında aracılık eden altın madeninin saf tınısına gereksinimleri vardı.

Şamanlar, halklarını her türlü dünyasal ve kozmik olaylar hakkında bilgilendirirken bu maddeden yararlanıyorlardı.

Bu yüzden Güney Amerika yerlileri için altın madeni, bir süs eşyası ya da kişisel bir güç temsilciliğinden çok bilimsel bir kimliğe sahipti.

Kuşkusuz Güney Amerika yerlilerinin doğayla, altın madeni arasında kurdukları ilişki Avrupalı birinin anlayacağı türden bir ilişki biçimi değildi.

Avrupalı için altın tek bir şey ifade ediyordu: "Diğerlerinden güçlü olmak!"

Özellikle dinî otoriteler ve Avrupa'nın kraliyet sahipleri, himayelerindeki kâşiflerin bu altınlara ulaşabilmeleri için her türlü zorluğu ve zorbalığı açıkça yasal olarak ilan etmişlerdi.

Ünlü El Dorado efsanesi Avrupalının keşif arzusunun en tozu dumana kattığı yıllarda zuhur etmişti.

Kristof Kolomb yeni dünya yerine, Hindistan'a ulaştığını zannedersun, ülkesine bu yeni diyarların haberlerini götürmek için geri döndüğünde yanında pek çok ağız sulandıran hikâye de getirmişti.

Dedikodular çabuk yayıldı ve çok geçmeden nerdeyse bütün bir İspanya halkı Kolomb'un gözleriyle gördüğü, altından yapılmış şehirleri konuşur oldu.

Onunla başlayan altın şehir söylenceleri, sonradan Francisco Pizarro ve Hernan Cortes ile ay yuka çıktı.

Bu insanlar marifetiyle, Aztek ve İnka uygarlıklarının altından yapılmış güzide eserlerinin neredeyse tamamına yakını eritilip yüz milyonlarca dükalık servete dönüştürüldü.

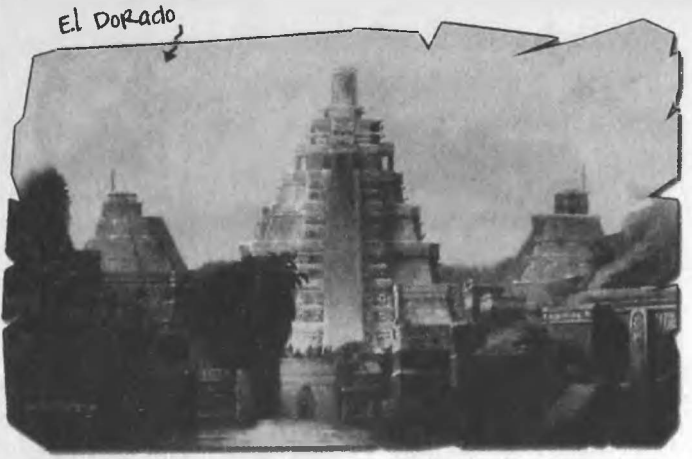
Bununla yetinmeyen kâşifler ve yanlarındaki gemiciler hâlâ tatmin olamamışlardı. El Dorado'nun izini bulamadıklarına inanıyorlardı. Tanık oldukları altın imparatorlukları onların hırsını frenlemek yerine, daha da çoğaltmıştı.

Altınlar ele geçirildikçe büyüyen El Dorado efsanesi, günün birinde bir yerlinin gemicilerden birine Kolombiya'da yaygın bir hikâyeyi anlatmasıyla iyice alevlendi.

Hikâyeye göre; bir zamanlar Kolombiya'da yaşayan bir kral vardı. Bu kral altın şehirin altın hükümdarıydı ve her sabah vücuduna sürdüğü bir yağın üzerine altın tozu serper, bütün gün bununla dolaşırdı. Güneşin ilk ışıkları ile birlikte sarayının yakınındaki göle gider, orada yıkanır ve birkaç saat geçmeden yeniden altınlaşırdı.

İşte bu fantastik hikâye Avrupalı gemicilerin amazonun daha da içlerine doğru hareket etmelerine neden oldu. Hastalık ve açlığa razı olarak, isterik bir ruh hâli içinde El Dorado'nun altın kapılarıyla karşılaşmayı ve orayı yağmalamayı hayal etmeye başladılar.

O gün bu gündür maceraperestler, gezginler, arkeologlar ve diğer niyeti belirsizler(!) hâlâ El Dorado efsanesinin izini sürerler.

Ama bilmezler ki altın şehir ve altın hükümdar El Dorado'ya ulaşmak için en az altın kadar saf olmak gereklidir.

Gerçekte dünyanın her yerinde bir El Dorado efsanesi hüküm sürmektedir.

İstanbul şehrinin altınları Haliç'te gömüldür.

Frigya kralı Midas'ın dokunduğu her şeyi altına çeviren dileği nehrin sularında yıkanmasıyla son bulur, El Dorado mitini anımsatırcasına.

Hindistan'da altın şehir efsaneleri, halkın gözünde efsane olmaktan çok gerçektir.

Simyanın değersiz madenleri altına dönüştürmekten ziyade, kendini altın bir bilince dönüştürmenin gerçek amaç olduğunu fark eden bir simyager gibi, El Dorado efsanesinin kendini insana sunuşu da, bir bakıma altın kadar saf ve her zaman ışığını koruyan bir insan olduğunda onun keşfedileceği ile ilgili olmasıdır.

Bu yüzden soruyu yeniden sormak gerekebilir, “El Dorado gerçekten var mıdır?” diye.

Dünya üzerinde olsun olmasın, evet o efsanevi altın şehir ve altın yaldızlı hükümdar içimizde bir yerlerde mutlaka vardır.

Mecazi olarak kendi hazinelerimizi keşfetmek, dahası fark etmek bunun için kıymetli değil midir? Ve kim bilir, belki de El Dorado insan bilincinin değişerek, dönüşerek ve gelişerek varabileceği altın noktasıdır.

Terra cotta askerleri gerçekte gazaba uğrayıp taş kesilmiş bir ordu mu?

Titiz ve detaya düşkün Çinliler, tarihî kayıtlarını tutarlarken İmparator Qin Shi Huang döneminin (M.Ö. 259 / M.Ö. 210) en önemli olayını acaba neden belgelemediler?

Tarihî kayıtların hiçbirinde yer almayan, söylencesi bile anılardan silinmiş bu eşsiz tarihî zenginlikle ilgili akıllarda pek çok soru oluşmuş durumda. Bu soruların tamamı da çokluk, kusursuzluk ve eşsizlik ile ilgili. Yani şaşırtıcı çoklukta, boyutları gerçek olanla birebir ve biri diğerine asla benzemeyen pişmiş topraktan yapılma binlerce asker...

Çin'in batısındaki eski başkent Xian'da ortaya çıkarılan kilden askerler, bulunduklarında Çin'e adını veren imparator Qin Shi Huang'ın piramit mezarına sessizce eşlik ediyorlardı. Askerlerin ortalama boyları gerçek bir kişiymişçesine 1 metre 80 santim uzunluğundaydı. Zengin bir içeriğe sa-

hip olan bu buluntu grubu, Mısır piramitleriyle boy ölçüşecek denli etkileyiciliği nedeniyle şimdiden dünyanın harikalarından sayılmaktadır.

Tam 2200 yıldır sessizliğini koruyan terra cotta (pişmiş toprak) askerlerin 1974 yılında bulunması Çinli köylüler sayesinde gerçekleşmiştir. Köylülerin su kuyusu açmaya çalışırken rastladıkları seramik parçalarını takip eden uzmanlar, çok geçmeden devasa bir yeraltı ordusuyla karşılaşır.

Terra cotta asker ordusunun tek bir kalıpla üretildiği tezi, buluntular üzerinde yapılan çalışmalar ilerledikçe çürütülmüştür. Kazılar yoğunlaştıkça arkeologlar şaşkınlıklarını gizleyemediklerini itiraf etmişlerdir. Sanki denetlenmeye hazır canlı bir ordu, sessiz bir disiplin hâliyle beklemektedir. Her biri ayrı bir yüz ifadesi, değişik saç modelleri ve farklı rütbelerine göre giysiler içinde bulunan askerlerin yanı sıra, memurlar, okçular, atlar, arabalar ve hayvanlar da bu kalabalık taşlaşmış gösterinin bir parçasıdır.

Sanki İmparator Qin Shi Huang'ın kenti gaza uğrayıp "taş kesilmiş" gibidir.

1976 da yapılan ikinci keşif kazısında altmış dört bin metre karelik alanda, altmışın üzerinde savaş arabası ve bin dört yüz asker daha gün ışığına çıkarılmıştır. Bu gruptaki askerlerin de, ilk çıkarılanlarda olduğu gibi, yüz ifadeleri, beden ölçüleri ve giysilerindeki detayların canlılıkları şaşırtıcıdır.

1980'deki kazı ise diğer ikisine göre daha küçük bir alanda gerçekleştirilmiştir. Ama buluntular yine aynı oranda dikkat çekicidir. Savaş arabaları, komutan rütbesindeki altı adet subay heykeli ve silahlar...

Böyle bir buluntuyla karşılaşınca insanın aklına ister istemez, "İmparator Qin Shi Huang'ı böyle bir ordu kurmaya iten dürtü neydi?" sorusu geliyor.

Sağlığındayken çok kereler uğradığı suikastlar nedeniyle yaşadığı korku, onda öldükten sonra bile korunmak dürtüsü yaratmış olabilir miydi?

Qin Shi Huang'ın, yaşarken maiyetindekilere söylediği gibi, bir saray dolusu insan ve ordusu ile birlikte öte âleme gitme dileği düşünülünce, belki de bu kilden ordu için bambaşka yanıtlar düşünülmelidir.

Çin tarihinin müsrif, acımasız, kitapları ve bilim adamlarını yakan imparatoru olarak tanınan Qin Shu

Huang, aynı zamanda ölümsüzlük takıntısı olan biridir. Tarihî kayıtlarda ölümsüzlük otunu bulmaları için askerlerine uzun ve zorlu deniz yolculukları yaptırdığı belirtilmiştir. Böylesi bir ruh hâlinin ölümden sonraki yaşamı için her şeyin tam ve mükemmel olmasını arzuladığı, güvenliği için hiç kaygılanmak istemediği bellidir.

Elbette varsayımların hiçbiri böyle bir buluntu karşısında tam anlamıyla bir yanıt oluşturamıyor. Bu nedenle, Xian'daki Qin Shi Huang'ın askerlerinin bulunduğu kazı alanını ziyaret edenler kuşku, hayret, hayranlık duyguları ve akla hücum eden binlerce soru ile dolaşmaktadırlar. Kazılar hâlâ devam etmekteyse de imparatorun mezarına henüz sıra gelmemiştir. Çevresinde de beş yüzün üzerinde irili ufaklı mezar bulunan Qin Shi Huang'ın piramit mezarı, 56 kilometrelik bir alanı kaplar ve 75 metre yüksekliğindedir.

Çin kayıtlarında terra cotta askerler hakkında hiçbir ize rastlanmamıştır ama imparatorun mezarı ile ilgili bilgiler oldukça detaylıdır. Örneğin bu piramit mezarın adeta bir saray olduğundan bahsedilmektedir. Bu devasa mezar salonlar, kuleler, kameriyeler ve pek çok heykelden oluşmuştur. Kemerli tavanı yıldız resimleri, yan duvarlar ise Çin haritasıyla bezenmiştir. Tabutunun içinin oldukça kıymetli mücevherat ve değerli taşlarla süslendiği anlatılmıştır. On üç yaşında tahta geçen Qin Shi Huang'ın on binlerce işçi çalıştırarak inşa ettirdiği bu yeraltı sarayının içinde son derece özenli bir çalışma göze çarpar. Bu özenli, kılı kırk yaran çalışmanın kırk yıl kadar sürdüğü belirtilir.

Masallarda, efsanelerde insanlara kızdığı zaman onları taşa çevirerek cezalandıran “tanrılardan” söz edilir. Qin Shi Huang’ın kendini tanrı yerine koyup koymadığını bilemiyoruz. Eğer taşa çevirme gücüne sahip olsaydı kendisine hizmet edenleri taşa çevirir miydi? Onun kişiliği ile ilgili yazılanlara bakacak olursak, belki de hiç tereddütsüz “evet” dememiz gerekebilir.

Bu babanın oğlu da en az babası kadar zalimdir. Babasının ölümünden sonra, hizmet etmesi için üç bin kadını diri diri gömdürmüştür.

Tarihin gerçeküstü siması olan mitolojiler, efsaneler sadece ejderhalar, uçan insanlar, deniz-kızları vs. ile sınırlı değildir. Yeryüzü kitaplığında taş kesilen insan ve hayvan hikâyelerine de bolca rastlanır.

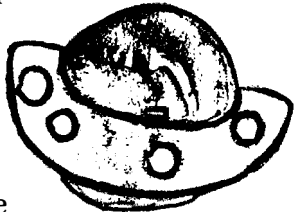
Manisa’daki ağlayan kaya Niobe’nin ağladığı yerde taş kesilmiş bir kadın olduğu söylenir. Kızılırmak yakınlarındaki “kızlar sinisi” taş kesilen bir düğün alayının efsanesidir. İskoçya’da, dans edenleri kemanından yayılan müzikle taşa dönüştüren bir müzisyenin efsanesi yüzlerce yıldır anlatılır. Yunan mitolojisindeki Medusa’nın işi, istemeden de olsa, ona bakanları taşa dönüştürmektir.

Yazılı belge ya da efsane oluşu hiç fark etmez; insanoğlunun tarihini güç sahibi insanların aşırılıklarının ya da efsanelerde sözü edilen muhayyel tanrıların gazabının şekillendirdiğini görmemek mümkün değil.

UFO'lar hayal ürünü mü gerçek mi?

“Tanımlanamayan” diyerek tanımlamaya çalıştığımız uçan nesneler ile olan ilişkimiz dünya insanı olarak oldukça eskilere dayanıyor. Günümüzde herkesin kendi terminolojisi içinde açıklamaya çalıştığı bu fenomen artık göz ardı edilemeyecek kadar gözler önünde.

Peki UFO'lar gerçekten var mıdır? Varlarsa gerçekten “uzaylı” tabir ettiğimiz yaratıklar tarafından mı idare ediliyorlar? Ya da ileriki bir tarihte zaman makinesinin icat edileceği varsayarak, UFO'ları aslında gelecekte geçmişte ziyaret eden insanların araçları olarak mı düşünmeliyiz? Veya tüm bunlar insanoğlunun ortak hayal gücünün bir ürünü müdür? İşte bunlar bu kitapta yer alan ya da almayan diğer pek çok cevabı bilinmeyen esrarengiz sorulardan sadece bir kaç.

Geçmiş uygarlıkların dünya dışına ve göksel-liğe karşı yabancı olmadıklarını onlardan günümüze kadar gelen tarihî belgeler sayesinde biliyoruz.

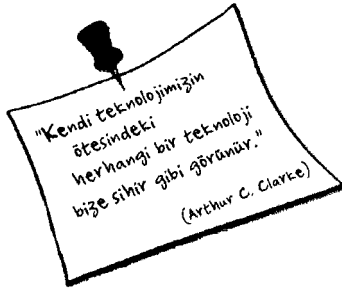
Uygurlar, Hitit, Mısır, Rama, Aztek, İnka, Maya uygarlıkları bütün kültürlerini neredeyse kendilerine bırakılan göksel bir bilgi ve bilgeliğin üzerine inşa etmişlerdir. Bir Afrika kabilesi olan Dogonlar atalarının Sirius yıldız sisteminden gelen iyiliksever göksel varlıklar olduğundan söz ederler.

Bu göksel bilgi ve bilgeliğin kaynağı olarak işaret edilenler hep dünya dışından gelen varlıklardır. Bu varlıklar, uçan ve ateş saçan araçları ile gökyüzünden dünyaya gelip, insan gelişimine katkıda bulunmuşlardır. İnsanların bilgeliklerini nasıl daha iyi bir seviyeye getirebilecekleri hakkında onlara yol göstermişlerdir.

Dünya üzerindeki yaratılış destanları, dünya dışından gelen zeki birilerinin müdahalesiyle insan soyunun nasıl hizalandırıldığına dairdir.

Günümüzde bu destanlar genellikle yok sayılmaktadır. Ya da geçmişte yaşayan insanlar “ilkel insanlar” diye tabir edilip onlardan günümüze ulaşan bilgiler de masal olarak kabul edilmekte ve bu da bilimsel düşüncenin bir gereği olarak gösterilmektedir.

Oysa Mayaların yaradılış destanı Popol Vuh, Hintlilerin dünya üzerinde bir zamanlar yaşanmış galaktik bir savaşa dair destanı Mahabarat, Orta Asya Türk efsaneleri, Sümer yazıtları ve daha pek çok tarihî bilgi dünyanın göklerden gelen yabancılara hiç de yabancı olmadığını göstermektedirler. Uygurların yaradılış efsanelerinde de göklerden gelen ışık atalardan ve onların kendilerine eş olarak seçtikleri yeryüzü kızlarından bahsedilir.

UFO'ları açıklamaya çabalarken tarihî bilgilerimizle harmanlanmış olan aklımızın not defterinde neler var bir bakalım:

UFO'lar kimilerine göre cin, kimilerine göre metalik birer uzay gemisi, kimilerine göre merkeba (ışık beden), kimilerine göreyse dünya dışı bir tehdit yani düşman olarak tanımlanıyor. Aslında bir tek doğru yanıt arayanlar için oldukça zor bir durum. Elbette bu tanımlamaların hatta daha fazlasının doğru olma olasılığını aklımız reddeder. Ama UFO'larla ilgili içimizi rahatlatacak ve gerçeğe uygun bir yanıt arıyorsak, bütün olasılıkları düşünmemiz ve hatta sezgilerimizle iş birliği yapmamız gerekmektedir.

Bir insan olarak neye inanıyorsak, aklımız neye yatıyor ise, dış dünyadaki olup bitenleri algılayış biçimimiz de bu inançlarımız doğrultusunda şekillenecektir.

UFO'ları, dünyada aldığımız eğitimlerden, dinî inançlarımızdan, aile içinde edindiğimiz yargılardan, ilgi alanlarımızdan, deneyimlerimizden, kısacası bu gezegene doğduğumuz andan itibaren biriktirdiklerimizden yola çıkarak tanımlamaya çalışıyoruz. Bu nedenle bu konu herkesin kabul edeceği net bir gerçekliğe kavuşuncaya dek herkesin kendi bilgi seviyesi ve inanç durumuna göre bir UFO algısı oluşacaktır. Çünkü UFO dediğimiz şeylere tanık olarak büyümedik, büyütülmedik. Sadece edindiğimiz bilgiler ölçüsünde kendimize bir UFO gerçekliği oluşturmaya çabalıyoruz.

Bu ve benzeri, bilimin henüz doğru düzgün cevap veremediği konularda insanlık olarak kâinatın yaşam birimlerine karşı gardımızı almadan önce doğru şekilde bilgilenmeye çalışmak bizi gerçek olana bir adım daha yaklaştıracaktır.

Eğer UFO'larla ilgili gerçek bir yanıt aranıyorsa, her şeyden önce insan kendisini ve bin yıllardır edindiği bilgi ve deneyimi esnetmekle yükümlüdür.

Yaşamın tek değil, çok boyutlu gerçekliklerle var olacağı fikrini biliyor olmamız yetmez. Günlük yaşamımız içinde de evrensel bir varlık olma yolundaki adımlarımızı atmaya gayret etmeliyiz. Dünyayı algılayış biçimlerimizi yargılamadan, birbirimize dış bilemeden ve kendimizi çok bo-

yutlu bir varlıkmişçasına onaylayarak ruhsal ve algısal antrenmanlar yapabiliriz. Bu sayede bil-mediklerinden korkan ve korktuğu için reddeden yanımız, kâinatın bütüncül yapısını anlamaya bir adım daha yaklaşmış olacaktır.

**Kapadokya yeraltı tünelleri dünyanın
altında kurulmuş olan gizli bir
uygarlığın parçası mı?**

SENE 6 KAAH-II MULUK GÜNÜ, ZAYK AYINDA
İNDİK. 9 ŞUENE KADAR KALACAĞIZ. BURAYA
ŞUKARA DENDİ. YERLİ HALKA BİLİM ÖĞRETTİK.
KÜLTÜR YAYDIK. YERALTINDA BİR KENT
KURDUK. BUNA ÜST KUEŞA KENTİ ADINI VERDİK.
1. ŞUKARA KRALI H-YUS Kİ'DUR.

Yukarıdaki alıntı, Troya'nın kâşifi Henrich Schliemann'ın deşifre ettiği Güney Amerika'nın gizemli İnka öncesi uygarlığı Tiwanaku'da bulunan bir sütunun üzerindeki petroglif yani taş üzerindeki resimli yazıdır.

Yeraltı şehirleri sadece bizim ülkemizde değil, dünyanın neredeyse tamamında varlığını sessizce korurlar.

Çoğunlukla biz yeraltı şehirlerini yakın geçmişlerinden başlayarak ele alıp inceleriz, tıpkı Kapadokya'da olduğu gibi. Oysa onların varlığı bildiğimizden çok daha eskilere dayanmaktadır.

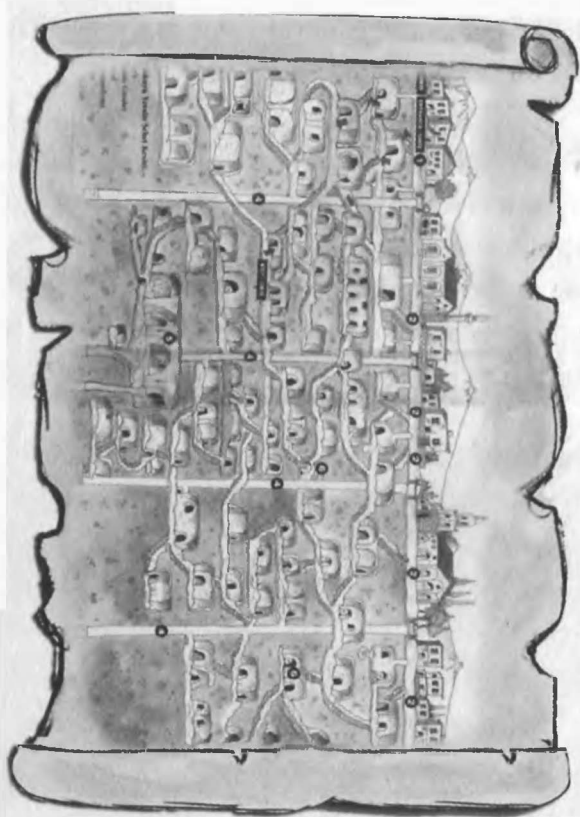
Kapadokya bölgesi Aksaray, Nevşehir, Niğde, Kayseri ve Kırşehir illerini kapsayan, coğrafi ve jeolojik benzersizliğinin yanı sıra, tarihî özellikleri ile de oldukça sıra dışı bir bölgedir.

Çevredeki yanardağların (Erciyes, Güllüdağ ve Hasandağ) on milyon yıl öncesindeki aktifliği sırasında çıkan lavlar, zaman içinde rüzgâr ve yağmur sularının etkisiyle bugün adına peribacası dediğimiz şapkalı, konili, mantar biçimli, sütunlu ve sivri kayalardan oluşan benzersiz bir doğal güzellik oluşturmuştur. Ancak bu benzersizlik salt doğal yanıyla değil, tarihî kimliği ile de Kapadokya'da hüküm sürer.

Yerin 70 metre kadar altlarına inen, zeki bir mimari ölçümün uygulandığı ve oyularak yapıldığı sanılan yeraltı şehirlerinde hava bacaları, su depolarıyla birlikte dıştan gelebilecek tehlikelere karşı kalın sürgü taşlar kullanılmıştır.

Ayrıca erzak depoları, yatak odaları, şarap mahzenleri, hayvan barınakları, Hıristiyanlık zamanında eklendiği düşünülen kilise, onun dışında okul, şarap üretim alanları bulunmaktadır.

Bu bölgedeki 200'e yakın yeraltı yerleşiminin tarihi hakkında en eski yazılı kaynak Xenophon'un "Anabasis" isimli kitabında yer almaktadır. Onun dışında bu yeraltı şehirlerinin Hititlerden Bizans'a uzanan bir zaman dilimi içinde kullanıldığı bilinmektedir.

Ancak konuyla ilgili uzmanların son yıllarda yaptığı araştırmalar, bu yeraltı şehirlerinin geçmişinin sanılandan daha da eskilere dayandığı yönündedir.

Hakkında hiçbir şey bilemediğimiz bu yeraltı şehirlerinin, Âlice'in Harikalar Diyarı'na giden fantastik yollar misali, birbirlerine tünellerle bağlandığına inanılır.

Neden olmasın?

Bizi kendimizin ve tarihimizin derinliklerine davet eden sır dolu bu yeraltı şehirleri, gerçekten de ayaklarımızın hemen altında var olan bambaşka bir dünyaya açılıyor olamazlar mı?

Peki, bu yeraltı yaşam birimlerini kimler, neden, nasıl ve ne zaman yaptılar?

Pürüzsüz duvarların, mükemmel işçiliğin, olağandışı mühendisliğin günümüzde bile tekrarlanması pek çok teknik bilgi ve donanımı gerektirdiği düşünülünce, onaylanmış tarihî anlatıların aklımızı tatmin etmediğini fark ederiz.

Peki, kadim efsaneleri doğrulayan Kapadokya bölgesi, dünyanın diğer yeraltı tünelleriyle de bağlantılı olabilir mi?

Çünkü bu gezegenin her yerinde var olan bir yeraltı dünyası bilgisine, efsanesine hiç de yabancı değiliz.

Peki, Türkiye yeraltı şehirleri bakımından sadece Kapadokya ile mi sınırlıdır?

Elbette hayır!

İstanbul'un altı bir başka İstanbul'dur ve Bizans'la sınırlandırılmayacak kadar kadim bir geçmişe sahiptir.

Keza dünyanın diğer metropollerinin altı da yerkürenin derinliklerine doğru ilerleyen ve gezegenin neredeyse her yeri ile bağlantılı olan tüneller ağı ile sarılıdır.

Tibet, Göbi çölü, Çin, Malta adası, Fransa, İtalya, İngiltere, İskandinav ülkeleri...

Amerika kıtasının güneyinde keşfedilen pek çok tünel sonsuzmuşçasına devam eden bir derinliğin işareti sayılırken, ileri bir teknolojinin de izlerini taşır.

Akıl karıştırıcı bu sistemlerin bazıları doğal yapılar iken, pek çoğunun insan elinden çıkma olduğu hemen anlaşılır.

Şimdi yerkabuğunun altında bir gezintiye çıkalım...

Büyük Piramit ve Sfenks'in altında nereye gittiği sır olan(!) tüneller sistemi yıllardır bilinir ve bu tünellerin dünyanın pek çok kilit noktası ile bağlantısı olduğu rivayet edilir.

Brezilya'da, Arjantin'de kilometrelerce uzanan yeraltı tünellerinin varlığını hem yöre insanı hem de bu konuyla ilgilenen araştırmacılar yıllardır bilmektedirler.

Iguazu şelalesine dökülen Parana nehri yakınlarında bu tünellere girişlerin hemen hepsi keşfedilmiş durumdadır.

Batı Afrika'da Atlantik'in altında, denizin içlerine doğru inen ve insan yapımı olduğu anlaşılan yeraltı tünelleri hâlâ dünya insanlık tarihinin hiçbir boşluğunu dolduramamıştır.

Yine Afrika'da Namibya'nın altında bir yeraltı ülkesinin varlığından bahsedilir.

ABD'li araştırmacı Dr. Ron Anjard 1978 yılında yayımlanan ve yerlilerin efsanelerini değerlendirdiği bir makalesinde; Amerika'da var olan kırk dört adet yeraltı şehrinden söz eder.

Kaliforniya'nın yüzeyinde hareket eden gizemli taşların bulunduğu ünlü 'Ölümler Vadisi'nin altında da bir yeraltı şehri olduğu sır gibi saklanmaktadır.

Büyük Kanyon'daki tünel sistemleri tüm esrarengizliği ile gezegenimizin en sessiz yerlerinden birinde bulunmaktadır.

Beyaz Saray'ın altında bulunduğu iddia edilen tünel sistemini kimlerin, hangi amaçla yaptığı hâlâ büyük bir soru işaretidir.

Avrupa'yı Amerika kıtasıyla birleştiren tünel sisteminin girişi deniz tabanının altlarına kadar iner.

Yine Amerika'da Salt Lake City'nin altında bilinmeyen bir geçmişin izleri ile dopdolu tüneller ağı mevcuttur. İngiltere ise denizin altından devam eden tünel sistemleri ile hem Avrupa hem de Amerika ile irtibatlıdır.

Yüzyılın başlarında bir grup bilim adamının içinde kaybolduğu Peru'nun arkeolojik hazinesi Cuzco şehrindeki tüneller, içinde insanlığa ait büyük bir bilinmezliği sessizce barındırmaktadır.

Ya Taklamakan'ın El Doradosu sayılan Karakorum'daki yeraltı şehirlerine ne demeli? Onlar sadece Tibet'in ve Keşmir'in büyük sırları değildir elbette.

Bilmediğimiz yeraltı yolları Himalayalardan And dağlarına doğru uzanırken, Kapadokya da bu sistemin bir parçası olduklarına dair işaretler taşırlar. Bölgenin hâlâ çok kısıtlı bir bölümü gün ışığına çıkarılmıştır. Ancak kazılara devam edildiği takdirde tünel sisteminin kesintisiz bir biçimde diğerleri ile birleşebileceği düşüncesi hiç de akıl dışı değildir.

Bilim adamları evrendeki solucan deliklerinin varlığını araştırırsanız, bizler henüz ayaklarımızın hemen altında bulunan iç dünyanın tünellerle bir ağ gibi örüldüğünün farkında bile değiliz.

Artık bir efsane olmaktan çıkıp, gerçek varlığının kanıtlarıyla her geçen gün biraz daha bilgi sınırlarımızın içine doğru sızan bir alt dünya modelinin üzerinde yaşamaktayız.

Bu, kulaklara şaka gibi gelen bir iddia olabilir. Ancak dünyadaki tek örnek ülkemizdeki Kapadokya bölgesi değildir.

Mu ve Atlantis gibi efsane uygarlıkların bir zamanlar var olduklarına dair kanıtları barındı-

ran yerler belki de bu yeraltı tünelleri ve şehirleri olabilirler.

Fiziksel yapının bir zamanlar dünya üzerinde bıraktığı bu izler önyargısızca takip edilmelidir.

Bizler bilmediğimiz, yabancıları olduğumuz bir uygarlığın izlerini genlerimizde taşıyor olabiliriz.

Dahası kendi fiziksel ve ruhsal geçmişimizi öğrenmek için ve sonsuz ilerleyişimizin rotasını belirlemek adına yazılı ve sözlü tarihimizi, destanları, mitoloji ve masalları yeniden dikkatlice gözden geçirmeliyiz. Hepsinin içine gizlenmiş bir gerçek, efsane kılığına bürünmüş, bizlere göz kırptıyor olabilir.

Tunguska patlamasının ardındaki sır nedir?

- Her şey olayın başka bir gezegenden gelen, pilot tarafından yönetilen ve patlamadan önce,
- birkaç yüz kilometrelik düğüm yapan bir uzay gemisi tarafından meydana getirildiği
- görüşünü uyandırmaktadır.

(SSCB Bilim Akademisi Raporlarından
Cilt 72, Bölüm 4.5 1967)

20. yüzyıl dünyasının en büyük kozmik olayı sayılan Tunguska patlaması hâlâ bilinmezliğini korumaktadır.

30 Haziran 1908 tarihinde, Sibirya'nın yüzlerce dönümlük alanı Tunguska bölgesi bir anda gökten geldiği sanılan bir ateş topunun etkisiyle adeta kavrulmuştu. Bilimin, ne olduğu ve nasıl olduğuyla ilgili hâlâ bir açıklama getiremediği

bu ateş topunun etkisi Hiroşima'ya atılan atom bombasından tam bin kat daha fazlaydı.

Yerleşim yerlerinden uzak olan bu bölgede insanlar ölmedi, ancak tüm ağaçlar yandı, geyik sürüleri ve diğer vahşi hayvanlar bir anda kül oldular.

Bu olayın ışığı ve patlamanın yarattığı ses, binlerce kilometre karelik bir alana yayıldı. Irkutsk şehrinin deprem ölçüm merkezindeki aletler bir saat boyunca durmadan sallandı. Avrupa'nın içlerine kadar parlak bir ışığın yayıldığı görüldü. Sarımsı portakal renkli ışığın etkisi o denli güçlüydü ki, insanlar hava karardığında bile işlerini rahatlıkla yapabiliyorlardı. Patlamada yayılan sıcaklık yüzlerce mil öteden bile hissedilmişti. Bölgede on milyondan fazla ağacın bir anda yok olduğu, dünyanın manyetik alanında değişikliklerin baş gösterdiği bu patlamanın şok dalgaları tüm dünyayı çepeçevre sarmıştı.

Bilim adamları bu olayı o sıralarda gökyüzünde bulunan Beta Taurid meteoruna bağladıklarından, konu uzun yıllar bir göktaşı olarak kabul gördü.

Bölgenin ulaşılma elverişsizliği nedeniyle Tunguska'ya gidilmemesi ise araştırmaların bir hayli geç başlamasına neden oldu. Sovyet bilimcilerin konuyu incelemeleri ancak 1927'de mümkün olabildi.

İncelemeler sonunda bir meteor izine ya da kratere rastlanmadı. Çevreye çok kereler ziyarette bulunan bilim adamı Leonid Kulik ve ekibi ise Tunguska bölgesinde uzun yıllar boyunca bataklıklar dâhil olmak üzere her yerde meteor kanıtları aradılar. Bölgede yaşayan göçebeler ve köylülerle görüştüler, hepsi de büyük bir ateş topundan söz ediyorlardı. Kulik'in ölümünün ardından konuyla ilgili ilk makale bir mühendis olan Alexander Kazantsev tarafından yayımlandı. Aynı zamanda bir ordu mensubu olan Kazantsev, bölgede nükleer bir patlama gerçekleştiğini iddia ediyordu. Hem de bu iddiasını dünya dışı nükleer enerji ile çalışan bir uzay gemisinin infilakına bağlıyordu.

London Daily Express'te yayımlanan bir yazıda ise şöyle deniyordu:

"51 yıl önce başka bir gezegenden dünyamıza gelen uzay gemisiyle ilgili görüşler Sovyet bilim adamları arasında geniş tartışmalara yol açmıştır. Moskova'da hazırlanan bir keşif kolu hâlâ Sibiryâ ormanlarında çalışmalarını sürdürmektedir. Sovyet bilim adamlarının üçü, Kukarhin,

Krinov ve Fesenkov, göktaşı ihtimali üzerinde durmakla beraber olay kelimesini kullanmayı doğru bulmuşlardır. Prof. Alexander Kazantsev ile Prof. Lapunov ise bir uzay gemisi görüşünü savunmaktalar. Uzay gemisi görüşünü destekleyebilmek için yıllardan beri bilgi toplayan Kazantsev, Çek ve Polonyalı bilim adamlarına bu konuda bir açıklama yapmıştır...”

Esrarengiz Tunkuzka olayına tanıklık eden pek çok kişi o gün gökyüzünde uçan oval biçimli bir cisim gördüklerini ve ardından ateş topunun hızla yeryüzüne doğru ilerlediğini anlatıyorlardı.

Ancak 12 Ağustos 2007 tarihinde basında çıkan ilginç bir haber Tunguska olayının üzerindeki esrar perdesini aralamak yerine iyice kalınlaştırdı.

Haberde bir zamanlar küçük parçalara ayrıldığı bildirilen göktaşının hiç de küçük parçalardan oluşmadığı söyleniyordu. Rus Interfax ajansı haberi aynen şöyle vermişti:

“Rusya’nın Sibirya ovasındaki bir araştırma merkezinde, bilim adamları tarafından incelenen üç ton ağırlığındaki göktaşı, hırsızlar tarafından çalındı. Krasnoyarsk şehrinde bulunan Tunguska uzay araştırmaları merkezindeki devasa gök taşı, doksan dokuz yıldır bilim adamlarının gözetimi altındaydı. Araştırma merkezi genel müdürü Yury Lavbin, ajansa yaptığı açıklamada, ‘2004 yılında buraya getirilmişti. Bu büyüklükte bir taşın çalınması bizleri şok etti. Meslektaşlarımız taş ile birlikte nelerin çalındığını da araştırıyorlar. Hırsızların neden böyle bir şeyi yaptığını anlayamadık.’ demiştir.”

Gerçekten de bir göktaşı hırsızların ne işine yarayabilir ki?

Devasa Nazca şekilleri kimler tarafından, ne zaman, ne için ve nasıl yapılmışlardır?

Peru'daki Nazca şekilleri, devasa ölçüleri ile tarihî bilgi ezberimizi bozuyor...

Arkeolojik tarih belirleme yöntemi olan C-14'ün bölgenin oluşumu nedeniyle yetersiz kalışı bizleri bilinmez zamanlara sürüklemektedir. Taşlarda, kayalarda ve ağaçlarda en iyi sonuçları veren C-14 metodu bizi Nazca düzlüğünde ne yazık ki bir başımıza bırakır.

60 metre uzunluğunda ve 1,5 kilometre genişliğindeki geometrik formlar; üçgenler, spiraller, trapezoidler...

300 metrelik zig zag boyunlu balıkçıl kuşu, 40 metreka-relik bir alanı kaplayan dev örümcek motifi, kondor, maymun, ast-

ronot başlıklı bir insan, 27 metre uzunluğundaki balina ve daha yüzlerce yer resmi...

Nazca düzlüğü keşfedildiğinden bu yana konuyla ilgili araştırmacılar, arkeologlar ya da bölgeyi ziyaret eden gezginler tarafından kuş bakışı izlenmektedir.

Küçük bir uçakla havalanıldığında yer yer grileşmiş kıvrımsı arazinin üzerinde insanı şaşkına çeviren pek çok yer resmine tanıklık edilir.

Senede sadece on beş dakika yağmur suyuyla sulanan Nazca çölünün kaç yüz ya da bin yıllardır bu izleri üzerinde barındırdığı hâlâ anlaşılabilmiş değildir.

Son derece kurak olan Nazca çöl bölgesi, grileşmiş sert bir zemine sahip olup, üzerinde yükselen tepeleriyle çorak ve yaşamsız bir gezegeni anımsatır insana.

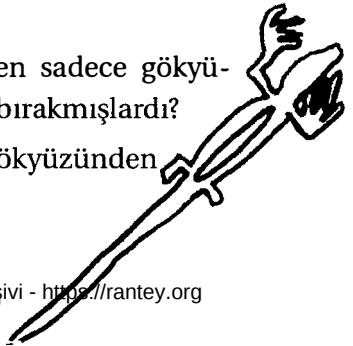
Burada bulunan devasa şekiller kuşbakışı bakıldığında anlaşılabilir görünümlerdir.

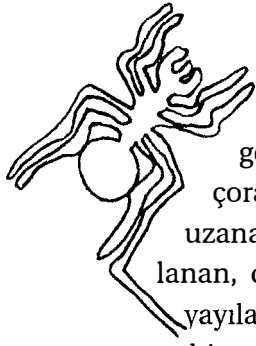
Bu bölgeyi ve konuyu araştıranlar yıllardır, “Neden ve kimler yaptı?” diye soruyorlar.

Acaba bu ilginç bölgeyi birileri mesaj tahtası olarak mı kullanmıştı?

Peki, ama mesajı neden sadece gökyüzünden bakan gözler için bırakmışlardı?

Mesajı alacak olanlar gökyüzünden mi geleceklerdi?

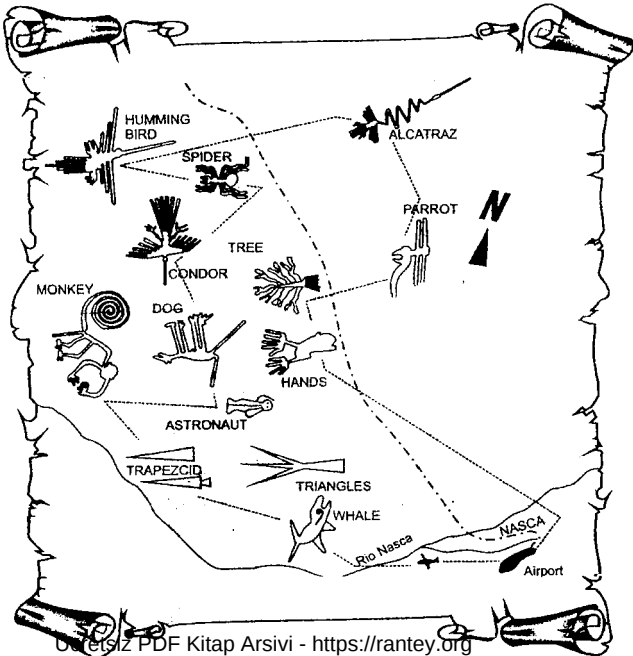

Onlarca hayvan ve bitki ile yüzlerce geometrik form cetvel ve pergelle çizilmişçesine Nazca düzlüğünün çorak zeminini süsler. Kilometrelerce uzanan, sırasında tepelere düzgünce yaslanan, dağların zirvelerini geçerek düzlüğe yayılan şekiller, günlük mantığımıza uygun bir zekânın ürünü gibi durmazlar.

Henüz uçağın tümüyle hayatımıza girmediği günlerde, yüzyılın başında biri Perulu iki bilim adamı tarafından fark edilen bu çizgiler, ancak 1939'da Amerikalı Arkeolog Paul Kosok'un gökyüzünden bu şekillerin fotoğraflarını çekmesiyle dünyaca öğrenildi.

1946'da ise Peru'da yaşamını sürdüren matematikçi-arkeolog Marie Reiche bu şekillerle ilgili ilk yorumları yaptı.

Ona göre bu şekiller astrolojik anlamlar içeriyordu. Ancak daha sonra yapılan çalışmalarda görüldü ki bu sav sadece şekillerin ancak yüzde yirmisi ile ilişkilendiriliyordu, tamamıyla değil. İtalyan arkeolog Guiseppe Orefici ise şekillerin küçükten büyüğe doğru giden bir ölçeklendirme sistemi ile bölgede yaşayan Nazcalılarca yapıldığını öne sürmüştü.

İtalyan arkeoloğun savını destekleyen buluntular ise bu çizgilere oldukça yakın olan Nazca topluluğuna aitti. Bölgenin kuzeyinde yapılan kazılarda ortaya çıkarılan dev nekrapol alanı (mezarlık bölge) içinde 30.000 gömüyü barındırır şekilde bulunmuştu.

Nazca topluluğu olarak adlandırılan bu insanların bin yıllık varlığı sırasında bu şekilleri yapmış olacaklarıyla ilgili veriler bulunsa da bu veriler oldukça yetersiz kalıyordu. Onlar sadece kendilerinden çok zaman önce burada bulunan bu çizgileri taklit etmiş, süslemelerinde ve kapacak bezemelerinde kullanmışlardı. Üstelik İnka uygarlığının içinde eriyip giden bu insanların böyle devasa şeyler yapabilecekleri fikri son derece cılız görünüyordu. Nazcalılar ancak tanrılaştırdıkları atalarının taklitçileri olabilirler. Topluluklarının kullandıkları spiral su kuyularının yeryüzünün derinliklerine doğru inen yapısı, onların suyun yaşamsal ve sezgisel yanılla olan bağlantılarını gözler önüne seriyordu. Ama onlar sadece kendilerince algıladıkları bir mirasın yansıtıcısı olduklarını yaşam standartlarının basitliği ile belli ediyorlardı. Onlar köklü bir kültürü ve inancı yü-

rütmeye çalışanlardı. Şu çok açıktır ki, Nazcalılara ilham veren duygu ve hissedişler salt günübirlik ve yüzeysel inanışlar değildir. Nazca düzlüğüne bakınca bu inanca neden olan bir mirasa sahip oldukları açıkça belli olur.

Peki, Nazca şekillerini kimler, ne zaman, ne için ve nasıl yapmışlardı?

Peru'nun güneyindeki çöl bölgesi Nazca düzlüğünde izcilerin bıraktığı izleri anımsatan bu çizgiler, son derece düzgün bir hesap kitap işidir. Bu esrarengiz mükemmel çizgiler Platon'un Atina'da kurduğu akademinin girişindeki "Bu kapıdan içeri geometri bilmeyen girmesin!" yazısını anımsatır insana. Aslında bu ifade insan bilincinin altın oranını, yani evrenle ve onun oluşturduğu mükemmellikle uyum içinde olma hâlini ima eder ve bir bakıma bu imanın insan eliyle yapılmış en güzel ve en eski dışa vurumudur Nazca çizgileri.

Doğrusu bu şekilleri yapanların geometriden fazlasını bildiklerini iddia etmek hiç de yanlış olmaz. Onlar belki de kutsal geometrinin (altın oran) nasıl uygulanacağını biliyorlardı.

Günümüze bıraktıkları geometrik mesajlar ve hayvan sembolleri ile bir yolculuğun süreçlerini anlatmaya çalıştılar. Bu süreç tüm canlılığıyla evreni ve dünyayı ilgilendiren bir mesaj niteliği taşıyor olabilir. Bu şekiller uçmanın ve uçakların henüz keşfedilmediği binlerce yıl önce yapılmıştır ama yapanların uçuş tekniğini bildikleri izlenimini uyandırmaktadır.

İlkel değil, farklı bir zekânın ve bilincin ürünü olan bu şekillerin diğer gizemli bir tarafı da şekillerden bazılarının o bölgelerde yaşamayan hayvanlara ait oluşudur, mesela maymun gibi. Ve tıpkı NASA'nın uzaya yolladığı dişi ve erkek sembollerinin yanına çizilmiş olan ve doğa-insan bütünlüğünün mesajını veren Leonardo Da Vinci'nin Vitruvius Adamı gibi...

Dünyamız uzayda dev bir manyetik taklaya mı hazırlanıyor?

Kutupların yer değıştirmesi sonucunda kuzey ve güney kutuplar birbirinin yerini mi alacak?

Eğer kutuplar yer değıştirecek olursa bu durum bizleri ve gezegenimizi paylaştığımız diğer canlıları nasıl etkileyecek?

Özellikle manyetik hatlarda seyahat eden balinalar ve yunuslar bu değışimi erkenden hissetmiş ve dünyaya kendilerini feda ederek bir mesaj veriyor olabilirler mi?

Einstein'ın dediğı gibi, fizikteki çözülememiş en önemli problemlerden biri dünyanın manyetik alanıyla mı ilgili?

Kuzey Kutbu araştırmacısı ve Güney Kutbu kâşifi Roald Amundsen, 1904 yılında yaptığı araştırmalar sonucunda

Amundsen

manyetik kutbun, Kanada Arktik bölgesinde olduğunu tespit etmişti.

Uzunca bir zamandır kutuplardan biri Kanada'nın kuzeyinde, diğeri güneyde Antarktika kıyılarında kabul edilmekteydi. Ancak son yıllarda Kuzey'deki kaymayla Rusya'ya doğru ilerleyen manyetik kutup için Kanada Jeomanyetik Laboratuvarı başkanı Leri Nüitt Ottava şöyle bir açıklama yapmıştır:

“Yer değıştirme özelliğine sahip olan manyetik kutup, örneğin XVII. yüzyılın başından beri Kanada Arktiğinin sınırları içerisindeyken, Kanada sınırlarının 200 mil dışına çıkmıştır. Hassas ölçümler, manyetik kutbun bizim sınırlarımızın dışına çıktığını göstermiştir. Fakat hâlâ eskisi gibi ona en yakın ülkeyiz.”

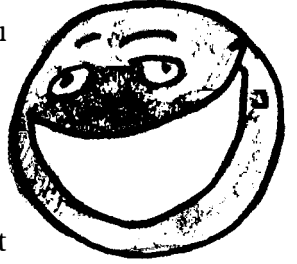
Bilim adamlarına göre kutup noktaları jeolojik çağlar boyunca birçok kez yön değıştirmiştir. Özellikle son 3,5–4 milyon yıl içinde, üç kez ters dönmelerin olduğu saptanmıştır.

Şimdilerde gittikçe büyüdüğü gözlemlenen kutup bölgelerindeki manyetik halkaların yakın bir zamanda ani bir sıçrama ile birbirlerinin yerini alacağı görüşü hiç de uzak bir olasılık değildir. Bu yüzden dünya fizikçileri dev bir manyetik takla zamanının yaklaştığı konusunda neredeyse hemfikirler.

Dünyadaki kayaçları ve deniz dibi katmanlarını inceleyen bilim adamları, her 500.000 yılda bir bu değışikliğin yaşandığını ifade ediyorlar. Son otuz yıldır gittikçe düzensizleşen manyetik alan ise bu araştırmaları doğrular niteliktedir.

Kulağıımıza garip ve ürkütücü gelen bu değişim aslında dünyanın daha önceleri defalarca yaşadığı bir süreç. Bilim adamları çoktandır bu sürecin içine girdiğimizi belirtirken, bunu korkulacak bir gelişim olarak değil, sadece büyük bir değişim olarak görmek gerektiğini belirtiyorlar. Bu nedenle pek çok insan bu büyük değişimin dünya ve insan için yararlı olabileceği konusunda birleşiyorlar.

Gezegemimizin yaşayacağı bu evrensel sürece eski medeniyetlerin efsanelerinde ve inançlarında da rastlamak mümkündür. Özellikle Mayaların, Çin ve Hint efsanelerinin bu yöndeki bilgileri oldukça düşündürücüdür. Onlar kutupların değişimine hiç yabancı olmadıkları gibi; bu değişimlerin sadece dünyanın katı maddesi üzerinde değil, insan bilinci üzerinde de derin etkileri olduğuna inanırlar.

Güneşin koronasının içinde bulunan gezegenimizin, güneş sisteminde bulunan diğer gezegenler gibi güneşin faaliyetlerinden doğrudan etkilendiği gözlemlenmektedir.

Son yıllarda Güneş'teki patlamaların ve sıra dışı faaliyetlerin arttığı ve bu artışın kutupsal yer değiştirme sürecinde hızlandırıcı faktör olduğunu belirten astronomlar, aynı zamanda güneş sistemimizin de uzayda kaynağı henüz belirlenemeyen değişik bir enerji alanına doğru hızla ilerlediğini belirtmektedirler. Özellikle uzayda güçlü

bir enerji seviyesinin içine girdiğimiz ve bu enerji seviyesinin titreşimlerinden bütün güneş sistemi olarak etkilendiğimiz Rusya Ulusal Bilim Akademisi tarafından açıkça belirtilmiştir.

“Foton kuşağı” olarak adlandırılan bu enerji alanının dünyanın nabzını (rezonansını) etkilediği ve manyetik kutuplarındaki değişim zamanını yakınlaştıracakı öngörülmektedir.

Ancak belki de kutupsal değişim, sert mizaçlı bir aklın şefkatli bir kalbe, saldırgan öfkenin barışçıl sevgiye dönüşümünde gerçekleşecektir.

Öyle ya hepimiz için bundan daha şiddetli bir manyetik takla düşünülemez...

Antik Petra şehri helak edilen Semud kavminin yurdu muydu?

Belki de çoğumuz Petra hazinesini Indiana Jones filminden anımsıyoruzdur. Burası Lut gölü ile Akabe körfezi arasında yer alan taşlara oyulmuş sır dolu bir kenttir. Ziyaret edenlerde insan eliyle değil, daha çok akıl almaz göksel güçlerle inşa edilmiş hissi uyandırır. Ürdün'ün bu bölgesi tarihî gizeminin yanı sıra, doğal ihtişamı ile de göz kamaştırıcıdır.

Ürdün'ün Petra'sının, Peru'nun gizemli İnka şehri Machu Picchu'nun ikiz kardeşi olarak anılmasına şaşmamak lazım. Zira gizemi, görkemi ve birdenbire tarihî bir sessizliğe gömülmesiyle oldukça benzeşirler.

Gökyüzünü kapatan pembe-gülkurusu-sarı kayaların birbirine iyice yaslandığı kıvrımlı ve bazı yerlerde gittikçe daralan kanyonun ihtişamlı bir görseelliği vardır. Üç kilometrelik kanyonu oluşturan bu kayaların yüksekliği yer yer 300 metreyi bularak gündüzü geceye çevirir.

Evliya Çelebi, Seyahatname'sinde Petra hakkında şunları söylemiştir:

"70-80 kafadar arkadaş ile Hz. Salih'in şehrini temâşa eyledik. Bu dağları öyle mağara mağara, yar yar edip peynir gibi kesmişler, kayalara pencereler, kapılar açmışlar ve oymalar yapmışlar ki; köşkler, divanhaneler ve yeraltı odalarının her birine bin-iki bin adam sığar. Bu şehrin kapıları üzerinde birer ikişer "İbranî" ve "Süryanî" yazısı ile tarihler vardır."

Petra harabelerinin tarihin derinliklerine bıraktığı izler hâlâ netleşmemiştir.

İsviçreli seyyah Johan Burckhardt'ın keşfettiği bu antik kent, bir zamanlar Pers saldırılarından kaçan Nebatiler'e ev sahipliği yapmıştır. Ancak Petra'nın tarihi Nebatiler'den çok daha eskidir.

Aslına bakılırsa Petra'nın yok edilen Semud kavminin yurdu olarak anılması onu daha da ilginç kılar. Azgın ve kötü gidişatı ile anılan Semud kavmine doğru yolu göstermesi için gönderilen Salih Peygamber'in hikâyesi bu kentte geçmektedir. Kuran-ı Kerim'de korkunç bir sesin Semud halkını yerle bir edişi anlatılır.

Ürdün çölleri bu gizemi barındırır bağrında. Sapasağlam ama insansız evler, gülkurusu rengindeki kayalara oyulmuş dev binalar, hiç ummadıkları anda şiddetli bir sesle helak olan Semud kavminin feci akıbetini fısıldıyor gibidir ziyaretçilerine.

Musa vadisinin derinliğine sığınıp, tanrıları için devasa tapınaklar inşa eden Petra halkı, taş işçiliğinde inanılmaz örnekler sergilemiş olan gelişmiş bir uygarlıktır.

Aşağı yukarı 100 kilometre alana yayılan Petra'nın en ilgi çeken görüntüsü Petra hazinesidir. Yüksekliği 40 metreyi bulan anıt mezar, pek çok definecinin saldırısına karşın hâlâ dimdik ayakta durmaktadır.

Petra'ya ev sahipliği yapan Musa vadisi, içinde bütün dinî öyküleri barındıran kutsal bir kimliğe sahiptir. Harun'un mezarı, üç saatlik haç tırmanışıyla ulaşılan muhteşem Umm Al Biraya tepesi, İsa ve Meryem öyküleri, Salih Peygamber'in Semud kavmi için uğraş verdiği yer ve daha nice hikâyeleri temsil eden anıtlar, kişiler...

Petra'yı gezerken yine de bazı bilgilerin eksikliğini hisseder insan. İnsanlık macerasını betimleyen bir cümlenin içinde, boş bırakılmış kelime hanelerini sezgilerimizle bezemek isteriz. Tarihî öykü o gelmiş, bu gitmişin çok ötesinde seyretmiştir; Petra böyle bir izlenim uyandırır insanda. Kayalara sinen tanrı suretleri ya da tanrılaştırılanların kayalara dönüşmüş bedenleri arasında gezinirken, onların tanıklığını arzularsınız tarihin unutulmuş, unutturulmuş zamanı adına...

Ölümsüzlüğün sırrı Voynich el yazmasında mı gizli?

1969 yılından beri Yale üniversitesinin “nadir kitaplar” bölümü oldukça gizemli bir belgeyi misafir etmektedir: Voynich el yazması.

1912 yılında Wilfred Voynich isimli bir kütüphaneci bu yazıtı İtalya’daki bir manastırdan satın almış ve o günden beri bu sır dolu el yazmasının kendi adıyla anılmasına neden olmuştur.

Hemen her daldan bilim adamının ortak kanısı, bu kitaptaki bilinmeyen yazının sıradan ya da sembolik bir dil olduğu değil, tam tersine doğal bir dilin yazıya geçirilmiş hâli olduğu yolundadır.

Bilinmeyen bu yazı henüz çözülebilmemiş değildir, daha da önemlisi dünyadaki pek çok uzman kriptolog için oldukça yabancı bir yazı çeşididir. Bilimsel çevrelerin son yıllarda, bilgisayar ortamı da dâhil olmak üzere, kitabın üzerinde yaptığı çalışmalardan çıkan sonuç ise oldukça ilginçtir;

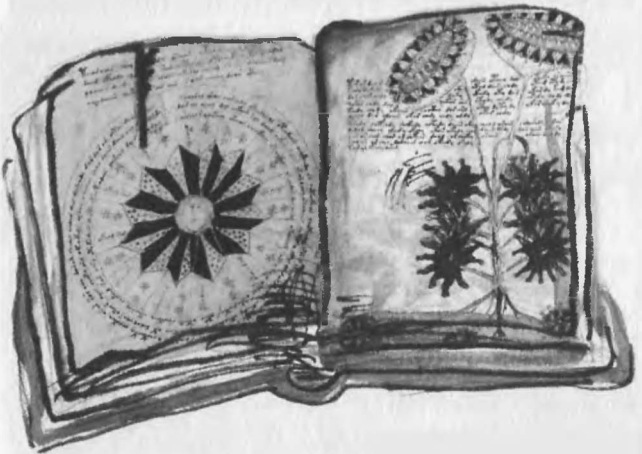
manlar kitabın bu dünyaya ait bilgiler taşımadığı konusunda neredeyse hemfikirler...

Peki bu ne demek?

Bu sorunun yanıtı şimdilik yok, ancak kastedilen o ki, Voynich el yazması bize bambaşka bir dünyadan haberler getiriyor olabilir.

Tarihlendirme konusunda sıkıntılar yaşandığından ne zaman ve kim tarafından yazıldığı bilinmeyen kitap, botanik, ilaç bilimi, dünya üzerinde olmayan bitkilerin renkli çizimleri, astrolojik semboller, astronomi, simya sembolleri, elleriyle yıldızları kavramış olan çıplak kadınlar ve bugünün bilim dünyasının hâlâ yabancı olduğu takımyıldızları ve güneş sistemimizin çizimleriyle dopdoludur.

Kitabın çözölemeyen çizim ve yazılarının yanı sıra bazı sayfaların kenarlarında tekrarlanan simya sembolleri kriptologlara göre ölümsüzlüğün sırrını içeren bilgileri ifade etmektedir.

Voynich el yazmalarında çıplak kadın çizimlerinin cinselliği çağrıştırmaktan çok, doğurganlık vasfını ifade eder hâlde resmedilmesi dikkat çekmiştir. Kadın göksel bir varlık olarak resmedilmiş ve kadın bilincinin kadın bedeninde geçirdiği döngüler semboller kullanılarak ifade edilmiştir.

Voynich el yazması çözülmediği sürece gizmini koruyacaktır ve doğal olarak da onunla ilgili sorular üretilmeye devam edecektir.

Bu kitap bir simyacının el kitabı mıdır?

Yoksa bir ortaçağ medyumunun trans hâlinde çizdiği ve sadece kendisine rehberlik edebilecek kişisel ama sıra dışı bir günlük mü?

Yoksa orta dünyadan bizim dünyamıza ışınlanmış bir bilgi paketi mi?

Belki de zamansız bir bilgi olduğundan korkuyla şifrelenmiş bir mesaj kitabı.

Akla yakın veya değil, yanıtı her ne olursa olsun çözülene dek Voynich el yazmalarının sır dolu bilgileri bizlere ancak rüyalarımızda malum olacak cinstendir.

Esrarengiz yeraltı krallığı Agarta,
insanlığa yol göstermek adına belli
çağlarda dünya yüzüne mi çıkıyor?

Anlamı Sanskritçede “ulaşılamayan, her şeyden korunmuş” demek olan Agarta, sanki içerdği anlama uygun bir manyetik örtüyle peçelenmiştir.

Himalayaların zirveleri, dar dağ geçitleri, Göbi çölü, Amu deryası, İguazu şelaleleri, Sfenksin pençesi, Kapadokya, Dalyan ve Türkiye sınırlarında daha pek çok yer, kuzey ve güney kutuplarında gözden ırak geçitler, New York, Prag, Namibya, İngiltere, İtalya ve neredeyse dünyanın her yeri efsanevi ülkeye açılan kapıları mı barındırıyor?

Dünyada pek çok giriş kapısı olduğu söylenen ve hatta bulunması için NASA’nın uzaydan araştırma programlarına dâhil edilen Agarta krallığı nerede?

Agarta hayalî bir cennet mi, yoksa gerçek mi?

Esrarengiz kayıp kıtalar; Mu ve Atlantis’in iyi yürekli çocukları tarafından kurulduğu söylenen

Agarta krallığı, dünya üzerinde barış hâkim olunca ortaya çıkacak mı?

Söylenti olmayan ilk yazılı Agarta bilgilerini Marki Saint Yves D'alveydre'den alıyoruz. Kendisi 19. yüzyılda tarikatının kendisine verdiği izinle bir kitap yazarak efsaneyi doğrular. Ancak fazlaca bilgi açıkladığı için kitap yok edilir. Yine de geriye epeyce bilgi kalmıştır.

İkinci kaynak ise Rus profesör Ferdinand Antony Ossendovski'nin "İnsanlar, Hayvanlar ve Tanrılar" isimli 1924 yılında yazdığı kitabıdır.

Bu kitaplarda oyuk bir dünyanın varlığından söz edilir.

İçinde okyanusları, dağları ve olağan dışı manzaraları ile her daim aynı sıcaklıkta olan bir cennet tasviri yapılır. Hatta güneşi bile vardır bu iç dünyanın. Jules Verne'in "Arzın Merkezine Seyahat" kitabının en büyük ilham kaynağıdır Agarta söylenceleri.

Peki, Agarta'nın kapıları "açıl susam açıl" emrini mi bekliyor?

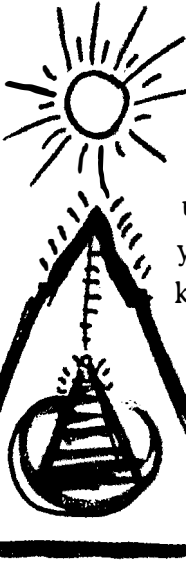
Yoksa Agarta'nın kapıları gözümüze değil de, aklımıza mı açık?

Büyük ışık imparatorluğunun yeryüzündeki kapılarının sadece ruhsal kıvamı tutturan ermiş ve bilgelere açık olduğu rivayet edilir. Ama buraya sadece liyakat sahiplerinin değil, gösterilen hoşgörü sonucu ara sıra gezginlerin ve maceraperestlerin de yolu düşmüştür.

Yine de Agarta'yı herkes göremez, oraya herkes gidemez.

Orası dış dünyada alışık olduğumuz bir yaşam modelini barındırmaz.

Orada barış ve aşk vardır, orada bilge varlıklar yaşarlar, oradan dünya izlenir ve dünyaya nasıl yardımlar yapılacağı bilgeler meclisi tarafından kararlaştırılır.

Dünya insanının yaydığı toplam enerji seviyesinin evrensel dengeye, ahenge uyup uymadığı gözlemlenir. Ve dünyanın gidişatına çok mecbur kalınmadıkça asla müdahale edilemez. Çünkü insan düşe kalka erginleşmeli ve kozmik camiadaki yerini kendi deneyimleriyle edinmelidir.

Rivayetlere göre,

Rivayetlere göre, tarihin birçok döneminde Agartalılar yeryüzüne çıkarak insan ırkına yol göstermişler ve insan soyunu yok olmaktan kurtarmışlardır.

İşte söylenceler Agarta krallığının böyle bir misyonu olduğu yolundadır.

İnka uygarlığının kurucusu Manco Cabac'ın buradan geldiğine inanılır. Aslında tek bir kişi olmasına rağmen Güney Amerika uygarlıkları tarafından farklı isimlerle anılan Viraccoha, Kukulcan ve Quetzalcoatl'de yerlileri eğitmek için görevlendirilen birer öğretmendirler.

Mu ve Atlantis kıtalarının batısından sonra dünyanın içinde bir ışık medeniyeti kurarak buraya yerleştiğine inanılan bilge kişiler, dünya üzerindeki bilinen uygarlıkların kurulmasında da rol oynarlar.

Mısır uygarlığında başrahip Osiris, Thoht ve diğer ünlü tanrı isimleri aslında evrensel üstatların dünya içi medeniyetlerindeki varlıklarıdır.

Orası “Dünyanın Kalbi”, “Yüceler Ülkesi” ve “Işık İmparatorluğu” olarak anılan bir yerdir. Ve yöneticisi “Dünyanın Kralı” olarak tasvir edilir.

Agarta hakkında bilinenler şimdilik bunlar. Belki nesilden nesle aktarılan bir efsanedir Agarta, belki de dış duyularla algılanamayan bir gerçeğin sırlarla dolu bir tasviri.

Bugüne dek hep merak edildi, bundan sonra da insanların merak hissini tahrik eden bir gizem olmayı sürdürecektir gibi...

**Gízemlí Stonehenge, 5000 Yıl öncesine
ait bir boyutlar arası bilgi işlem
merkezí miydi?**

Stonehenge bir gözlemevi mi?

Paganlara ait dinî bir merkez mi?

Yoksa Romalıların inandığı gibi burayı dev bir ırk mı inşa etti?

Güneş, ay ve yıldızlarla olan gizemli işbirliği ne anlama gelmeli?

Taştan yapılma bu dev halkaların içine girip, sonra da evrenin en uzak diyarlarıyla haberleşilebildiği doğru mu?

Peki, buna gereksinim duyanlar kimlerdi?

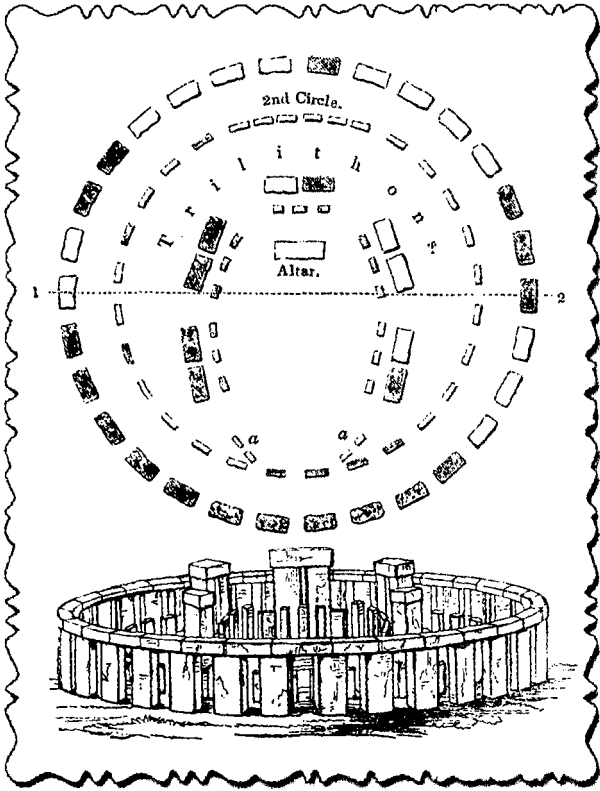
Söylendiği gibi Druid rahipleri mi?

Kral Arthur'un gurusu büyücü Merlin'in bu işte bir parmağı var mı?

Pagan törenlerinin hâlâ yapıla geldiği ve psik varlığının gücüne günümüzde de inanılan

Stonehenge'in Druid rahiplerinden de, Kral Art-hur ve büyücü hocası Merlin'den de çok daha es-kilere dayanan bir geçmişi olduğu kesinleşmiştir.

Araştırmalar gösteriyor ki, çember şeklindeki bu yapı günümüzden 5000 sene öncesinden de eski zamanlara aittir.

Peki, geçmişimizde mağaralarda yaşayarak, av-cılık yaparak geçinip giderken, boş zamanlarımızı devasa yapıtlar inşa ederek mi geçiriyorduk?

Hem bugünün teknolojisiyle boy ölçüşebile-cek teknik imkanlarla hem de günümüzün mi-

Hani biz mağaralarda yaşamıyor muyduk? Bu piramitler, bu tapınaklar da neyin nesi?

marlık kaygılarına ve estetik normlarına örnek oluşturabilecek bir bilinç ve zekâ durumuyla...

O hâlde geçmişte daha mı uygardık?

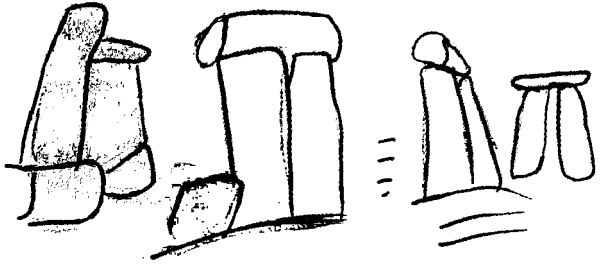
Yoksa kimileri uygarlık yolunda ilerlerken dünyada daha uygar birileri mi konaklıyordu?

Doğrusu geçmiş zamanların tarihini veren böylesi üstün eserlerle karşılaşan arkeologlar her defasında şaşkınlığa uğrarlar.

Ama gerçek şu ki, bildiğimiz tarihin izlerinden daha derin olan izler vardır bu gezegende. İşte o izlerden biridir Stonehenge taşları...

Varlıkları sadece İngiltere ile sınırlı değildir megalitlerin. Trakya'da, İtalya'da, Malta'da yüzlerce hatta binlerce megalit bulunur, ama en ünlüsü Salisbury'dekidir.

İngiltere'nin Salisbury düzlüğünde dev halka, yüksekliği 3 metreyi, her birinin ağırlığı 30 tonu bulan taşlardan yapılmış gizemli bir yapıdır. Taşların yaklaşık üç yüz kilometre öteden getirildiği bilinmekte ama tonlarca ağırlıktaki bu taşların nasıl oraya kadar taşındığı hâlâ gizemini korumaktadır. Yağlı kütüklerin üzerinden taşların kaydırıldığı düşünülmüş ve bu düşünce deneyleştirilmiş olsa bile, bu teori ikna edici bulunmamıştır.

Sonuçta taş devri insanına bilim adamlarınca biçilen zekâ ile tonlarca ağırlıktaki taşları kaldırmayı amaçlayan bu gizemli zekâ arasındaki uçurumu görmek için Stonehenge'e bakmak yeterlidir.

Ay ve Güneş'le olan astronomik ve astrolojik ilişkisi, kozmosun işleyişini vurgulayan dairevi düzeni nedeniyle bazı araştırmacılar bu gizemli taş yapıya prehistorik bilgisayar demeyi uygun görmüşlerdir.

Gerçek şu ki; Stonehenge'in yansıttığı matematik, astronomi, sanat ruhu ve mühendislik bilgisi, taş devri insanına mâl edilemeyecek kadar köklü bir bilgi ve kültürün izlerini taşımaktadır.

M.Ö. 1. yüzyılda Yunanlı coğrafyacı Diodorus Siculus kitabında kuzeyde rüzgârlı bir adada var olan küresel bir tapınaktan söz eder. Güneş tanrısı Apollon adına yapılan bu tapınak, her 18 yılda bir Ay tanrısını ağırlamaktadır. Bu kutsal bir ziyaretir ve Ay ile Güneş burada buluşurlar. Ayın sembolize ettiği dişi ile Güneş'in temsil ettiği erkek vasıfları bu tapınakta kutsanarak birleştirilir. Böylece bu düşünce, beden ve ruhsal ayrılıkların neden olduğu çatışmaların da dünya üzerinde sonunu getiren bir ziyaretir.

İşte bu inanç bile bir başına bütün evrenin kulağı, kalbi ve yaşamı olmayı hak etmez mi? Kimilerine göre sözü edilen kutsal zihin evliliği, Diadorus'un sözünü ettiği gibi hâlâ bu taş tapınakta yapılabilmektedir. Böylece dünya için barış dlenir. Çünkü bütün kavgaların özünde eril ve dişil zihniyetin çatışmalarının yattığına inanılır. Stonehenge bir düzlem değil, bir zirve kabul edilir. Tıpkı Diadorus'un sözünü ettiği tapınağın zirvesi gibi.

Acaba pagan toplumun Güneş tanrısı Apollo'ya adanan bu tapınağın günümüzde sadece çatısını görüyor olabilir miyiz?

Stonehenge olarak bildiğimiz bu gizemli yapı, belki de devasa taşlardan oluşmuş bir çemberden ibaret değil. Belki kazılar yapıldığında insanlık Rüzgârlı Kuzey adasındaki muhteşem Güneş tapınağıyla karşılaşabilir; hem de çatısının bir rasathane olarak kullanıldığı, astronomi bilgileri yüksek birilerinin inşa ettiği muhteşem bir tapınakla...

Solucan delikleri sayesinde Zamanda yolculuk yapmak mümkün mü?

Bir uzay otobanı kıvamındaki tüp geçitler karanlık gibi gördüğümüz uzayın dokusunda gerçekten var olabilirler mi?

Eğer bu tüp geçitler varsa, kara delikler bizler için artık birer korku tüneli olmaktan çıkıp, evrenin zengin bahçelerine açılan kapılar olarak algılanabilirler.

Neden olmasın?

Bilim adamlarının kara ve ak delikleri birbirine bağladığını tahmin ettiği bu kestirme yollara solucan delikleri adını vermeleri son derece isabetli bir yakıştırmaadır.

Çünkü solucanın toprakta açtığı yolların aynısı, uzayın karanlık maddesinin zemininde de mevcut olabilir.

Bilim adamları kara deliklerin dibinde oluşan çekim etkisinin son derece güçlü olduğundan bahsederler.

Bu etki şiddetli bir vakumdur ve bu vakum kara deliğin dibinde bildiğimiz hiçbir şey gibi değildir.

Yani ne zaman ne de mekân ölçüleri bu noktada bildiğimiz gibi değildirler.

Ama bu dip nokta başka bir evrenin kara deliği ile buluşup öpüştüğü takdirde o evrene bir çıkış tüneli yani bizim için bir ak delik kapısı hazırlamış olur; buyurun size nur topu gibi bir solucan deliği...

İşte Âlice adındaki küçük kızın bambaşka diyarlara geçmesini sağlayan o ince uzun tünelin oluşma hikâyesi:

İğnenin deliğinden geçip çıkan iplik misali, uzayda kat edilmesi olanaksız mesafeleri aradaki solucan delikleri sayesinde hızla alabilme olanağı yakalayabileceğimizi söylüyor bilim adamları.

Bu durumda solucan delikleri artık bilimkurgusal bir fikir olmaktan çıkmak üzere.

Ve bu sayede pek çok fantastik olgu gerçekleştirilmek için sırasını beklemeye başlamış bile. Paralel evrenleri ziyaret, zamanda yolculuk ve daha neler, neler...

Bilim adamlarının söylediğine göre, bunların hiçbirisi artık kurgu değil, gerçeğe oldukça yakın görünen şeyler.

Sözün kısası, solucan deliklerinin varlığı ispatlanırsa galaksiler arası tüp geçit projesini hayata geçirebileceğiz.

O zaman Âlice'in masalını da yeniden yazmak gerekebilir:

“Âlice Uzay Otobanında” ya da “Âlice’le Bir Solucan Deliğinden Diğerine Seyahat”.

Eğer ki X ve gama ışınlarından ve daha bilmediğimiz pek çok şeyden yakamızı kurtarabilirsek, bir solucan deliği sayesinde evrenin en uzak yerlerini turlayabiliriz.

Şimdi daha ilginç bir detaya göz atalım:

Bilim adamları bu dünyanın fizik kuralları ile uzayı algılamaya gayret gösterirlerken, eski zamanlara ait pek çok kadim öğretilerde yazılanlar bazı mistiklerin uzay-zamanda hatta zamansızlıkta istedikleri yere gidebildiklerinden söz ederler.

Onlar dışarıda algıladığımız her şeyin haritasının bedenimizde, zihnimizde ve ruhumuzda var olduğuna inanırlar. Ne garip değil mi? Sezgisel bir yolculuğun, göz denilen duyudan önce yola koyulduğunu duymak.

İnsanın biyolojik bedeninin bir haritası çıkarılabilseydi, belki de algıladığımız ve dışımızda varsaydığımız uzayın tamamı ile karşılaşabilirdik.

Yani bizim bedensel iç uzayımızla, başımızın üstünde kabul ettiğimiz dış uzay birebir örtüşebilirdi ve tabi ki her ikimizin de, yani uzayın ve bizim sahip olduğumuz ruhlar da birebir örtüşebilirdi.

Gözümüzün değil de, ruhumuzun görmesi gereken bir durumla karşı karşıya gelmek nasıl olurdu acaba?

Zihnimizdeki vesveseler nedeniyle iç ve dış uzay kavramının algımızda birleştiği bir solucan deliğine vesile olmak şimdilerde herkes için çok

mümkün görülmüyor. Zira gözümüz yaşadığımız uzay-zamana göre ayarlı olduğundan, aynen diğer duyu organlarımız gibi algılamaya alışık olduğu bir dünyayı ve evreni görmek için ısrarcı olacaktır.

Şartlar malum, gün boyu coşku dolu bir tefekkür dalmamız hâlinde hepimiz toplu hâlde soluğu başka bir evrende alabiliriz.

Tabi orada bizi karşılayanlara karşı cevabımız da hazır olmalı.

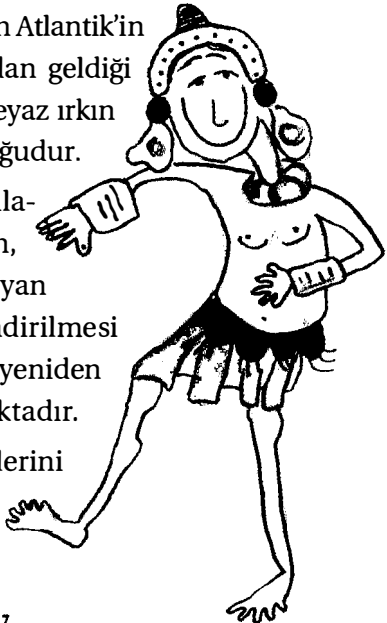
Maya takvimi kıyametin tarihini mi veriyor?

Bir Orta Amerika uygarlığı olan Mayaların M.Ö. 3000 ile M.S. 1500 yılları arasında varlık gösterdiği kabul edilir. Aslında bazı tarihçiler Mayaların çok daha eskilere dayanan bir uygarlığın bakiyesi olduğu konusunda hemfikirdirler.

Sözü edilen bu kültürün Atlantik'in diğer yakasından, Afrika'dan geldiği sanılan hem siyah hem beyaz ırkın temsilcileri Ölmekler olduğudur.

Maya kültürüne katkıları büyük olan Ölmeklerin, bugün hâlâ gizemini koruyan kayıp kıta Mu ile ilişkilendirilmesi ise ister istemez Mayaları yeniden sorgulamamıza yol açmaktadır.

Çağımızın bilim çevrelerini en şaşırtan şey ise bu eski uygarlığın sahip olduğu

çok önemli kozmik bilgileri nereden elde ettikleri konusudur.

Anlaşılan o ki, uygarlıklarının başında, henüz korku ile tanışmadıkları bir zaman diliminde, Mayalar kendilerine aktarılan müthiş bir bilginin uygulayıcılığını yapıyorlardı. Ve onlar güneş sistemi, Venüs gezegeninin dairesel hareketleri gibi bilgiler hakkında detaylara sahiptiler.

Özellikle günümüz astrofizikçilerinin yeni keşfettiği galaksimizin merkezi ve kara delikler ile ilgili bilgiler onların aşına olduğu bilgilerdi. Mayalar zamanı ve kozmik döngüleri ölçmek için gök cisimlerinin hareketlerini ölçebiliyorlardı. Tuttukları günlükler ve astronomi bilgileri sayesinde oluşturdukları takvim bugün "Maya takvimi" olarak adlandırılmaktadır.

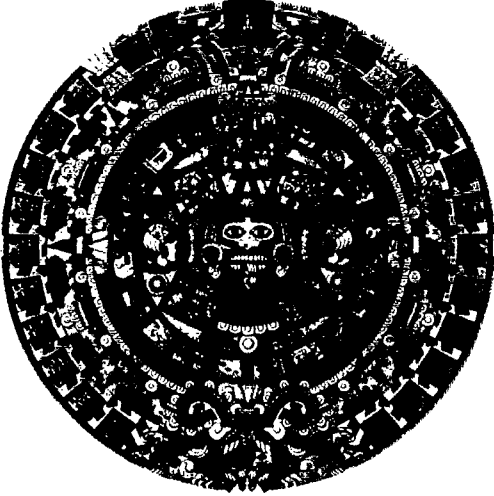
Peki, Mayaların takvimi neden bu kadar önemli sayılmaktadır?

Mayalar takvimlerini sadece zamanı göstermesi için kullanmamışlardır. Bu takvime paralel olarak dünyanın ve insan bilincinin geçireceği döngüleri, aşamaları ve bir süreci yükleyerek ifade etmişlerdir.

Aslında insan bilincinin ve buna paralel olarak dünyanın geçireceği evreler diğer eski uygarlıkların ve yerli kültürlerinin inançlarında da yer alır. Hint, Çin, Mısır uygarlıkları, Hopi Kızılderilileri ve köklerinin Sirius takımyıldızına dayalı olduğuna inanan bir Afrika kabilesi Dogonlar gibi...

İnsanlığın ruhsal olarak büyük bir değişimden geçeceği inancı, Maya uygarlığı tarafından adeta

rakamlarla koordinatları verilmiş bir takvim sistemine dönüştürülmüştür. Kimilerine göre bu takvim kıyamet ile ilişkilidir.

Ama Maya takvimi uzmanlarına göre kastedilen bu değişim, dünyanın ve insanın değişimi ile ilgilidir.

Yaygın kanıya göre kadim Maya takviminin bitiş tarihi 21 Aralık 2012'dir.

Ancak bu kültürü araştıran bazı uzmanlar takvimin bitiş tarihini 28 Ekim 2011 olarak kabul ederler. İşte bilim adamlarını merak ettiren de bu tarihlerdir.

Maya takvimi neden bu tarihte biter?

Geçmiş uygarlıkları günümüzle kıyaslar ve küçümseriz. Oysa küçümsediğimiz şeyler bize derin bilgiler sunuyor olabilirler.

Belki de Maya takvimi gerçekten bir değişimin geldiğini bize bildiriyor olabilir.

Bu nasıl bir değişim mi?

Bunun yanıtı çok basit, hiç vakit kaybetmeden kendimize ve dünyaya bir göz atalım. Doğrusu iç dünyamızda ve dış dünyamızda her şey bu kadar kaotikken Mayalara hak vermemek mümkün değil.

Artık değişim zamanı gelmiş olabilir.

Phîladelphía deneyinde Eldridge gemisi mürettebatıyla birlikte nasıl bîr anda ortadan kayboldu?

Tarih sayfalarında dünyaya hâkim olmak isteğini taşıyanlar sadece basit bir zaafı temsil etmezler, onlar aynı zamanda bilgi denen insanlık hazinesini dünyasal ve evrensel dengeleri sarsacak şekilde kullanmaya da eğilim göstermişlerdir.

Dünya üzerinde yaşanan bütün savaşlar bu eğilimin sonucudur.

Son iki büyük dünya savaşı yıllarında bilim adamları teknolojinin sınırlarını zorlayacak çalışmalar yaptılar. Bu bilimsel çalışmaların askerî alanda kullanılabilirliği ne yazık ki bazı felaketlerin doğmasına neden oldu; atomun parçalanması sonucunda atom bombasının kullanılması gibi.

Bilimin ve bilginin insan yararına değil de, insanın ve onun yaşadığı doğal çevreye zarar vere-

cek şekilde kullanımıyla ortaya olumsuz anlamda insanlığı etkileyecek sonuçlar çıkmıştır.

Özellikle son elli yıldır pek çok tehlikeli deneyin bilimsel çalışma kisvesi altında gerçekleştirildiği, artık bazı itirafçıların beyanatları sayesinde açıklığa kavuşmaktadır.

İşte bunlardan en gizemli ve en sıra dışı olanı da Philadelphia deneyidir.

Deneyin tanıklarından Carlos Miguel Allende, ışınlama deneyinin yapıldığı sırada Eldridge gemisinde görevli bir denizcidir ve deneye çok yakından tanıklık ettiğini iddia etmektedir.

22 Temmuz 1943'te gerçekleştirilen ve dünya kamuoyundan bir sır gibi saklanan deneyin asıl amacı, söylendiğine göre, savaş gemilerine görünmezlik sağlamaktır.

Bu kamuflajın gerçekleştirilebilmesi ise sıra dışı bir teknolojiyi gerektirmektedir, yani ışınlama teknolojisini.

Bu bilimsel çalışmada Einstein ve Nikola Tesla gibi bilim adamlarının çalışmalarından esinlenildiği, özellikle Einstein'ın "Birleşik Alan Teorisi"nin esas alındığı belirtilir.

İlk bakışta bilimkurgusal bir senaryoyu andıran bu deneyin, Amerikan Deniz Kuvvetleri tarafından Eldridge adlı savaş gemisine uygulandığı, tanık Carlos Miguel Allende tarafından dünya kamuoyuna duyurulmuştur.

Bir gemi dolusu denek kullanan deniz kuvvetleri, bu deneye gönüllü aramak yerine, gemi

personelinin onayı olmadan, onları henüz tam olarak belirlenmemiş bir uzay-zaman aralığına postalayıvermiştir.

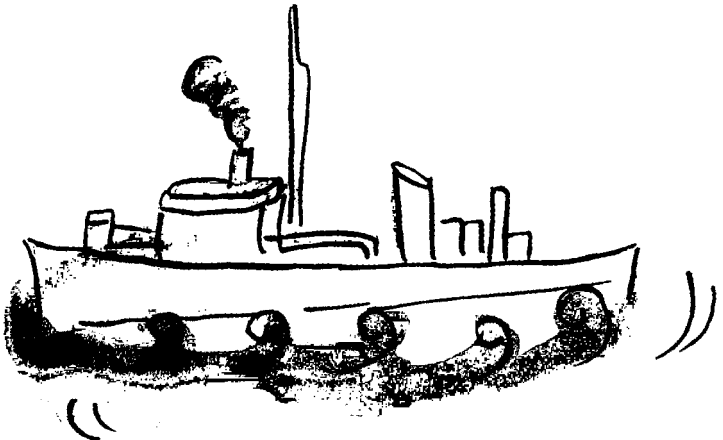
Carlos Miguel Allende'nin ifadesine göre, deney başladığında geminin çevresini yeşil bir ışık sarar ve ardından dumanlar çıkmaya başlar.

Ortada çok güçlü bir manyetik alan hâkimiyeti söz konusudur.

Kısa bir zaman sonra ışığın ve dumanın etkisini yavaşça kaybetmesiyle askerî gözlemciler deneyin tam anlamıyla başarıya ulaştığına tanıklık ederler.

Çünkü Eldridge sadece radarlardan değil, mürettebatıyla birlikte garip bir biçimde ortadan kaybolmuştur.

Geminin üzerini bir pelerin gibi saran manyetik alan tam düşünüldüğü gibi işlemiştir. Eldridge birkaç saniye sonra 640 kilometre uzaklıktaki Norfolk'ta ortaya çıkmıştır.

Bir görünüp, bir yok olan gemi birkaç saniye Norfolk açıklarında titreştikten sonra yeniden Philadelphia'da belirir.

İşin acıklı kısmı ise bu yeniden ortaya çıkıştan sonra başlar.

Hayatta kalan gemi personelinin çoğunun aklî dengesini yitirdiği gözlemlenir. Hepsi de boş ve anlamsız bakışlarla ortada gezinmektedirler.

Geride kalanların zaman içinde istemleri dışında bir anda görünmez olmak gibi garip yetenekler geliştirdiği ortaya çıkar.

Aileler donanmada görev yapan çocuklarının ve eşlerinin başlarına gelenleri etrafa yaymamak konusunda uyarılırlar.

Daha sonraki yıllarda (1986) bu gizemli deneyin yapıldığını doğrulayan bir itiraf daha ortaya atılmıştır.

Bu iddianın sahibi bir bilim adamı ve bilgisayarın babası sayılan Dr. Jhon Von Neumann'dır. Neumann bu deneyde doğa yasalarının eksik bilgi ile uygulandığını ve bu şekilde bilimsel çalışmalar yapıldığı takdirde çok tehlikeli sonuçlarla karşılaşılacağını söyler. Neumann deney sırasında kontrolden çıkan dev bir enerjinin yönsüz dalgalara dönüştüğünü belirtmiştir. Bu yönsüz dalgalardan ise zamanda eğilip bükülme etkisi oluşturmuştur.

Konu ile ilgili bir başka açıklama ise Wisconsin Üniversitesi'nde matematik profesörü olan Henry Levenson'dan gelir. Ona göre zamanın bir şifresi vardır. Şifrelerin içinde dünyadaki tüm var

oluş bilgisi bulunmaktadır. Ve bu bilgi dünya saati ve zamanına ayarlıdır.

Dünya saati ise güneş saatine göre, güneş saati ise galaktik saate göre ayarlıdır.

Eğer bilgisiz eller tarafından zamanın şifreleri ile oynanırsa zaman ve mekânda dengesizliklerin çıkması son derece doğal olacaktır.

İşte bu açıklama sanki Philadelphia deneyinin tam karşılığıdır...

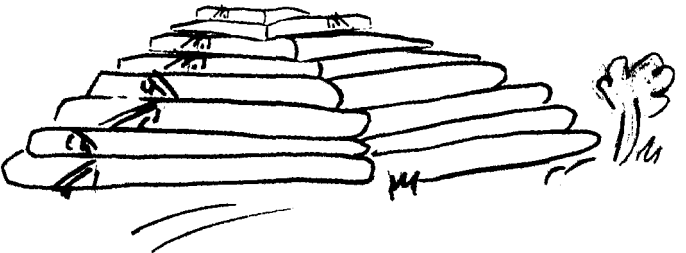
300 metrelik dev Büyük Beyaz Piramit'in arkasında çözölmeyi bekle- yen sır nedir?

"Çıplak arazi içinde büyük bir piramit duruyordu. Onun çok eski olduğunu tahmin ettim. Onu kim inşa etti? Neden inşa edildi? içinde ne var?"

Bu sözler Amerikalı pilot James Gaussman'a ait.

Tanık olduğı şey karşısında sorulması gereken soruları haklı olarak bir çırpıda arka arkaya sıralamıştı genç pilot.

300 metrelik bu dev yapıyı kimler inşa etmişti?

İçinde binlerce yıldır çok değerli bir şeyi ya da birilerini mi saklıyordu?

Çin'in Xian kentinin 100 kilometre güney doğusu dünyanın en büyük gizemlerinden birini barındırıyor: "Büyük Beyaz Piramit"

Bu devasa yapı çevresinde bulunan 16 piramitten oluşan bir kompleksin en büyüğüdür. Bu sıra dışı yapı Mısır'daki Büyük Piramit'in tam iki katı yüksekliğindedir, yani 300 metre.

Beyaz Piramit'le ilk tanışan kişi olarak tarihe geçen Gaussman, II. Dünya Savaşı sırasında Hindistan'dan Chungking'e uçakla malzeme taşımakla görevlendirilmiş bir askerdir. Çin'e yaptığı sefer sırasında kullandığı küçük nakliye uçağının motorlarından biri arızalanınca Amerikalı pilot alçalmaya karar verdi.

Ve daha alçak bir irtifaya inen pilot, olağan dışı bir manzara ile karşılaştı. Aşağıda kristal mücevher gibi parıldayan devasa bir piramit duruyordu.

Arazinin dağlık olması nedeniyle çok dikkatli davranıyordu Gaussman. Uçağa bir tur attırıp, yan yatırdı.

Şimdi altında dümdüz bir vadi uzanmaktaydı. Ve piramidin görüntüsü sanki daha da netleşmişti. Amerikalı pilot birazdan rapor edeceği tanıklığını heyecan ve şaşkınlık içinde izlemeye koyuldu.

Beyaz Piramit'in o günden bu yana incelememiş olması insanlık tarihi adına büyük bir şanssızlıktır. Ne yazık ki Çinli yetkililer keşiften

kısa bir süre sonra o bölgeyi yasak bölge ilan etmişlerdir.

Peki, ama neden?

Çinliler neyi öğrenmemizi istemiyor olabilirler ki?

Yoksa Türk bilim adamı Kazım Mirşa'nın belirttiği gibi Beyaz Piramit, Mısır'daki benzerlerinden çok önce, Ön-Türkler tarafından mı inşa edilmişti?

Beyaz Piramit'in Kayıp kıta Mu ve onun kolonisi olduğu var sayılan Atlantis ile bir ilişkisi var mıydı?

Öncelikle Beyaz Piramit'in bulunduğu bölgeyi tarihî konumuyla değerlendirmemiz gerekiyor. Beyaz Piramit'in bulunduğu bölge tipik bir Uygur bölgesiydi.

Çin efsaneleri 17.000 yıl önceki büyük bir uygarlığın takipçisinin Uygurlar olduğundan söz ederler. Çinlilerin sözünü ettiği ve Uygurların takipçisi olduğu bu gizemli büyük uygarlık Mu uygarlığı mıdır acaba?

Kastedilen bu gizemli büyük uygarlığın, Ön-Türklerden şimdiki zamanımıza kadar uzanan bir bağının olup olmadığı konusu yıllardır araştırılmaktadır.

Beyaz Piramit'in 1957 yılında çekilen ilk fotoğrafı Life dergisinde yayınlandığı zaman, dünyanın ilgisini bir anda üzerinde toplamış, ama çok geçmeden bu keşif adeta ört bas edilmişti.

İnsanın aklına ister istemez neden bu kadar korkulduğu sorusu geliyor.

Büyük Beyaz Piramit'in varlığı; kimleri, neden bu kadar  rk tmekte ya da tedirgin etmektedir?

Tarihçileri mi, evrimcileri mi, gizli bilimcileri mi, yoksa hepsini birden mi tedirgin etmekte Beyaz Piramit?

Uzun yıllardan sonra Beyaz Piramit ile ilgili son fotoğraflar 1994 yılında  ensi bölgesinde araştırma gezisi yapan Alman bilim adamı Hartwig Hausdof'dan gelmiştir. Yetkililer ona kendi özel koleksiyonundan ayırdığı birkaç fotoğrafı halkla payla masına izin vermiştir.

Bugün Çin hükümetinin bilerek gizlemeye gayret gösterdiği bu eşsiz alanda ağaçlandırma ve toprakla doldurma faaliyetlerinin hızla devam ettiği bildiriliyor.

Hatta bölgeye girip, gizlice fotoğraf çekenlerin fotoğraf karelerinden görüldüğü üzere; piramitlerin  a kınlık veren ölçülerinin daha alışıldık görülmesi için tepe noktalarının bilinçli olarak tıra landığı ve piramitlerin boylarının bilinçli bir şekilde kısaltıldığı gözlemlenmiştir.

Acaba bazıları tarihî gerçeklere bilerek sırtlarını dönmeyi mi tercih ediyorlar?

Oysa uygarlık tarihimizde ne olup bittiğini inceleyen bilim adamlarının belki her zamankinden daha fazla tarafsızlığa ve korkusuzca araştırmalar yapmalarına gereksinim duyduğumuz bir dönemdeyiz, hatta bilimsel bir katılı a saplanıp kalmadan, en küçük bilgi kırıntılarının ve efsanelerin bile bize yol gösterebileceğini kabul etmemiz gerekebilir.

Çin efsanelerinden biri olan “Beş Kral” efsanesinde Çin’de beş yarı mitolojik kralın hüküm sürdüğü bir dönemden bahsedilir. Tarih M.Ö 2500-2800 civarındır. Bu dönem tam anlamıyla bir altın çağ, her türlü zenginliğin ve ihtişamın herkeste var olabildiği bir uygarlık dönemidir. Ama akabinde öyle bir zaman yaşanmaya başlanır ki, tüm yazılı bilgiler, gizli bilimler, kadim medeniyetlerin uygarlık izlerini taşıyan eserler, felsefî ve edebî kitaplar yok edilmeye, yakılmaya kalkışılır.

Kraliyet kütüphanelerindeki en kıymetli eserler bile acımasızca yok edilir.

Ama bazı rahipler ve geleceğe gerçeği aktarmak isteyen bilgiler kaçırabildikleri kimi metinleri, el yazmaları ve değerli kitapları mağaralara ya da dağların zirvelerindeki tapınaklara taşıyarak saklarlar.

Onları çok az kişiyle paylaşırlar.

Sadece bilgi denen değerli gücü insanlık yararına kullanacak olanlara kapılarını açarlar. Yakılmaktan son anda kurtarılan bu bilgi tomarlarının her birinde insanlığın ortak hikayesinin, “Anavatan Mu” kıtasında başladığı yazılıdır.

Atlantis bu kıtanın en büyük kolonilerinden biridir ve Mu kıtası Atlantis ile aynı kaderi paylaştığında, yani sulara gömüldüğünde bu kıtalardan kurtulanlar; gelişkin bir medeniyet olan kendi uygarlık kayıtlarını Mısır, Çin ve Güney Amerika uygarlıklarını kurmak için kullanırlar.

İşte efsanenin anlattığına göre, bugün insanlık hâlâ o kadim bilgelik zamanlarının izlerine rastladığında, onları uygarlık tarihinin neresine koyacağını bilememektedir.

Dünyadaki diğer benzerleri gibi Büyük Beyaz Piramit de şüphesiz göksel olanla ilgili kozmik bir hikâyenin günümüze kadar gelmiş ve çözülmeyi bekleyen gizemli bir parçasıdır.

Esrarengiz gezgin taşlar nasıl metrelerce yolculuk yapıyorlar?

ABD'nin Kaliforniya eyaletinde çatlamış ve kupkuru olan bir göl zemininde garip bir şeyler oluyor?

Bir zamanlar göl olan Racetrack Playa'nın sertleşmiş dip yüzeyindeki taşlar bilinçli bir yolculuğa çıkmış gibiler.

Kendi başına hareket eden bu ilginç taşların gizemi yıllardır çözülüyor.

Değişik boy ve ebattaki bu taşların bazıları neredeyse minik bir çakıl taşı, bazıları ise yarım ton ağırlığındaki kayalardan oluşmakta.

İşin ilginç yanı, bu taşlar boyları ve ağırlıkları ne olursa olsun mesafelerce yol kat edebilmektedirler. Üstelik her zaman dosdoğru bir rota takip etmeyen bu gezgin taşların, bazen zikzaklar çizerek, bazen de eğriler oluşturarak hareket ettikleri gözlenmiştir.

Yıllardır bilim adamlarının araştırma konusu olan gezgin taşlar hakkında Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü'nden jeolog Dr. Robert Sharp ve Dr. Dwight Carey'in yaptığı açıklamalara göre, bu fenomen tamamen doğa koşullarının bir şaşırtmacasından kaynaklanmaktadır.

Rüzgârların etkisi ve yağmur sularının kurumuş göl dibini kayganlaştırması sonucunda bu olayın oluştuğu şimdilik en geçerli açıklama olarak görülmektedir.

Dr. Carey olayın oluşunu şu sözlerle ifade etmiştir:

"Rüzgâr, taşların hareket etmesini sağlayabilir. Kaygan çamuru bir kenara itip taşın zeminde kaymasına neden olabilir. Büyük bir ihtimalle saniyede birkaç metre ilerler ve 100-200 metre sonra rüzgâr durduğunda, taş olduğu yerde kalır. Taş hareket ederken rüzgârdaki değişimlerin taş izlerindeki çeşitliliği arttırdığını düşünüyorum."

İşte yakın zamana kadar bilim bu araştırmayı onaylamış görünüyordu.

Ta ki 1995 yılında Hampshire kolejinden Jeolog John Reid alternatif bir teori ortaya atana kadar.

John Reid burada yaptığı uzun araştırmalarda kayaları yerinden oynatmayı denemiş ama başaramamış olduğunu açıkladı. Öğrencileriyle yaptığı çeşitli deneyler sonucunda, kayaların insan ya da hayvan eliyle oynatılamayacağı, rüzgâr, yağmur gibi faktörlerin de kilolarca ve tonlarca ağırlığındaki bu taşları kolayca hareket ettiremeyeceği sonucuna vardı.

Ona göre kayalar bir buz tabakası ile kaplansa bile hareket etmeleri asla bu denli kolay olamazdı. Zira taşlar dolomit kökenli kireçtaşı olduklarından ötürü yüzeyleri oldukça pürüzlüydü. Üstelik kayaları hareket ederken yakalayamadıkları için bu görüşlerin tümü beklemeye alındı.

İşte bilim adamlarının yarım asırdır çözmeye çalıştığı bu olay hâlâ sorular üretmemize neden olmaktadır. Bu taşların kurumuş ve çatlamış göl tabanında arkalarında derin izler bırakacak kadar dibe çekilmelerine sebep ne olabilir?

Yürüyen taşlar mıknatıs benzeri bir etkiyle harekete geçiyor olabilir mi?

Eğer öyleyse bu mıknatıs etkisini meydana getiren nedir?

Gízemlí Ayers kayası Aborjínlerin inandığı gíbí büyük bír kítabe mı?

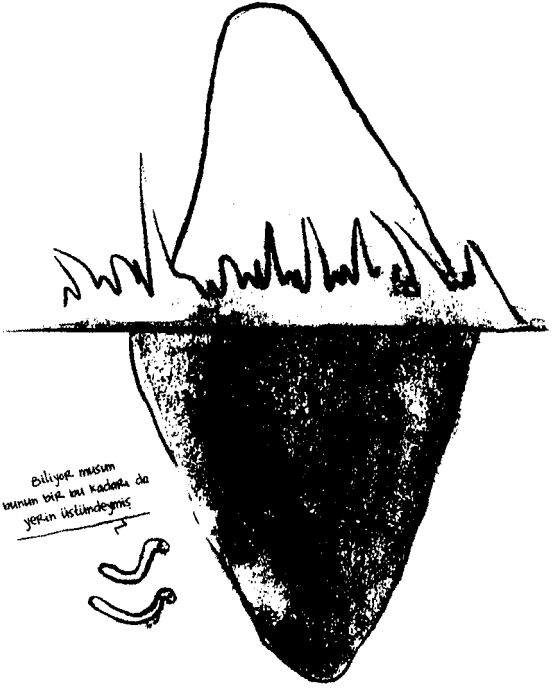
Eğer karada bir buzdağı görmek isterseniz Avustralya'nın tam orta yerine gitmelisiniz.

Avustralya'nın kuzey bölgesindeki Âlice Spiring'e dört saat mesafede bulunan bu doğa oluşumu tüm ihtişamı ve kutsallık rolü ile çölün orta yerinde yükselmektedir.

Yerliler, onun canlılığına ve gücüne duydukları saygı nedeniyle 347 metrelik bu dev oluşumu kutsal ilan etmişlerdir.

Ayers kayası yerlilerin gözünde Tanrı'nın izniyle orada durmaktadır ve kendisini ziyarete gelenlere Tanrı'yı hissettirmekle görevli bir elçidir.

Bu yüzden turistlerin onun tepesine tırmanmasını, hatıra olsun diye ondan bir küçük parça koparmalarını müthiş bir saygısızlık olarak algı- larlar.

Aborjinlere göre bu kutsal kaya uzaktan sessizce izlenmeli ve onun güneş ışıkları altında bir gün içinde büründüğü bin bir renk bilgelikle izlenmelidir.

Gün doğumu ve gün batımı saatlerinde pembeden leylak tonlarına kadar değişen renkleriyle Ayers, bir kayadan ziyade, eşsiz bir süs eşyası gibidir.

Gerçekten de bütün bir gün boyunca güneşin etkisiyle sürekli kostüm değiştiren bir manken edasıyla rengârenk giyinip soyunur Ayers kayası.

Avustralya yerlileri Aborjinlerin dilinde “gölge-
li yer” anlamına gelen Ayers kayası dünyadaki en

gizemli ve en büyük monolit (tek parça taş) olma özelliğini taşır.

Milli park Uluru'nun sınırları içindeki dev Ayers taşının çevresini dolaşmak için 9 kilometre yol kat etmek, dibini görmek içinse toprağın 6 kilometre derinine inmek gerekir.

Hintlilerin kutsal Ganj nehri neyse, Aborjinler için de Ayers kayası odur.

Avustralya'nın dört bir köşesinden ibadet etmek için buraya gelen Aborjinler, zihinlerindeki yaralı anılarının burada iyileştiğine inanırlar. Bu sayede bilinçaltlarındaki gerçek olmayan kâbuslardan kurtulacak, barış ve sevgi dolu gerçek bir dünyaya gözlerini açacaklardır.

Ayers kayasının Aborjinlerin inançlarındaki yeri sonsuz kutsal tanımlamalarla bezenmiştir. Yerliler bu kayanın büyük bir kitabe olduğuna inanırlar.

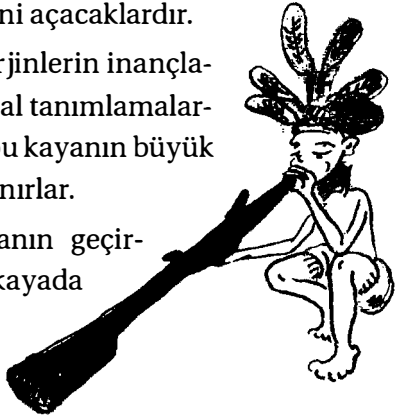
İnsanlığın ve dünyanın geçirdiği tüm aşamalar bu kayada kayıtlıdır.

Bu yüzden Ayers kayası aynı zamanda bir dünya kütüphanesi gibidir.

İnsanlara aynalık ederek onların kurtulmak istedikleri korkularıyla yüzleşmelerini sağlayan dev kristal bir ayna gibidir Ayers.

Peki, Ayers kayasına yerlilerce yüklenen bu misyonda hiç gerçeklik payı yok mudur?

Belki onların inançlarına biraz literatürü değiştirerek bakmamız gerekebilir.

Örneğin, Aborjinlerin deyişiyile dünya kütüphanesi olan bu kaya, bir jeoloğun gözünde tüm jeolojik zamanların bilgilerini içeren bir oluşumdur.

Onun her katmanı adeta sıkıştırılmış, konserve edilmiş bir jeolojik zamanın bilgisini içerir. Yani okumasını bilene Ayers kayası gerçekten bir kütüphanedir.

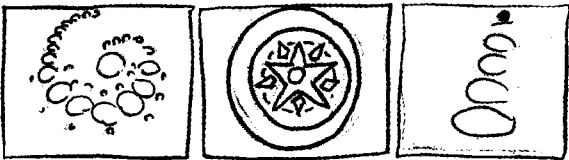
Ona yüklenen anlam ne olursa olsun Ayers kayası dünyanın en gizemli oluşumlarından biri olmaya devam edecektir.

Hiç eğitim görmemiş, hiç okula gitmemiş yerlilerin inançlarında çağdaş dünya biliminin izlerine rastlamak ise bu gizemin daha da artmasına neden olmaktadır.

Ekin emberleri içinde yaşadığımız evrenin ortak sembolik dilí olabílr mı?

Ekin emberleri olarak adlandırılan bu olağandışı yeryüzü motifleri, ansızın ya da çok kısa bir sürede ortaya çıkmaları nedeniyle dünyanın en büyük gizemlerinden biri olmalarının yanı sıra kusursuz bir geometri ve matematik harikasıdır.

Boyutlarının büyüklüğünü ve kusursuz olan bu geometrik şekilleri anlayabilmek için havadan kuş bakışı bakmak gerekir. Bu da bize adeta Nazca düzlüğündeki devasa şekilleri anımsatır. Ekin emberleri de tıpkı Nazca çizgileri gibi ancak yukarıdan bakıldığında görülebilen cinstendir.

Dünya kamuoyu İngiltere’de Stonehenge civarındakilere odaklansa da, ekin çemberlerinin yeryüzünün hemen her yerindeki tahıl tarlalarında ortaya çıktığı bilinir.

Peki, bir gece içinde birdenbire beliren bu geometrik şekilleri yeryüzüne kimler çiziyor?

Kimilerine göre bunları insanlar yapıyor. Hatta bu şekillerin insan elinden çıkma olduklarını kanıtlamak isteyenlerce denenmiş ekin çemberi çalışmaları mevcut.

Ancak gün geçtikçe daha da karmaşık desenlerin varlığı ortaya çıkmaktadır. Yetkili ağızlar ise başa çıkamadıkları bu olay karşısında her zamanki gibi susmayı yeğliyorlar.

Daha çok tahıl ve sebze ekili tarlalarda ortaya çıkan bu estetik şekiller 5 ile 220 metre arasında değişen çaplara ve 300 metreye varan uzunluklara sahipler.

Ekin çemberlerinin hemen hepsi merkezden dışarı doğru genişleyen spiraller şeklinde. Ve son derece kusursuz ve karmaşık bir yapı sergiliyorlar. Genellikle dairesel formlar.

Bazı daireler iç içe halkalardan oluşuyor, bazı dairelerin içleri sepet örgüsü motifleri ile bezenmiş, birçoğunun içiyse oldukça şaşırtıcı geometrik bir tasarıma sahip.

Şekillendirme sırasında ekinlerin kırılmadığı ve daha sonra büyümeye devam ettiği gözlemlenmiştir. Yüksek radyasyon, ekinlerin DNA yapısında meydana gelen değişiklikler ve ekin çemberlerine giren insan ya da hayvanların has-

talanmaları ya da hastalıklarının iyileşmesi şeklindeki gelişmeler ise ekin çemberi fenomeninin gizemini gün geçtikçe daha da arttırmaktadır.

Ayrıca ekin çemberlerinin olduğu yerdeki araçların akülerinin boşalması, pusulaların çalışmaması gibi olaylar ve yüksek seviyede enerji tespitleri yapılmıştır. Bu yüksek seviyedeki enerjinin bölgeye ekilen bir sonraki mahsulde bile kendini göstermesi işi daha da esrarengiz kılmaktadır.

Ekin çemberlerine ilk kez 1670 yıllarında rastlandığı biliniyor. Ama ciddiye alınmaya başlandığı tarih 1966 yılıdır.

Şüphesiz, gizemler adına uygun olarak pek gözler önünde gerçekleşmezler, ama ekin çemberlerinin oluşumuna tanıklık eden dünya üzerinde birkaç kişi var.

Bunlardan en kayda değeri 1991 yılında Gary ve Vivienne Tomlinson Surrey'in bir mısır tarlasında yaşadıkları tanıklıktır.

Gece yürüyüşe çıkan çift birdenbire mısırların kuvvetle savrulduğunu ve etrafın sisle kaplandığını görürler. Aynı zamanda tiz bir ses ortalığı kaplamıştır. Ardından çıkan çok kuvvetli rüzgâr nedeniyle Gary ve Vivienne ayakta durmakta zorlanırlar. Bu arada her ikisinin de saçları kuvvetli bir elektriğe maruz kalmışçasına dimdik olmuştur. Onlar ne olduğunu tam olarak görmemiş ama olan şeyin kuvvetli etkilerine maruz kalmışlardır. Çiftin etrafı bir anda düzleşmiş mısır sapları ile çevrelenmiştir. Gece ne olduğunu anlayamayan

tanıkların, ertesi gün karşılaştıkları manzara gerçekten şok edicidir: Devasa boyutlarda geometrik bir şekil!

Ekin çemberlerinin en gözdesi “tüm çemberlerin anası” olarak da bilinen ve 17 Temmuz 1991’de İngiltere’de, Barbury kalesi yakınlarındaki bir buğday tarlasında ortaya çıkan oluşumdur. Bu oluşum 190 metre genişliğindedir.

Bunun yanı sıra “Galaksi” olarak adlandırılan spiral formda, 450 metre uzunluğu ve içindeki 400 adet çember çizimi ile oldukça dikkat çekicidir. Bir gecede ortaya çıkan bu büyük yeryüzü motifi için harcanan süre hesaplandığında ortaya çıkan sonuç bu teknolojinin henüz dünyada olmadığıdır.

Acaba dünyada yaşayan bazı insanlar muziplikleri ile bizlerin merak sınırlarını mı sınıyor?

Bu müthiş geometrinin sadece muziplik olsun diye yüzyıllardır aynı insan veya insanlar tarafından yapıldığına inanmalı mıyız?

Üstelik böyle bir teknoloji nasıl oluyor da uzun bir zamandır sır olarak kalıyor?

Dünya gerçekten bir gizem mi yaşıyor, yoksa çözmek ve görmek istemediği bir bilgiyle yüzleşmeye mi zorlanıyor?

İnsan kendi varlığının ve yolculuğunun bilgilerini böylesi sembolik bir dilin içeriğinde bulabilir mi?

Bu geometrik işaretler içinde yaşadığımız evrenin ortak sembolik dili olabilir mi?

Bu şekiller bize bizim form dışı yapımızla ilgili olan bir bilgiyi aktarıyor olabilir. Belki de bilinçaltında uykuya yatmış olan kozmik yanımızla ilgili bilgileri anımsatıyor.

Bu şekiller evrenin çok boyutlu görünmez âlemlerinden bizim bilincimize gönderilmiş bir e-mail olabilir.

İçinde yaşadığımız çok boyutlu evreni korkmadan sorgulayarak öğrenme zamanımız gelmiş olabilir.

Kírlían tekniği ile ruhun fotoğrafı çekilebilir mi?

Görünen ile görünmeyen arasında insan gözüne bir köprü oluşturan bu buluş, bugün Rusya'da bilimsel bir gerçek olarak tanınmaktadır.

1999 yılında Rusya, kirlian fotoğrafçılığını hastalık teşhislerinde resmen kullanmaya başlamıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nın hemen öncesinde keşfedilen bu fotoğraf tekniği ile doğada var olan her şeyin bir enerji yaydığı tespit edilmiştir.

Yaşamın giysisi denilen bu enerjiye aura adı verilir.

Aura, fiziki bedenin içinde olan yaşam enerjisinin dış yüzeye yansımasıdır.

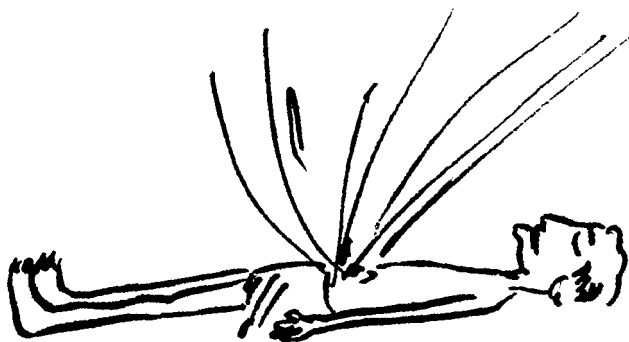
Böylece insanların sadece et ve kemikten oluşan maddî bedenlere sahip olmadığı, aynı zamanda taşıdıkları bu bedenın idarecisi olan bir enerji bedenleri olduğu iddiaları da ispatlanmıştır.

Semyon Kirlian ve eşi, yüksek frekans alanı içindeki canlı organizmalar üzerinde bu fotoğraf tekniğini geliştirdiklerinde, buluşlarının ne kadar değerli olduğunu hemen fark etmişlerdi.

Keşfettikleri bu fotoğrafçılık tekniğini ilk kez bitkiler üzerinde denediler. Bu basit ama düşündürücü tekniğin, gözle görülmeyen şeyler hakkında bilgi sağladığı anlaşıncı her nesnenin, hayvanın ve en çok da insanın bu teknikle fotoğraflanmasına başladılar.

İlk önceleri yapraklar üzerinde çalışan karı koca, dışarıdan bakıldığında aynı görülen yaprakların Kirlian çekimlerinde farklı enerji alanlarına sahip olduklarını gözlemlediler. Sağlam gibi görülen yaprağın aslında hastalık taşıdığını kirlian tekniği gösteriyordu. Sağlıklı olan yaprak parlak bir ışık taşıyor ve göz alıcı canlı bir renk yayıyor-ken, çıplak gözle anlaşılamayan ama kirlianda belli olan hastalıklı yaprak renksiz ve donuk bir haleye sahip görülüyordu.

Yaprakla yapılan bir diğer deneyde ise yaprak ikiye bölünmüş ve yarım yaprağın fotoğrafı çekilmişti. Yaprak yarım olduğu hâlde bir bütünmüş gibi görünmeye devam etmişse de, yapılan sonraki kirlian çekimlerinde bu bütünlük kaybolmuştu. Bu da ölen canlının enerji alanını yitirdiğini gösteriyordu. Daha sonra kirlian tekniği kullanılarak çekilen ölüme yakın insan fotoğraflarında enerji alanlarının yok denecek kadar az olduğu gözlemlenmişti. Ölmüş olanlarda ise aura alanı hiç görülüyordu.

En çok metafizikle ilgilenenleri sevindiren bu buluş sayesinde insanın ve canlı cansız her şeyin bir enerji yaydığı gözle görülür olmuştur.

İnsanın taşıdığı ruh hâlinin ve bilinç seviyesinin bedeninden dışa yayılan yansımasını kirlian fotoğraflarında rahatlıkla görmek mümkündür. Kirlian fotoğraflarında fiziksel ve ruhsal rahatsızlıklar, sağlıklar hatta bireysel yetenekler bile şaşırtıcı bir biçimde belli oluyordu.

Bugün artık insanların psikolojik ve biyolojik durumlarının kirlian tekniği ile rahatça tespiti yapılabilmektedir.

Kirlian tekniği tıp alanında henüz çok yaygın bir yöntem olarak kullanılmasa da, bu yöntemi kullanan tıp insanların insan vücudunun kendine ait elektriksel akımlarının sağlıklı olup olmadıklarını rahatlıkla anlayıp, tedavide yöntem belirledikleri bilinmektedir.

G z ml  T wanaku G ne  Kapısı nereye a ılı or?

insan henüz yeryüzünde yokken dünyada devler ya-
şarmı . Onların boyu uzun, evleri tapınaklar kadarmı .
Evlerine giden yollara dev taşlar d şemi ler, binalarının
duvarlarını görkemli taşlarla s slemi ler, taşlar arasında
hiç aralık bırakmadan. Rivayet bu ya, kendileri için devasa
evler yapan bu devler, atalarının gezegenlerine giden bir de
kapı yapmışlar. Kapı, öylece durmaktaymı , ta tan iki s -
tun ve üzerinde bir gölgelik misali, büyük kayasıyla birlikte
güneşin altında. Kapının adı "G ne  Kapısı" imiş...

Yukarıdaki anlatım bir masalın başlangıcı de-
 il, bir zamanlar dünya üzerinde hüküm sürmüş
ve arkasında görkemli tapınakların izlerini bırak-
mı  olan bir uygarlığa aittir.

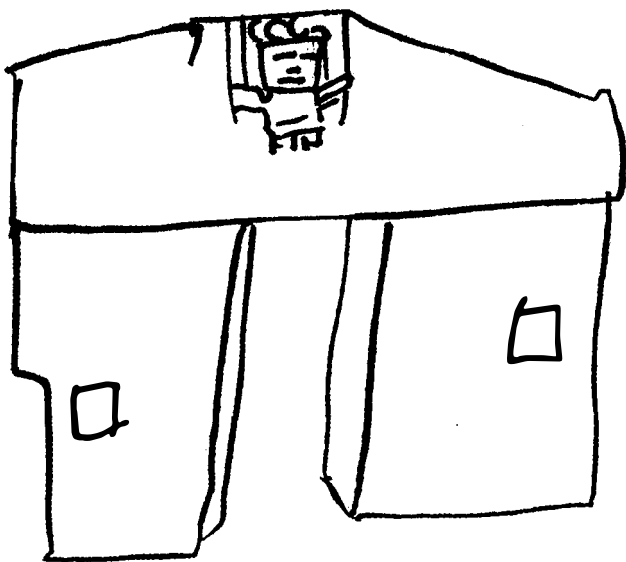
Maden eritme, lehim yapma ve g m  le kap-
lama tekniklerini bilen Güney Amerika'daki Ti-
wanaku uygarlığı devlerin inşa ettiği bir uygarlık
olarak bilinir.

Onlar İnkaların atalarıdır ve üst düzeyde astronomi bilgilerine sahiptirler.

Gerçekte Tiwanaku'nun bu üst düzey mimarlarının kimler olduğu pek anlaşılamamıştır. Elbette onların inşa ettiği güneş kapısının da hangi amaçla yapıldığı meselesi gizemini korumaktadır.

Güneş Kapısı'nın bir yıldız geçidi mi olduğu sorusuna, Titicaca gölünün civarında yaşayan Aymara yerlileri, geçmişte olduğu gibi bugün de hiç düşünmeden "Evet" diyorlar. Onların gözünde Güneş Kapısı sadece sembolik bir anlama sahip değil, üstün bir teknoloji ile donatılmış olan devler ırkının kullandığı gerçek bir kapı.

Belki zihinsel yolculukların yapıldığı, belki bilemediğimiz türden başka yolculukların yapılmasına neden olan bir kapı.

Bolivya'nın dağlık alanları, Peru ve Şili'ye kadar olan bölgelerde Tiwanaku uygarlığının kültür izlerine rastlanır. Yenidünya yerlilerinin etkilendiği ve başta astronomi olmak üzere pek çok bilgiyi edindiği kaynak Tiwanaku'dur. Tarihin bu gizemli uygarlığı, bazı arkeologların başlangıcını M.Ö. 17.000'e kadar indirdiği bir tarihe sahiptir.

Güneş Kapısı'nın Tiwanakulular için önemi çok açıktır.

Güneş ışınlarının doğuş-batış zamanlarında kapıdan süzülüşü sadece görsellik ve estetiği çağrıştırmaz. Onlar tıpkı Maya uygarlığına atalarından kalan detaylı astronomi bilgilerine benzer bilgilerle donanımlıdırlar.

Peki, ama bu kadar detaylı astronomi bilgilerine neden gerek duymuşlardır?

Bu bilgiler belli zamanlar için midir?

Ay ve Güneş'e verdikleri önem, gezegendeki konumların itinayla tutulan kayıtları, tanrılar ve onların uçan araçları, yerlilerin sözlü efsanelerinin temelini oluşturmaktadır.

Tiwanakulular, uygarlıklarını tarımın neredeyse imkânsız olduğu yerlerde kurmuşlardır. Bu detay gibi gözüken şey, aslında bir uygarlığı uygarlık yapan şeydir. Ama ilginç olan nokta şudur ki, Tiwanaku'nun tarım yapma kaygısı neredeyse hiç yok gibidir.

Bazı arkeologların ve tarihçilerin üzerine basarak söyledikleri gibi, eğer Tiwanaku M.Ö. 10.000 daha eski ise, o zaman son buzul çağının bitimine denk gelmektedir.

Bu durum ise daha çok soruya neden olacak cinstendir.

Güney Amerika'da yaşamış olan bu dev ırk ile ilgili tarihî gizem şimdilerde çözüleceğe hiç benzemiyor.

Onlar kıtanın güneyine Bering boğazını geçerek gelmiş olamazlar, yerlilerin inançlarındaki uçan araçlar ise hâlâ bizleri gülümsetmeye(!) devam ediyor...

Elektrik adam Níkola Tesla'nın buluşları neden gizli tutuluyor?

O, yerkürenin ve insanın taşıdığı enerjilerin insan yararına kullanılabileceğini ispat etti.

Bu sayede “kablosuz” denilen enerjinin dünya üzerinde ses, görüntü ve yazılım olarak kullanılabileceğini ilan etti.

İnsan enerjisinin evrensel dünya sistemi kurmak için sınırsız kullanıma ve güce sahip olduğundan söz etti.

Dünyanın depolanmış enerjisinden herkesin yararlanabileceğinin ve parasız elektriğin mümkün olduğunun müjdesini verdi.

Dünya üzerinde sınırlar kalkacak, yolculuklar rahatlıkla yapılacak, enerji savaşları olmayacaktı.

Dünyanın elektriğini şarj ederek aydınlatma alanlarının nasıl oluşturulacağını buldu. Ona göre dünya kendine ait rezonansa sahip bir enerji topu gibiydi.

Dünyanın çevresinde oluşturulacak enerji alanları sayesinde, her zaman ve daima temiz ve parasız elektrik elde etmek mümkün olacaktı.

Bunu ispat etmek için çıplak eliyle tuttuğu bir ampulü yakmayı başarmıştı.

Alternatif akımın rahatlıkla yönlendirilebileceğini ispat etmek için yaptığı bu deneyin, bir süre sonra kötü amaçlarla kullanılabileceği hiç aklına gelmemişti Nikola Tesla'nın...

1856 da Hırvatistan'da doğan Nikola Tesla, alışıldık bilim adamlarından değildi.

Onu anlayamayanlar garip ve biraz da otistik olarak nitelendirmişlerdir. Ancak o yaşadığı zamanın bilimini bile şaşkınlığa uğratacak bir zekâyâ sahipti. Bazılarına göre Leonardo Da Vinci'den sonraki en büyük deha oydu.

Onun adına okul kitaplarında rastlamasak da, bugün çağımızın teknolojisi olarak bildiğimiz pek çok şeyi Nikola Tesla tarafından bulunmuştur.

Tesla'nın buluşları pek çok bilim adamı tarafından sahiplenilip şekillendirilmiş ve kurumlar tarafından piyasaya sürülmüştür.

Örneğin ampul sanıldığı gibi Edison'un değil, Tesla'nın buluşudur. Keza floresanlı ampul, radyo, faks makinesi, denizaltı sonarları cep telefonları ve bilgisayarlar vs...

Buna rağmen bilim camiası bu esrarengiz bilimciyi yok sayar. Hatta onun adı sanki biraz tabulaştırılmıştır.

Peki ama neden?

Nikola Tesla'nın kişiliğinde bilim ve sanatın birbiri ile kaynaştığını görürüz.

Tesla'nın en büyük hayali, halka bedava ve çevreyi kirletmeyen bir elektrik sunmaktı. Bunun mümkün olduğunu pek çok deneyle ispat etmişti. Ancak yaptığı şeyin bu işten para kazanmak isteyenleri ne kadar tedirgin ettiğinin farkında bile değildi. Başta Amerikalı sermaye çevreleri ona karşı sessiz bir kampanya başlatıp, onu ve çalışmalarını desteklememe kararı alırlar. Tesla'nın yerine Edison gözetilir.

"Artık büyük bir düşünceye yoğunlaşmalıyım,
Tanrı'dan gelen insan aklının gücüne.
Beynimizin enerji üretimini doğanın
enerjisi ile senkronize edersek
tüm gezegenin geleceğini kurtarabiliriz."

Onun buluşları sadece bedava enerji ile sınırlı da değildir.

Görünmez olmak, yerçekimsizlik, zaman yolculuğu, boyut kapılarının zamanı eğip bükerek kullanımı gibi pek çok inanılması kolay olmayan buluşun sahibidir.

Tesla'nın tek arkadaşının Samuel Clements olduğu söylenir, yani Mark Twain. İkisinin dostlukları Mark Twain ölene kadar devam etmiştir.

Nikola Tesla 1943 yılında öldüğünde açıkladıklarının yanında, açıklamaya fırsat bulamadığı kutular dolusu buluşu vardır, ama cebinden hiç parası çıkmaz. Adeta bilim dünyası onu açlığa ve yokluğa terk ederek cezalandırmıştır.

FBI onun bütün buluşlarına el koyar. Mühürlendiği söylenen pek çok buluşunun daha sonra hiç de iyi olmayan amaçlara hizmet ettiği dedikodusu hâlâ yaygındır.

Böylece Nikola Tesla'nın hem adı hem de araştırmaları ve buluşları esrarengiz bir biçimde yok edilir.

Kristal Kafatası hakkındaki iddialar doğru mu?

Kristal kafatasının yapımı için kullanılan malzeme kristaldir, bunu biliyoruz. Peki, niçin bir başka organ değil de kafatası tercih edilmiştir?

Kafatası insan aklını ve düşüncesini simgelediği için mi?

Kristallerin bilgiyi toplayıp, yansıtan özelliğiyle, insan hafızasının benzer yanlarının sadece sembolik olmadığına dikkat çekmek için mi?

“Kıyamet Kafatası” olarak da adlandırılan eşsiz ve ancak günümüz teknolojisi ile yapılabilmesi mümkün olan bu keşfi kimler yaptı?

Aztekler mi? Yoksa onlara da atalarından mı kalmıştı?

Efsanevi Atlantis kıtasında kullanıldığı rivayet edilen kristal teknolojisinin kristal kafatası ile bir ilişkisi var mı?

Kristal kafatasının bir bilgisayar gibi çalıştığı doğru mu?

Kristal kafatası geçmiş zaman bilgilerini holografik hafızasından bizlere yansıtabilir mi?

Yoksa o, bazı medyumların iddia ettiği gibi, insan beyni ile doğrudan konuşabilen bir aygıt mı?

Dünya üzerinde on üç kristal kafatası olduğu söylene de, bunların içinden sadece bir tanesi çok ünlüdür. “Kıyamet Kafatası” olarak adlandırılan bu koyu mor ametistten yapılmış kristal eser, 1927 yılında kâşif Mitchell Hedges tarafından orta Amerika’da Beliz’de Maya uygarlığına ait araştırma kazıları yapılırken bulunmuştur.

Hedges’in bulduğu bu kristal kafatası o denli geçektir ki, ona yakından bakanları adeta büyüler...

Prizmatik gözleri sayesinde içi ışıqla aydınlandığından en ince ayrıntıları seçebilmek mümkündür. Şu anda Londra’daki ‘İnsanlık Müzesi’nde sergilenen kafatası, müzeye satılmadan önce ona yakınlaşabilmiş olanlarda değişik etkiler bırakmıştır.

Kimilerine göre o iyileştirici bir enerji kaynağıdır, kimilerine göre ise kafatasının içinde çağların enerjisi depolanmıştır.

Bazı medyumlar ise ona hangi duygu ve düşünce ile bakarsanız, tıpkı bir bumerang gibi size sizin enerjinizi yollayacaktır, diyerek kristallere has özelliği belirtmişlerdir.

Onunla ilgilenenlerin ondan çok etkilendiği bir gerçektir. Örneğin bilim kurgu yazarı Arthur

C. Clarke, Kıyamet Kafatası için şöyle bir yorum getirmiştir:

“Son yüzyılda bilinen en pahalı mücevher genç bir kadına aitti, siyah bir kadife kumaşın altında, gözlerden uzak saklanıyordu. Şimdi ise bir müzenin loş salonunda ziyaretçilerin gözleri önünde parlıyor. Ağırlığı 5.19 kilogram. Saf kuartz kristalinden yapılmış. Gerek sahibesi, gerekse birçok kişi bu cismin bilinmeyen bir uygarlıktan kaldığına inanıyorlar. Göz çukurlarındaki gizemli ışıltılar sanki gelecekte haber veriyor. Bu garip cismin adı Kıyamet Kafatası.”

Sahibesi Anna Mitchell (İngiliz kâşif Albert M. Hedges’in kızı) ise ona karşı olan duygularını şu sözlerle belirtmiştir:

“...Onu ilk gördüğümde içinde bir parlıltı vardı, babama haber verdim, bana dikkatli olmamı söyledi, sonra kafatasını korku ve saygıyla yerinden kaldırdı ve üstünü örttü. Kafatasının bulunduğu Lubaantum adlı Maya kentinin adının anlamı, düşen taşların yeridir. Arada bir bağlantı olmalı...”

Kıyamet Kafatası ile ilgili pek çok iddia da ortaya atılmıştır. Sahte olduğunu söyleyenler, Mısır piramitlerinden de eski olduğunu söyleyenler, sadece 200 yıl önce yapıldığını söyleyenler, ünlü olmak isteyen bir kuyumcu tarafından yaptığını söyleyenler, sırrının 2012 de ortaya çıkacağını söyleyenler ve keza...

İşin aslı ise onun hâlâ kimler tarafından, ne zaman ve ne amaçla yapıldığının bilinmiyor olmasıdır.

Dünyanın içi gerçekten oyuk mu?

Entegre Okyanus Delme Programı (EODP) kapsamında süren çalışmalarla uzmanlar yer kabuğunun 416 metre derinine kadar indiler.

Amaçları orada gizemli bir uygarlık olan Agartha ile buluşmak mı, yoksa sadece dünyanın dış yüzeyi ile kızgın manyetik çekirdeği arasındaki katmanlarını incelemek mi?

Elbette bilim efsanelerle ilgilenmez, efsaneleri maceraperestler araştırırlar.

İşin ilginç yanı, efsanelerde anlatılanların doğruluğuna tanıklık edenler de bu maceraperestlerdir. Tıpkı Troya'nın efsanevi Priamos hazinelerinin peşine düşen Heinrich Schliemann gibi. Eğer o gördüğü düşün peşine düşmeseydi, dünya bugün Troya diye bir kültür hazinesine sahip olmayacaktı.

Bizler Jules Verne'nin düş gücü sayesinde Ay'a yolculuk yapıp, denizaltı henüz icat edilmemişken denizaltı Nautilus ile okyanusların dibine

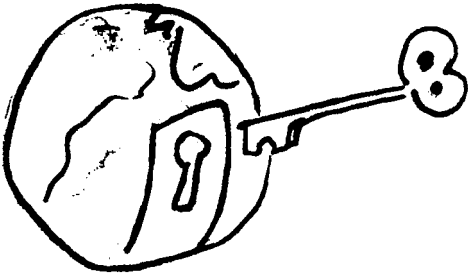
yirmi bin fersah dalmamış mıydık? Sonradan da Arzın merkezine doğru gözü pek bir seyahate çıkmamış mıydık?

Arka arkaya yapılan buluşlarla bu hayallerin neredeyse tümü gerçek oldu.

Öyleyse bilim kurgu hikâyelerinin ya da efsanelerin hayatımızdaki yeri ne?

Onlar gerçekleştirilene ya da keşfedilene kadar onları umursamamak mı?

İşte bunlardan en bilineni ama aynı zamanda en bilinmezden gelineni, belki de bu gibi konuları ciddiye almanın ciddiye alanı ciddiyetsizleştireceği korkusu ile en yokmuş sayılanı: Oyuk dünya muamması.

Dünyanın içi gerçekten oyuk mu?

Dünyanın kuzey kutbundan çekilen uydu fotoğraflarında görülen büyük delik neyin nesi?

Güney ve kuzey kutup dairesini birleştiren bir tünel sistemi gerçekten mevcut mu?

Efsanelerde, eski Moğol ve Tibetli Lama rahiplerinin kutsal el yazmalarında söylendiği gibi oyuk dünyanın güneşi, dağları ve okyanusları var mıdır?

Dünyanın iç kısımlarını izleme ve inceleme imkânı veren bilimsel aletler son yıllarda oyuk dünya mitini destekleyen pek çok görüntü ile arkeologları şaşkınlığa uğratmıştır. Çünkü yerin alt katmanlarına kadar nüfuz eden bu yeni radar sistemlerinin elde ettiği verilerde Guatemala'da, Tikal'deki Maya piramitlerinin altında ülkenin bir ucundan diğer ucuna kadar uzanan 800 kilometrelik tüneller vardı.

Bir diğer çalışma da 1978'de sıra radarının Mısır piramitlerinin altında ortaya çıkardığı yeraltı yapılaşmasıdır.

Giza projesinin baş ismi Dr. Jim Hurtak "Derinliğin Odaları" isimli çalışmasında bu konuya değinmekte ve yerin altında megalitik bir metropolün var olduğunu iddia etmektedir.

Ama bu sadece bir iddia da olabilir.

Bu bölgede yapılan araştırmalarda insan eli ile yapılmış yeraltı şehirleri ve bu şehirlerin çevresini süsleyen doğal göller, ayrıca bol miktarda yazılı kayıt keşfedildiği belirtilir.

Dr. Hurtak bu oyuk dünyada yer alan arkeolojik buluntuların sahip olduğumuz teknoloji ve uygarlığın çok ötesinde varlık gösterdiğini açıkça onaylamaktadır.

Kayıp cennetin kayıp kuşları sonunda gerçek mi oldu?

Orta Doğu, Hint ve Eski Mısır'da yeniden doğma inancı sadece bedenin ölüp yeniden dirilmesi olarak değil, bilincin erginleşmesi olarak da ele alınırdı. İşte Zümrüdüanka kuşu bu yeniden dirilme inancının sembolüdür.

Özellikle Eski Mısır'da bilincin yeniden ve daha tekâmül etmiş bir hâlde yaşamasını ele alan resimler vardır.

Bu resimlerde güneş tanrısı Ra cennette at arabası ile ilerlerken, atın ayaklarından ateşler fışkırırcasına tasvir edilmiştir.

Bu beden ve ruhun birlikte hareketini simgeleyen bir resimdir.

Ve atın ayaklarından çıkan alevlerin tam orta yerinde ise Anka Kuşu dans etmektedir. Bu da yeniden dirilen bilincin sevinç dansını sembolize etmektedir.

Zümrüdüanka kuşunun bu alev dansı, kül olana dek sürer.

Ardından güneş tapınağına uçarak oraya yumurtasını bırakır, sonra da rotasını cennete çevirir. Cennet ise bilincin bir basamak daha Tanrı katına doğru yükselmiş ve tekâmül etmiş hâlidir.

Batılı kâşiflerin Amerika'yı, Pasifik adalarını ve Doğunun egzotik ülkelerini ziyaret etmeleri sonucunda Avrupa, masallarda anlatılanlara benzeyen kuş türleri ile tanıştı.

Doğu mitolojisinin Anka kuşu, Rusların Ateş kuşu ve diğer renkli tüylü hayvanlar bir anda cenneti anımsatırcasına Batılının düşlerini süslemeye başladı.

Efsanelerin araştırılması gerektiğine inanan bilim adamlarından oluşan bir ekip 1950'li yıllarda Yeni Gine'ye gitti. Tabi ki onları bekleyen şey gerçekten efsanelerdeki kadar güzel kuşlardı.

Ama kuşların rengârenk tüylerinin ticareti de bilim adamlarının onları keşfetmesiyle başlamış oldu.

Aslında Fenikeliler zamanından beri kuş tüyleri zaten alıcı buluyordu. Ama yıllardır törensel ve bir takım dini inançlar için kullanılan kuş tüyleri, Batılının elinde bir anda yaygın bir ticarete dönüştü.

Hatta Batılıların çokça talebi karşısında yerli halklar tüyleri dış koşullara karşı uzun süreliğine nasıl korumaları gerektiğini bile çabucak öğrendiler. Sonunda para kazanacakları bir iş kolu doğmuştu. Kuş türlerinin tehlikeye gireceği ne onların ne de Batılıların aklına geldi.

Geçmişin efsane cennet kuşlarının tüyleri artık Batılı hanımların aksesuarı olarak kullanılmaya başlanmıştı bile.

Onlar zihinlerde yitirilen ve peşine düşmekten vazgeçilen bir cennetin son kırıntılarıydılar. Ve artık kimse eliyle tutamadığı, gözüyle göremediği bir cenneti istemiyordu. Manevi olanla irtibatını kopartan modern insan her şeyi hemen ve şimdi istiyordu.

Kayıp cennetin kayıp kuşları sonunda gerçek olmuştu. Cennet de, kuşlar da kaybolmaya yüz tutmuştu.

Bütün dünya üzerinde görkemli renklilikte kuşlardan sadece papağanlar kaldı. Diğerleri masallarda ve efsanelerde anılmak üzere dünya sahnesinden çekilmiş gibiydi.

Derken, insanlar güzelliklerin yok olmasından yana Őik yet etmeye başladılar. Böylece güzellikleri yeniden nasıl keşfedeceklerinin peşine düştüler.

Ama acaba insanlık ruhundaki Zümrüdüanka kuşunu yeniden canlandırabilir mi?

Niçin olmasın!

Ley hatları hayalet bir enerji türü mü?

Eskilerin kutsal enerji merkezleri yeni bilimin araştırma sahalarını mı oluşturuyor?

Kulaklarımıza inanmadığımız türden bilgilerle kuşatıldığımızda çoğumuzun duymak istediği cümle “bilimsel olarak kanıtlanmıştır” diye başlayanıdır.

Bu cümlenin altında yatan bilimsellik güvencesi, kandırılma ve boş bilgilerle dikkatimizin çalınmasına engel olan bir güvenlik sistemi gibidir.

Ley hatları ile ilgili konuşurken artık “Bilimsel olarak kanıtlanmıştır.” cümlesini rahatlıkla kullanabiliriz.

Onlar gözle görünmezler, elle tutulmazlar ama varlıkları artık su götürmez bir gerçekliktir.

Ley hatları terimi ilk kez Alfred Watkins tarafından kullanılmıştır.

Gözle görünmediği için Ley hatları, kimilerine göre hayalet bir enerji türüdür. Ancak insan vücudundaki enerji düğümleri olan akupunktur

noktaları gözle görülemese de Çinliler tarafından binlerce yıldır bilinmekte ve son elli yılda ise dünya tıbbı tarafından sıklıkla kullanılmaktadır.

İşte tıpkı insan vücudunda olduğu gibi dünyada da enerjilerin biriktiği merkezler vardır. Yani insan vücudu örneğinde olduğu gibi, dünya içinde enerji damarları ve ağları ile örülü bir 'dünya enerji ızgarası'ndan söz edebiliriz. Ley hatlarının kesiştiği yerlerde güçlü enerjiler oluşur.

Eski uygarlıkların bildiği bu bilgi üzerine, tüm insanlık mirası inşa edilmiştir...

Ley hatlarını anlayabilmek için öncelikle yerkürenin iç içe örülmüş enerji hatlarından oluştuğunu ve bu hatların hem yüzeyde hem de yerin altında uzandığını gözümüzün önünde canlandırmalıyız.

Kimyacı Dan Robbins'in Arkeoloji Enstitüsü adına yaptığı çalışmalarda, bu hatların güçlü enerjileri konumlandıkları gözlemlenmiştir.

Ley hatları her şeyden önce bize yeryüzünün durgun, hayatsız bir kütle olmadığını anlatır. Bu hatlar dünyanın enerji damarlarıdır yani yaşam enerjisinin dolaştığı tren rayları gibidirler.

Dahası yeryüzü ve sürekli kozmik bir ilişki içinde olduğu Güneş ve güneş sistemi, evrensel sistemin küçük bir kopyasıdır. Dolayısıyla akıl almaz bir canlılık enerjisi tüm güneş sistemlerini, galaksileri kuşatarak birbirileriyle ilişkilerini sağlar. Aralarında kopmaz, yaşamsal bir bağ oluşturur.

Eski geleneklerde bu gözlemlenen ve bilinen bir şeydi. Özellikle yerkürenin enerji ızgaraları-

nın kesişme noktalarına rastlayan yerlerde güçlü enerjilerin oluştuğu bilinirdi. Tapınaklar, mabetler, yeryüzüne eşit ve dengeli enerji dağılımını sağlaması için dikilen dikilitaşlar ve daha nice kadim yapılar bu bilginin üstatlarınca özellikle bu enerji hatları üzerine inşa edilirdi.

Dünyanın akupunktur noktaları olarak anılan bu enerji merkezleri, bugün artık evrensel enerjinin yerküre enerjisini etkilediği alanlar olarak kabul ediliyorlar.

Bu güçlü merkezler eskilerin “kutsal coğrafya” olarak adlandırdıkları hatlardır.

Gezegenimizin tümüyle canlı bir varlık oluşunun kanıtı sayılan Ley hatları, dünyayı ölü ve durağan bir madde kimliğinden çıkarıp, canlı ve enerjisi olan bir ruh kimliğine bürünmesinin de kaynağını oluşturur.

Şimdi ayağımızın altındaki toprağa biraz daha dikkatli bakabiliriz.

Gezdiğimiz yerlerin ruhumuzun enerjisi ile ortak bir rezonansa girerek bizi etkilemiş olabileceği hiç de zayıf bir ihtimal değil gibi gözüküyor.

Eskiler dünyanın yaşam enerjisi ile bedenimizde gezinen yaşam enerjisinin uyumuna dikkat çekerlerdi. Biz insanların dünya ile aynı anda nefes alıp veriyor olmamızın ortak ve dengeli bir evrensel bağa hizmet edeceğine inanırlardı.

Son yıllarda dünyanın acilen fark etmemizi istediği bir acısı var.

O her gün biraz daha hastalanıp enerjisini kaybederken, biz de onunla birlikte fiziksel ve

ruhsal olarak adeta yok oluyoruz. Dünya ile aramızda görünmez bir bağ var, ikimiz de aynı kadere paylaşıyoruz.

Belki bilimin Ley hatlarını fark etmesiyle bir iyileşme süreci başlayabilir. Bu ortak bir iyileşme süreci de olabilir...

Rongorongo tabletleri dünyanın geleceği ile ilgili bir kehaneti mi barındırıyor?

Şili'ye bağlı, Pasifik okyanusunun orta yerindeki Paskalya adasının en yakın komşusu 2250 kilometre uzaklıktaki Pitcairn adasıdır.

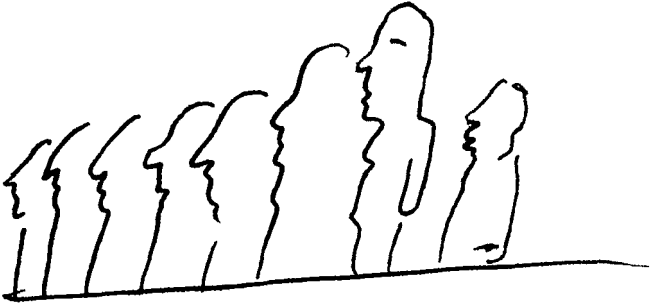
Batılılar paskalya gününde adaya çıktıklarından ada Paskalya adası olarak anılır. Ama adanın gerçek adı yerli dilinde söylendiği şekliyle “Rapa Nui” dir.

Bu esrarengiz kara parçası Moai adı verilen gizemli dev heykelleri ve hâlâ okunamamış olan sır dolu “Rongoron-

go" tabletleri ile arkeologların ve araştırmacıların ilgi odağıdır.

Garip görünümlü başlardan oluşan Paskalya adası heykellerinin 1-20 metre arasında değişen boyları ve 50 tona kadar ulaşan ağırlıkları vardır.

Bu dev heykellerden bazıları Ahu adı verilen blok taş platformların üzerine dikilmişlerdir ki bu blok kayalarda en az üzerlerinde duran baş heykelleri kadar gizemli ve ilgi çekicidirler.

Rapa Nui adasının yerlileri bu dev heykeller ve bilinmeyen bir dil ile yazılmış olan Rongorongo tabletlerini son derece kutsal sayarlar.

Gerçi Rongorongolardan şu anda adada bir tane dahi kalmamıştır. Bunun nedeni ise hepsinin dünyanın çeşitli müzelerince satın alınmasıdır.

Sır dolu bu tabletlerin adalarından götürülmüş olması Rapa Nui yerlileri tarafından beyaz adamın onlara yaptığı en büyük kötülüklerden biri olarak algılanır.

Rongorongo tabletlerinin yerliler için taşıdığı anlamı, Paskalya adasının ilk yerleşimcisi ve kurucusu Hotu Matu bir kehanetle şöyle dile getirmiştir:

“Rongorongolarımız kayboldu! Geleceğin olayları yanı-
mızda getirdiğimiz bu kutsal levhaları ve yeni toprağımız-
da yapacaklarımızı yok edecek. Başka ırkların insanları
kalan birkaç taneyi paha biçilmez değerde nesneler olarak
koruyacaklar ve onların maorileri bunların üzerinde çalı-
şacaklar ama okuyamayacaklar. Ko hau motu mo rongo-
rongomuz sonsuza kadar kaybolmuş olacak. Ave! Ave!”

Yarım yamalak da olsa deşifre edildiği onay-
lanan 8-3622 nolu Honolulu tabletinin dışında,
Rongorongonun resim yazıları daha uzunca bir
zaman şifrecileri uğraştıracığa benzer.

Bugün dünyanın çeşitli müzelerindeki bu ah-
şap tabletlerden sadece 25 kadarı sağlam kalabil-
miştir.

Tabletlerin üzerinde yazılı olan kadim bilgi-
lerin, orijinal yazım tarihinden çok sonraları ada
yerlilerince ahşaba aktarıldığı sanılmaktadır.

Şimdilerde müzelerde sergilenen ahşap tab-
letler sadece son birkaç yüzyıllık bir geçmişe sa-
hiptir.

Astrolojik olduğu sanılan bilgilerin asıl kayna-
ğı Paskalya adasındaki mağara duvarlarında ve
kayaların üzerindedir.

Tarihlendirme konusunda hâlâ problemler ya-
şansa da, bu yazıların çoğunlukla gezegenler ve
onların konumları ile ilgili olduğu açıktır.

Beyazların adaya ayak basmasıyla birlikte baş-
layan yerli soykırımı ve kültürlerinin yok edilmesi
bize adalıların efsane kurucusu Hotu Matua’nın
kehanetini anımsatır.

Paskala adasının ilk yerli şefi Hotu Matua geleceğin dünyasına karşı halkını uyarması gerektiğini gizemli Rongorongolardan öğrenmiş olabilir miydi?

Paskalya adasının gerçek sahipleri başlarına gelecek felaketleri nasıl bilebilmişlerdi?

Heykellerin yapıldığı taşlar adaya nereden getirilmişti?

Zira bu dev heykellerin volkanik taş malzemesinin, Pasifik'in orta yerindeki bu adaya nasıl taşındığı sorusu hâlâ yanıtlanabilmiş değildir.

Büyük taş heykeller (Moai) ile gizemli resim yazısı Rongorongo tabletlerinin bağlantısı var mıydı?

Adalılar, bazıları devasa olan toplam 883 heykeli nasıl nakledip dikmişlerdi?

Rongorongo tabletleri ada yerlileri ve dünyanın geleceği ile ilgili bir kehaneti mi barındırıyordu?

Moailer ve Rongorongo tabletleri kaç yaşındaydılar?

Bu adadaki dev insan başları olarak yapılmış taştan heykeller ile Nemrut dağındaki baş heykelleri arasında bir yakınlık kurulabilir mi?

Çünkü yan yana dizilmiş gökyüzüne bakan bu gizemli taş heykellerin gözlerindeki anlam, tıpkı Nemrut dağındakiler gibi, tanrısal ve kutsal olanı onurlandırmakla ilgili gibidir.

Saint-Germain kontu efsanesi gerçek mi?

Bir efsane adamdır Saint-Germain kontu. On sekizinci yüzyılın en mistik ve en gizemli kişisidir.

On beşinci Lui'nin sarayında yaşamış, Paris sosyetesinin göz bebeği olmuş, her davette boy göstermiş, buna karşın yemek yediği kimse tarafından görülmemiş biridir o.

Aynı zamanda kadınlara düşkünlüğü ile ünlü Casanova'nın yakın arkadaşısıdır. Her ikisi de aşkın insan kimyasına ve ruhuna olan etkisini iyi bilirler.

St. Germain kontu, ortaya çıktığı her dönemde aşk, bolluk-bereket ve güzelliğin sırlarını simyanın gizemli terkipleri ile harmanladığını ima eder.

Zevkli giysileri, zarif tavırları ve üzerinde taşıdığı değerli taşlarla sanki bu inancını yansıtmaktadır.

Ama o sadece sosyete de güzel giysileri ile dolaşan biri değildir.

St. Germain kontu her şeyi bilen ama kendisinin kim olduğu asla öğrenilemeyen gizemli biriydi.

Binlerce yıllık dünya bilgisine sahip bir şair, yazar, müzisyen, ressam ve daha pek çok şeydi.

İki eliyle aynı anda yazı yazabiliyor, koskoca bir metni bir kez okuyunca ezberleyebiliyor, anında besteler yapabiliyor, neredeyse eski yeni her dili kusursuzca konuşabiliyordu.

Onun bu tuhaf ve gizemli hâli ister istemez garip bir çekiciliğe neden oluyordu. İnsanlar onu hayranlıkla izliyorlar ama yine de ondan ve yeteneklerinden gizliden gizliye ürküyorlardı.

O bazen yüz sene ortada görünmez, sonra yeniden ortaya çıkardı.

Servetinin sınırsızlığı, ölümsüzlüğü kadar meşhur olan bu kişi zaman zaman Shakespeare ve Bacon gibi pek çok ünlü şahıs ile de özdeşleştirilmiştir. Hatta üçünün aynı şahıs olduğu bile iddia edilmiştir.

Saint-Germain kontu kehanetleri ile de ünlüdür. Örneğin buharlı gemi ve tren hakkında yüz yıl öncesinden bilgiler vermiştir.

Onun gizemli kimliği kimilerine göre dünyanın içinde bulunan yeraltı krallığı ile ilişkilidir.

O ölümsüz bedeniyle bu dünyaya buluşlar yapsın, diplomasiyi kolaylaştırsın, sanatı yücelt-

sin diye gelip gitmekte ve insanlara sonsuz aşk ve yaşamın varlığını hissettirmektedir.

Bu esrarengiz kontla tanışma fırsatı bulanlar onun bu dünyaya ait olmayan farklı özelliklerinden etkilendiklerini itiraf ediyorlardı.

Bunlardan biri de Fransa'nın tarihî siması Madam de Pompadour'du.

Madam Pompadour, kont hakkında şunları söylemiştir:

"Modern ve eski tüm dilleri harika konuşuyordu. Harika bir belleği vardı, her alanda konuşmasını sağlayan etkileyici bir bilgi birikimine sahipti.

Onu iyi bir konuşmacı yapan, insanları tanıma yeteneği idi.

Bazen krallar ve prensler hakkında hikâyeler anlatırdı. Öyle bir üslup kullanırdı ki, her detay bir yanılsama gibi gözünüzde canlanır, gerçekmişçesine sizi etkilerdi.

Bütün dünyayı dolaşmıştı ve kral onun maceralarını dinlemeye bayılıyordu.

Asya, Afrika hatta Rusya, Türkiye ve Avustralya hakkında öyküler anlatırdı. Üstelik tüm bunlar kralı ve dinleyenleri derinden etkilerdi."

Simya ile uğraştığını bilenler onun ölümsüzlük sırrına eriştiğini rivayet ederler.

Fakat ölümsüzlük sırrı diye bir sır gerçekten var mı?

Ölümsüzlüğün sırrını vermeden sırra kadem basan bu efsane adam şimdi nerelerdedir bilinmez.

Günün birinde yeniden ortaya çıkacak olursa ona şu soruyu sorabiliriz:

“Siz gerçekten de ölümsüz msnz? Rivayetlerin bir gerçekliği varsa siz bunu nasıl başardınız? Bizim gibi bir fani iseniz hakkınızdaki efsaneye ne diyorsunuz?”

Kıyamet hakkındaki kehanetlerin ne kadarı doğrudur?

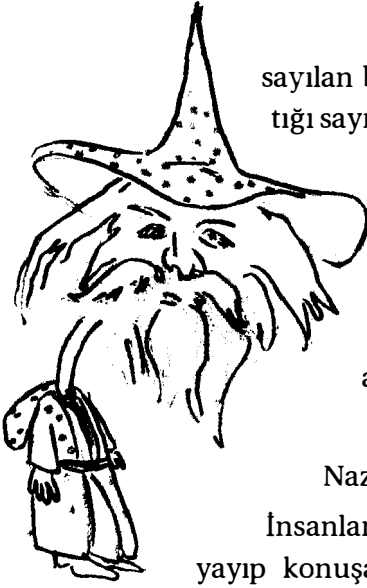
İnsanlar çok eski çağlardan beri dünyanın sonu ile ilgili hikâyelere hep ilgi duymuşlardır. Belki de gelecek korkumuzun en dibinde bizi sürekli tehdit eden kıyamet gerçeği yatıyordu.

Şimdi şu korktuğumuz kıyamet kehanetlerine ve kâhinlerine bir göz atalım.

Evet, gerçekten kâhinlerin hepsi de söz birliği etmişçesine aynı tarihi işaret eden kehanetlerde bulunmuşlardır. Zamanın bu kilit noktası insanlığın büyük bir değişimden geçeceğini işaret eder gibidir. Bu kehanetleri desteklercesine bilim dünyası da bizlere Güneş'teki patlamaların arttığını bildirmektedir.

Efsanevi Kral Arthur'un yol göstericisi büyücü Merlin, kehanetleri ile tanınmış bir kâhindir.

Aslında Merlin adının bu gizemli kişiye ait bir ad mı, yoksa unvan mı olduğu hâlâ tartışmalıdır. Gizemli taş yapı Stonehenge'in mimarı da sayı-

sayılan bu Kelt rahibi yaptığı sayısız kehanetlerle de ünlüdür.

Göçmenlerin Amerika topraklarında kurduğu ilk koloninin adı (Virginia)...

Waterloo savaşı...

Nazilerin varlığı...

İnsanların kulaklarına dayayıp konuşacakları taş kadar sert bir alet (cep telefonları)...

Dünya ikliminin ve gezegenlerin doğasının değişeceği...

Dünyanın kutuplarının değişeceği...

Kısacası Maya takviminde olduğu gibi insanların üzerinde yaşadığı gezegenle birlikte 21. yüzyılın başlarında bir değişimden geçeceğine dair toplu kehanetler bunlardan en bilinenleridir.

Bir diğer kâhin ise yaşayıp yaşamadığı tam bir sır olan Rahibe Shipton'dur.

Kehanetleri ilk kez 1640 yılında ortaya çıkar.

Uçak, denizaltı, görüntülü her türlü iletişim, Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarını belirtmiş ve insanlığın geçireceği büyük değişimleri ima etmiştir.

Havari John vahiy bölümünde küresel değişimlerden ve bunların kodlanmış hâllerinden söz eder.

Lakota yerlilerinin şefi Kara Geyik ve Hopi Kızılderililerin kehanetleri de bu yöndedir.

Hopi yerlilerine göre, dünya üçüncü boyuttan beşinci boyuta geçerken büyük bir değişimden geçirecektir.

Hopi Kızılderililerinin kehanetlerde, bu değişim başladığında Güneş'teki patlamaların artacağı ve insanların örümcek ağları gibi ağlarla birbirine bağlanarak iletişim kuracağını bildirmeleri ise en şaşırtıcı detaylardan biridir. Çünkü bu, ilk elden akıllara bugün kullandığımız şekliyle interneti getirmektedir.

Nedir şu labirent?

Dünyanın çeşitli yerlerinde, antik mezarlıklarda ve en eski el yazması kitaplarda kendini gösteren bu gizemli şekil neyi ifade ediyor?

Truva'da, Finlandiya'da, Nazca düzlüğünde, Girit, İngiltere, Hindistan, İtalya, Mısır, İrlanda ve daha pek çok yerde görülen bu şekil neyin sembolüdür?

Labirent denilince insanın aklına gittikçe genişleyen sarmal bir görüntü gelir.

Dışarıdan bakıldığında merkezi varmış gibi gözükse de, içine girilince merkezde olup olmanın farkı yavaşça ortadan kalkar.

Karmaşık gibi görünen, bir açılıp bir kapanan sarmal bir şekildir.

Açılma yani genişleme merkezin oluşturulması ve korunması, kapanma ise merkezin kaybolması ile ilgilidir.

Aslında labirent şekli bu hâliyle tüm evrenlerin bir sembolü gibidir.

Dolayısıyla da hem evren hem dünya, yaşam, bilinç, mabet, insan, şehir, rahim, beynin kıvrımları, kalp ve insanın kendini bilme ve bulma yolculuğunun sembolüdür.

Bilinen en ünlü labirent Girit'teki Minos uygarlığının inşa ettiği Knossos sarayındadır.

Labirent yapmak sadece uygarlıklara özgü bir davranış olarak ortaya çıkmamıştır. Dünyanın çeşitli yerlerindeki en eski mağara resimlerinde labirent şekillerine rastlanır.

Gariptir ki "ekin çemberleri" olarak tanımladığımız pek çok gizemli yeryüzü deseninin ana geometrik yapısı da labirent şeklindedir.

Kozmosun spiral düzeni ile insanoğlunun dairevi tekâmülü bu gizemli şekilde bir tutulmuştur sanki. Bu nedenle labirent yolu bilenler için evrensel bir oyun, yolunu kaybedenler içinse yamsalsal bir kaosun sembolüdür.

Bu gizemli şekil dönme ve tavaf etme formu ile adeta yaradılışı sembolize etmektedir.

Labirent, beynimizin girift ve gizemli şekline bir gönderme, duygularımızın en karmaşık hâlinin dışsal bir göstergesi ve aslına bakılırsa korku, tutsaklık ve özgürleşen bir ruhla beraber pek çok şeyin de simgesi gibidir.

Bu yüzdendir ki aklımızın sınırlarını ölçmenin bir yolu olarak deneylerle karşımıza çıkar.

Tıpta kendimizle fareyi özdeşleştirdiğimiz pek çok rotadan biri de labirentin içinden geçer. Zira küçük insan hâleriyle elimizin ayağımızın birbirine dolaştığı o en karışık zihin hâllerimiz tıpkı bir fareninki gibi değil midir?

Fare-labirent ilişkisi sadece basit bir deney midir?

Fare yolu bulduğunda labirentten çıkacak olan aslında insanoğlu mudur?

Dropa insanların fantastik öyküsünde hiç gerçeklik payı var mı?

Çok eski Çin masalları bulutlardan yeryüzüne inen ve çirkin oldukları için köylüler tarafından avlanan kısa boylu, sarı derili insanlardan bahseder.

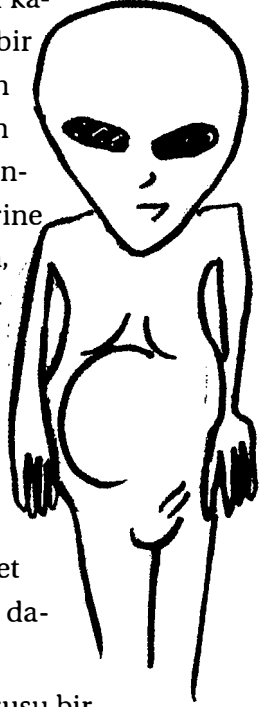
Efsaneye göre yeryüzündeki bazı iyi kalpliler bu sarı derili çirkin insanları öldürmek istememiş, onları koruyup kollamış ve bu garip adamlarla dost olmuşlardır.

Antropologlar 1995 yılında Çin'in Sichuan eyaletinin dağlarında 120 kişilik bir kabileye rastladıklarında akıllarına ilk gelen soru bu insanların yıllar önceki bir arkeolojik keşifle ilişkilerinin olup olmadığıydı.

Araştırmalar ilerledikçe gerçekten de bu insanların eski arkeolojik bir gizemle ilişkilerinin olduğu yolunda ipuçları ile karşılaştılar.

Işın daha da ilginç tarafı bu arkeolojik gizemle, yukarda anlatılan masal arasında garip bir bağın oluşuydu.

En uzunlarının 1,20 santim kadar olduğu bu insanlar garip bir efsaneye inanıyorlardı. Bundan tam 12.000 yıl önce uzaydan gelen Dropa insanların torunları olduklarını ve gezegenlerine geri dönemeyen atalarının, dünyada kalıp çiftçilik yapmaya başladıklarını ve burada evlenip aileler oluşturdıklarını anlatıyorlardı.

Gizli arkeolojik bilgilerden biri sayılan Dropa insanların öyküsü 1938 yılında Çin-Tibet sınırındaki bir arkeolojik keşfe dayanır.

Keşifte ortaya çıkanlar doğrusu bir hayli kafa karıştırıcıdır.

Arkeologlar, Çin'in Baian Kara Ula Dağ mağaralarında yıldızları, uzay gemileri ve gök haritalarını gösteren pek çok duvar resmine ve mezara rastlarlar.

Ancak mezarlarda bulunan iskeletler insandan oldukça farklı bir türün işaretleri ile doludur. Kısa boyları ve büyük kafataslarıyla bu tür çok farklı bir ırkın fiziksel özelliklerini yansıtıyor gibidir.

Nitekim mağarada araştırma kazılarına başlayan arkeologlar yüzeye yakın bir yerde yedi yüzden fazla taş disket bulurlar.

Gramofon plaklarına benzeyen, 2 santim kalınlığındaki oldukça sert bir madenden yapılma bu disketlerin üzeri garip işaretlerle doludur.

Disklerin tam orta yerinde kocaman yuvarlak bir delik vardır.

Delğin çevresi ise ince spiral çizgilerle örölüdür.

İncelemeler hiç uğraştırmadan sonuç verir.

Disketlerin yaşı en az 12. 000 yıl öncesini göstermektedir.

Bu arada gizemli taş disketlerin üzerinde bir zamanlar elektrik yüklü olduğuna dair salınımlar tespit edilmiştir.

Sonunda 1962 yılında Çinli bilim adamı Dr. Tsum Um Nui gizemli taş plakların mesajını çözer.

Ama esrarengiz taş disketlerin içindeki ilginç bilgiler uzunca bir süre dünyadan gizlenir. Öyle ki bu konu üzerinde konuşulması bile yasaklanır.

Çin hükümetinin engellemelerine rağmen Dr. Tsum Um Nui yılmaz ve disketlerin içeriği ile ilgili raporunu sonunda dünya kamuoyuna duyurabilmeyi başarır.

Buna göre kendilerine Dropalılar dedikleri anlaşılan uzaylı ziyaretçilerin fantastik öyküsü şöyledir:

Dünya henüz buzlu dönemlerin soğuşunu üzerinden atmaya çalışırken, içi silme uzaylı dolu bir uzay gemisi anımlanarak keşfin yapıldığı bölgeye düşmüştür.

Çevre kabileleri tarafından korkuyla karşılanan Dropalılar, ne yazık ki bir daha gezegenlerine geri dönemezler.

Dropalılar ve köylüler arasında yaşananlar şöyle anlatılmıştır:

“Dropa kendi gemileriyle bulutlardan indiler. Erkeklerimiz, kadınlarımız ve çocuklarımız Güneş’in doğuşundan önce mağaralarda saklandı. Sonunda Dropa’nın işaret dilini anladıkları zaman, yeni gelenlerin barışçı niyetleri olduğunu kavradılar...”

Peki, bu masalsı hikâyede gerçeklik payı var mıdır? Yoksa bu anlatılanlar, dikkatleri üzerine çekmek isteyen ya da hayal gücü gelişmiş bir takım insanların senaryolarından mı ibarettir.

İşte bunu bilmiyoruz.

Altın oran Yaratıcının bir tasarım kodu mu?

Altın oran; doğanın denge yasaları ile uyumlu yaratımı ya da Yaratıcının matematiği gibi güzellik, denge, ahenk, estetik ve uyumla ilgili sayısız tanımlamaların bir araya gelerek oluşturduğu muhteşem bütünlük...

Doğada insan eliyle müdahaleye uğramamış ve bizim hayranlık ölçülerimizi insanî olmaktan çıkarıp, ilahî bir algıyı hissedişe taşıyan gizemli bir görselliktir altın oran.

Gözlerimizi esir eden ışığı, kalbimizi yumuşatan ve aşkla dolduran hâli nedeniyle bir bütünlük ve tamlik duygusu olarak algıladığımız her şeydir.

Başta insan vücudu olmak üzere aşağı yukarı doğada bulunan her ne varsa altın oran ölçüsüne uygun olarak yaratılmıştır.

Altın oran adeta doğanın ilahî güzellik ölçüsü birimidir.

M.Ö. 500 yıllarında yaşamış olan Pisagor, altın oranla ilgili olarak şunları söylemiştir:

“Bir insanın tüm vücudu ile göbeğine kadar olan yüksekliğinin oranı, bir pentagramın uzun ve kısa kenarlarının oranı, bir dikdörtgenin uzun ve kısa kenarlarının oranı, hepsi aynıdır.

Bunun sebebi nedir?

Çünkü tüm parçanın büyük parçaya oranı, büyük parçanın küçük parçaya oranına eşittir.”

İşte Leonardo ustanın Mona Lisa tablosu ile bizim dizimizden ayak bileğimize kadar olan mesafenin ilişkisi ve ortak noktası bu oranda gizlidir.

Ya da bir ayçiçeği ile salyangoz arasındaki ortak nokta, onların en olağanüstü altın oran olan sarmallara sahip olmasında yatar.

Doğada olduğu gibi pek çok sanatçı da yapıtlarında sezgisel ya da bilerek altın oranı kullanmışlardır.

Dünyayı etkileyen sanat eserleri, eşsiz mimarî harikalar hep bu denge unsuru göz önüne alınarak yapılmıştır.

Sanat söz konusu olduğunda, estetik ve dengeğin gizemli matematiği, doğanın ve onu örnek alan insanın ellerinden, ilahî bir güzelliğe bürünerek altın oran olarak bizlere yansır.

Yaşam söz konusu olduğunda ise, cansız diye bir şey olmadığı gibi, var olan tüm yaşam çeşitliliği birbiri ile kopmaz bağlarla bağlıdır.

Altın orana güzelliğin matematiği de denir.

Altın oran matematiksel olarak ilk kez İtalyan matematikçi Fibonacci tarafından ifade edilmiştir.

Fibonacci her sayının kendinden önce gelen iki sayının toplamı şeklinde ilerlediğini söyler:

0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987, 1597, 2584, ...

Ama Fibonacci sayılarının ilginç bir yanı vardır.

Dizideki bir sayıyı kendinden önceki sayıya böldüğünüzde birbirine çok yakın sayılar elde edilir. Ve 13. sırada yer alan sayıdan sonra sayı kilitlenir.

İşte bu sayı yani 1,618 altın oran olarak adlandırılır.

Sayıların birbiri ile olan ilişkileri dağcılarının zirveye tırmanırken birbirleri ile olan ilişkisine benzer. Bütün sayılar kendinden bir önceki ve bir sonraki ile bağlantılıdır.

Ve böylece zirveye giden yolu oluştururlar.

Zirve ise altın orandır.

Foton Kuşığı neyin habercisi?

Çok eski masallarda birbirinin aklını okuyabilen insanlardan söz edilir.

O eski zamanlarda herkes karşısındakinin yüreğinden ve aklından geçeni bildiği için hiç gizlilik olmaz ve bu yüzden de ne art niyet ne de savaş olurmuş.

Düşünceler de, duygular da ayan beyan ortaya döküldüğünden insanlar akıllarından ve kalplerinden geçenlerin sorumluluğunu taşırlarmış.

Bu sorumluluk kendinden çok, karşısındaki insanın sorumluluğu imiş...

İnsanlar ortak yaşamda birbirlerine katacak iyiliklerin, kendilerine ve çevrelerine yararlı olacağının farkında olarak yaşarlarmış.

Birbirlerinden eksiltmek yerine, birbirlerini hep zenginleştirmeyi tercih ederlermiş.

O zamanlar insanlar bugünkü gibi beş duyuyla sınırlı değilmiş.

Kulaklarıyla duyabildikleri gibi, kalpleri ile de sezerlermiş.

Gözleri ile dünya nimetlerini görebildikleri gibi, gözlerini kapattıkları zaman da evreni seyredерlermiş.

Elleri şimdiki gibi nefislerine değil, vicdanlarına bağlıymış.

Ellerini değдirdikleri her yerde herkes kendi hakkına düşeni almış.

Tanrı'nın yukarda bir yerde değil, kalplerde var olduğunu, insan ailesinin bir ve bütün olduğunu, karşısındakinin kendisi olduğunu, dışarıdaki dünyada sonsuz bir güven ve sevgi olduğunu bilerek yaşarlarmış...

Başta Maya takvimi olmak üzere bütün eski kehanetlerde belirtilen 2012 tarihi büyük bir değişimin yaşanacağı yıl olarak belirtiliyor.

İnsan değişecek ve o eski zamanlardaki gibi olacakmış, dünya değişecek ve cennete dönüşecekmiş...

Şimdiki dünya gerçeği ile bu bilgi yan yana geldiğinde dudaklarımız hafifçe tebessüm ediyor ve insanın “masal hâlâ devam ediyor demek ki” diyesi geliyor.

Fakat kehanetler sözü edilen değişimin habercisi olarak bazı işaretlere dikkat çekiyorlar.

Bunlardan biri de foton kuşağı, bu kuşak değişimin habercisi olarak güneş sistemimizin içine gireceği bir tür enerji halkası olarak gösteriliyor.

Foton kuşağı ilk kez İngiliz astronom Edmund Halley tarafından (1656–1742) yılında Pleiades takımyıldızlarını kuşatan gazımsı bir kuşak olarak gözlemlenmişti.

Daha sonraları Paul Otto Hesse foton kuşağının kalınlığını 2000 ışık yılı olarak saptadı.

Güneş sistemimiz her 25.860 yılda bir Pleiades çevresinde bir tur dönmekteydi.

Ve yaklaşık olarak her 12.500 yılda bir kendimizi foton kuşağının içinde buluyorduk.

Güneş sistemimizin foton kuşağının içindeki bu yolculuğu tam 2000 sene kadar sürmekteydi. Sonrasında ise yine bir 10.500 yıl kadar bekleme-ye alınıyordu.

Kısacası foton kuşağı denilen halka yüksek enerjileri ile ünlü ve bize yani tüm güneş sistemi-mize yüksek bir ışık gücü olarak etki etmekte.

İşte şimdi yeniden bu alanın içine girdiğimiz haberleri ile çalkalanıyoruz.

NASA yani Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi de bu bilgileri bilimsel verilerle desteklemekte.

Peki, şimdi ne olacak?

Kehanetler ürkütücü gibi algılansa da, dünya için son derece cennetvari durumlar söz konusuymuş.

Nasıl mı?

Bir kere artık yukarıdaki masal örneğindeki gibi yaşayacakmışız.

“İşte bu harika bir haber” diyesi geliyor insanın.

Savaşın ve entrikanın olmadığı ve herkesin bir anda birbirinin iyiliğini düşündüğü bir dünya muhteşem olmalı.

Aslına bakılırsa güneş sistemimiz ve tabi ki gezegenimiz araba lastiği biçimindeki bu enerji

halkasının içine çoktan beridir girmiş bulunmaktaymış.

Gelelim foton kuşağının bizler üzerindeki olumlu etkilerine.

Bu etkileri saymakla bitiremezmişiz gibi gözüküyor...

Bir kere dünya üzerindeki tüm canlıların güçlenip zindeleşmeleri, dünya ikliminin uygunlaşması, foton ışınıyla çalışan gemilerin uzayda yolculuk yapmaya başlaması, telepati, telekinezi benzeri psişik yeteneklerin ortaya çıkışı ve süper bilinç hâlinde olma hâli söz konusuymuş.

Tabi ki süper bir bilincin savaşlarla uğraşması söz konusu bile olamayacağından, her yer güllük gülistanlık olacak, sınırlar kalmayacak, hastalık olmayacakmış.

Hepimiz böyle bir dünyada hemen yerimizi ayırtmalıyız, hem de hiç vakit kaybetmeden!

Şimdiki dünya hâlinden oldukça farklı görülen böyle bir dünyada kim yaşamak istemez ki?

NASA yetkilileri tarif edilen bu kuşak benzeri bir enerji alanına girdiğimizi artık reddetmiyorlar.

Sibiry'a'daki Rus Ulusal Bilim Akademisince yapılan çalışmalar sonucu edinilen bilgi ise şöyle:

"Şu anda güneş sisteminde yaşanan enerjisel değişimin tek olası sebebi farklı, daha yüksek olan bir enerji alanına giriyor olmamızdır."

Nasıl ama?

Dagonlar Sírús'un varlığını nasıl bilebildiler?

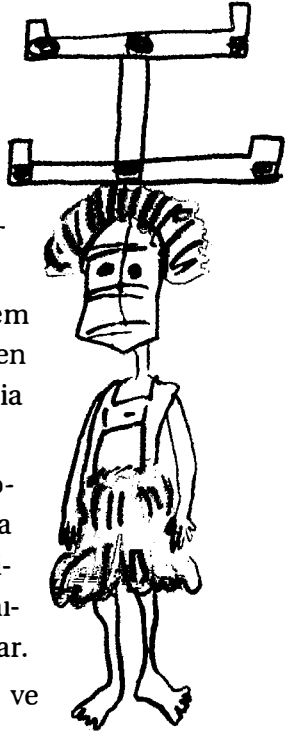
Batı Afrika ülkesi olan Mali'nin güneyinde bir kabilede yaşayanlar ileri astronomi bilgilerine sahipler.

Çiftçilik yapan ve mağaralarda yaşayan bu insanlar oldukça fakirler.

Ama onlar atalarının hem suda hem karada yaşayabilen amfibik canlılar olduklarını iddia ediyorlar.

Bu kadarla kalsalar iyi, Dagonlar ataları olduğunu iddia ettikleri bu amfibik canlıların Sírús yıldız sisteminden dünyamıza gelmiş olduklarını söylüyorlar.

Bu kabilenin mitolojileri ve astronomi bilgileri ve her şey-

den önemlisi tüm dikkatleri Sirius yıldız sistemi üzerinedir.

Kozmosla ilgili bilgileri Sirius ile sınırlı olmayan Dogonlar, dünyamızda ilk kez Galileo tarafından gözlemlenen Jüpiter'in dört uydusunu ve Satürn'ün yalnızca teleskopla görülebilen halkalarını yıllardır biliyor olmalarıdır.

"İlkel" olmalarına rağmen dünyadan epeyce uzakta bulunan bir yıldız sistemi hakkında bu kadar çok şey bilmeleri ilginçtir.

Ama onlar bunu basitçe açıklayıverirler, Sirius'tan gelenler onlara bilgelik ve bilgi bahşetmişlerdir.

Peki, nasıl oluyor da Dogonlar gibi ilkel görünüşlü, fakir ve eğitimden yoksun bir Afrika kabilesi bilimsel bir iddiada bulunabiliyorlar.

Dahası Sirius yıldız sistemleri ile ilgili ileri bir astronomi bilgisine dünya bilimi henüz sahip değilken, onların sahip oldukları bu göksel bilgiler bir hayli düşündürücü değil mi?

1950'li yıllarda Fransız antropologların Dogonlar üzerinde yaptığı araştırmalarda, Dogon din adamlarının Po adını verdikleri bilinmeyen bir yıldızdan önemle bahsettikleri ortaya çıktı.

Ağır bir maddeden oluşan bu yıldızın, Sirius yıldızının etrafında oval bir dönüşü olduğunu ve bunu 50 yılda bir gerçekleştirdiğini söylüyorlardı.

Dogonların sözünü ettiği Sirius B 1862 bilimsel olarak keşfedildi.

Yıldızın fotoğraflanması ise 1970 yılında gerçekleştirilebildi.

Gerçekten de son derece ağır olan ve bir metre küpü 20 bin tona ulaşan bu yıldızın yörüngesi de aynen Dogonların tarif ettiği gibi çıktı.

Kendi hâlindeki bu kabile insanları daha keşfedilmeden önce Satürn'ün halkalarını ve Jüpiter'in dört uydusunun hakkında da detaylı bilgilere sahiptiler.

Peki ama nasıl?

Onlar bu sorunun yanıtını dünyayı ziyaret eden Siriuslu amfibik atalar, diyerek gayet doğal bir şekilde veriyorlar.

Acaba bizim bu yanıtları doğal olarak karşılamamız mümkün olacak mı?

Dogonların kendilerine kulak verenlere hâlâ astronomik bilgiler aktardığı biliniyor.

Dogonlar şimdi de Sirius'un yörüngesinde ve ona 90 derecelik bir açıyla hareket eden ikinci bir yıldızın varlığından söz etmekte.

Onlar için bu yeni yıldız dişil bir sembol ve doğurganlığı, yaratıcılığı ve yenilenmeyi ifade ediyor.

“Emmeya” adını verdikleri ve anlamı “kadınların güneşi” olan bu yıldız henüz bilimin fark etmediği bir yıldız.

Şüphesiz Dogonların bu yeni iddialarının bilimsel bir keşfe kapı açıp açmayacağı merak konusu.

Şayet bu yeni yıldızın varlığı da Sirius'un varlığı gibi ispat edilirse, Dogonlar sadece Fransız antropologların ilgi odağı olmaktan çıkıp bütün dünyanın dikkatini üzerlerine çekebilirler.

Urartu taşlarındaki gizli mesaj nedir?

Büyük uygarlıkların, küçük toplulukların, kabilelerin en gizemli ritüelleri dikilitaşlara yüklenmiştir. Neden?

Acaba günümüzde bile en yüksek kule, en büyük gökdelen yapma derdinin altında bu eski kaygı mı yatmaktadır?

Bu taşlara eril, yerkürenin toprağına da dışıl anlamları yüklemenin dışında dikilitaşlar neyin göstergesidirler?

Bazen gelişigüzel duygusu vererek, çoğunlukla da üstün bir geometri bilgisi kullanılarak dikilen bu taşların hâlâ fark edemediğimiz bir özelliğı ve bir mesajı mı var?

Belki de soruyu “Taş nedir?” diye sormak gerekir, taşın önemini kavramak ve ne olduğunu bir kez daha kendimize anımsatmak için.

Taş aslında dünyanın kendisidir.

Ve pek çok ailesi vardır, yenisi, eskisi ve en eskisi...

Oluşurken dünyanın bilgisini katılaştırarak bünyesinde depolar.

Bu anlamda taş aynı zamanda dünyanın hafıza bankasıdır.

Kıdemlileri granitleşir, daha kıdemlileri ise mücevherleşir. Kristallere, elmaslara dönüşür yeryüzü belleği...

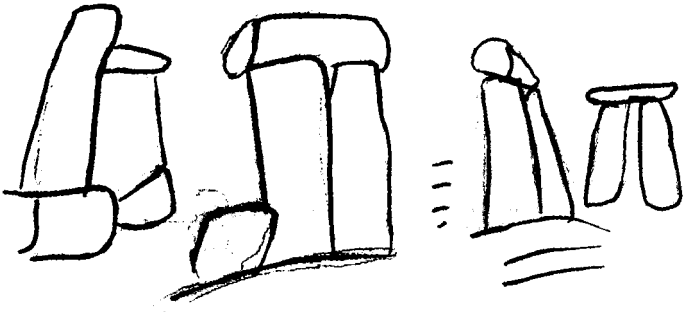
Van'ın Kalecik köyündeki sır dolu taşlarda yanıtlanmamış arkeolojik soruların başında geliyor.

İngiltere'deki Stonehenge, Peru'daki Ica taşları ve Nasca çizgileri, Kaliforniya'daki sırrı hâlâ çözölemeyen hareket hâlindeki taşlar gibi, Urartu taşları da dünya gezegeninin tarihî sırlarındandır.

Büyük bir özenle 3000 yıl önce yapıldığı tahmin edilen 2475 tane dikilitaşın inançlarla ilgisi olduğu bellidir.

Dünyanın diğer kültürlerinde var olan astronomi merakının buradaki taşların yapılmasında da etken olduğu anlaşılıyor.

Urartu insanının mistik yanı, sadece mezar kuyuları dromoslar ya da kaya mezarları ile sı-

nırlı değil. Onlar bilimsel ve dinsel yanlarını geçmişin tüm büyük uygarlıkları gibi harmanlamayı becerebilmiş bir medeniyet. Ama uygarlıklarının bir parçası olan bu taşların hâlâ ne işe yaradığı ve hangi amaçla yapıldığı anlaşılamamıştır.

Arkeologlar Kalecik'teki gizemli alanın gözlem için de kullanılmış olabileceği ileri srlyorlar.

Böyle bakınca, denizden 1800 metre yüksek olan bu mevkiin rasathane için oldukça uygun olduğu görülüyor.

Bu geniş arazi şimdiye kadar defnecilerin dışında kimsenin ilgilenmediği taşlardan oluşturulmuş büyük bir gizemi barındırmaktadır.

Van'ın yüksekçe yerinde bir kartal yuvasını andıran ve herkesin yakinen bildiği Urartu kalesine karşın, hiç kimsenin hakkında bir şeyler bilmediği bu gizemli taşlar arkeoloji dünyasının yeni heyecanını oluşturmaktadır.

Sanki Kalecik köyü de dünyanın diğer tarihî meknlarındaki gizemli dikilitaşların konulduğu yerler benzeri işaretlenmiş gibidir.

Bölgede bulunan dikilitaşların hemen batısında çapları 13 ile 30 metre arasında değişen iki düzgün halka, tüm ihtişamı ve bilgilendirmeye hazır hlleri ile bizleri beklerler...

Bu halkaların etkileyici düzgünlükte çizilmiş olması, insanın aklına tıpkı dünyanın diğer yerlerindeki üstün geometri anlayışı ile oluşturulmuş gizemli benzerlerini getirir.

Bu tür işaretlerin, yapılaşmaların, dikilitaşların ortak bir amaçtan yola çıkılarak yapıldığı açıktır.

Ve yapılış şekilleri farklılık gösterse bile, dünyanın hangi uygarlığı, hangi yöresindeki hangi küçük kabilesi olursa olsun, onları yapanların aynı ortak lisana sadık kaldıkları bellidir.

Bu lisan, eski zaman insanların doğasını, kozmosla olan ilişkisini ve Yaratıcıları ile yaptıkları diyalogları günümüze aktaran kadim bir lisandır.

Malzemesi çoğunlukla taş, pişmiş toprak, dikilitaş vs...

Yazısı ise resim, çivi, doğadan esinlenmeler ve derdini aktarabileceğine inandığı her türlü çizgi ve şekildir.

Bu bir nevi mim koymaktır...

Eski insanların kendince bulunduğu yeri ve önemseydiği şeyleri işaretlemesidir.

Üstelik günümüz insanının yaptığından çok da farklı bir şey değildir.

Ne olduğu üzerine kafa yordığımız, gizemli bulduğumuz çoğu şey, aslında geçmiş zamanlarla kopmuş olan bağımızdan kaynaklanmaktadır.

Biz şimdiki hâlimizle, geçmişimizdeki atalarımız arasında sadece tahminler yürüterek ve arkeolojik buluntuları değerlendirerek ve o ortak kaygılarla yazılmış lisanı çözmeye gayret ederek köprüler kurmaya çalışırız.

Bu eski insanların kurduğu uygarlıkları, gökyüzüne olan düşkünlüklerini ve mitolojilerinin kaynağını anlamak, keşfetmek istiyorsak, bilimsel çabaların yanı sıra yapmamız gereken en önemli şey onların yerine kendimizi koymaktır.

Ay'da meydana gelen gariplikler neyi ifade ediyor?

Varlığı Güneş'ten daha çok sembolize edilen, mitolojideki pek çok tanrı ve tanrıça ile özdeşleştirilen ve aynı zamanda astrolojide dünyanın bilinçaltı kabul edilen gizemli uydumuz Ay...

Mısır'ın bilgelik tanrısı Thot,

Ay'ın evrelerini ve karanlık yüzünü simgeleyen üç yüzlü tanrıça Hecate,

Yunanlıların Ay tanrıçası Selene,

Ay ile yakın bağları olan Artemis yani Romalıların Diana'sı,

Anadolu'nun bereketli Kybelesi...

Hepsi de Ay ile ilişkilendirilmiş ve Ay'ın evrelerinin, tutulma hâllerinin, dünyanın ve insanın evreleri ile olan yakın ilişkilerini simgeleştirmişlerdir.

Her kültürde Ay tanrı ve tanrıçalarının o kültürün çocuk-anne, doğurganlık-verimlilik, kalp-zihin ve doğanın işleyişi üzerinde etkileri olduğuna inanılmıştır.

Ay kimilerine göre romantizmin bir sokak feneri, kimilerine göre ise sadece taş yığınının oluşan bir uydudur.

Hâl böyle olunca Ay ile ilgilenmek sadece âşıklara ve güzel bir manzara oluşturduğu için bulutsuz bir gecede gökyüzünü seyredenlere kalmış gibi görünebilir. Oysa Ay pek çok bilim adamı ve araştırmacı için bir bulmaca gibidir.

Ay bu kadar yakınımızda olmasına rağmen, kendisine ulaşmamıza bir şekilde engel olmaktadır sanki.

Masum bir edayla tepemizde duran bu gökcismine ait bilgilere bir göz atınca işin boyutunun hemen değiştiğini ve gizemli bir hâle dönüştüğünü görürüz.

Yaklaşık olarak gezegenimizin dörtte üçü kadar olan uydumuz, dünyamızın çekim gücü düşünüldüğünde ona göre oldukça büyük bir gök cismi sayılır.

Ona ayak basmış olmamız, onu tanıdığımız anlamına gelmez. Ay ile ilgili yanıtlanması gereken öyle çok soru vardır ki...

Örneğin NASA bir Ay kayasının 5,3 milyar yıllık olduğunu saptadı. Bu inanılması zor tarih güneş sistemi oluşumunun da öncesine dayanıyor.

Kimilerine göre Ay, Dünya'ya uydurulmuş yapay bir uydudur.

Apollo yolculukları öncesinde bir grup bilim adamı ve Nobel ödüllü Dr. Harold Urey'in açıklamalarına göre, Ay kozmosun bir parçasıdır ve Ay'da yabancı bir uygarlığın izleri bulunacaktır.

Ay'a giden astronotların ilginç deneyimleri artık bir sır olmaktan çıkmış durumdadır.

Neredeyse hemen hepsi ay yüzeyinde ilginç görüntülere tanıklık ettiklerini açıkladılar.

Neil Armstrong'un gördüklerini tanımlarken yaşadığı şaşkınlık hâlâ konuşuluyor.

"Bu da ne, bu ne biçim şey, bilmemiz gerek... Bu bebekler çok büyük... Çok iriler... Tanrım, inanamazsınız...

Size bir başka uzay aracını anlatmak istiyorum... Kraterin uzak kenarındalar... Ayda bizi izliyorlar... Onlar bizden önce buradaydılar..."

Acaba ünlü astronot bir sanrı mı görüyordu?

Ay ile ilgili gariplikler sadece astronotların gördükleri ile sınırlı değildir.

Bilinen en eski gariplikler Orta Çağ'a kadar uzanmaktadır. Henüz Ay'ın sadece romantik bir gökyüzü objesi olduğu zamanlarda dahi insanlar Ay yüzeyinde olan bir takım tuhaflıklar olduğunu fark etmişlerdir.

Örneğin 1587'nin Mart ayında pek çok insan Ay yüzeyinde garip bir yıldızın parladığını gördüler.

Çıkıntıları olan yıldız biçimindeki bu güçlü ışığın ardından pek çok kereler Ay yüzeyinde hareketli ışıklar gözlemlendi.

Ama 1787'de Astronom Halley ve De Louville tarafından tespit edilen hareketli ışıklar o kadar fazlaydı ki onları herkes görebildi.

1874 yılında, Fransız bir gözlemci olan Monsieur Lamey, çok sayıda siyah objelerin Ay yüzeyinde dolaştığını rapor etmiştir.

4 Temmuz 1881'de Ay yüzeyinde piramit şeklinde ışıklı iki tümsek belirdi ve bir saat içinde sönerek kayboldu.

11 Eylül 1967'de ise Ay'a ilk ayak basılan yerde görülen kara bir bulutun sonradan mor renge dö-nüştüğü gözlemlendi. Olay Montrealli bir astronom tarafından NASA'ya bildirilmişti.

Bazı bilim adamlarına göre iç yoğunluğunun yüzeyinden farklı olmasının tek mantıklı açıklaması Ay'ın içinin boş olmasıdır.

Gerçekten Ay'ın içi boş olabilir mi?

Dünyaya sadece bir yüzünü gösterecek biçimde dönüyor olması da bir başka gariplik sayılmaktadır.

Peki ya Ay'da hiç su bulunmamasına rağmen, NASA'nın saptadığı Ay yüzeyini kaplayan su buharına ne demeli?

Arizona'daki Amerikan Meteorit müzesi müdürü Dr. H. H. Nininger Ay'da 20 mil uzunluğunda bir cam duvarın bulunduğunu açıklamıştır.

Nininger'e göre bu cam duvar ve bu bölgede bulunan iki yapay krater Ay'ın derinliklerine inen tünel sistemi ile ilişkilidir. (Science Sgest-Kasım 1952)

Apollo 15 astronotlarından James Irwin ve David Scott, Ay üzerindeyken tanımlamayan uçan bir cisim gördüklerini belirtmişlerdir.

Daha sonra NASA görevlilerinden Dr. Faruk El Baz da onların bu tanıklığını doğrulamıştır.

Uydumuz Ay'da olagelen gariplikler o kadar çok ki, bunları yanıtlamadan sadece sıralamak bile kendiliğinden ortaya çıkan bir sonuca neden oluyor gibi...

Phaistos diskí bronz çağına aít bir bilgisayar disketi mi?

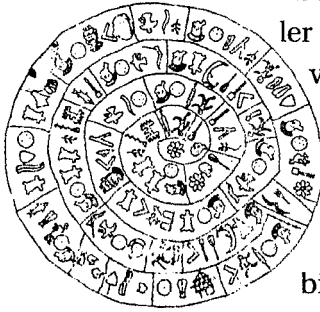
Dünyanın sırları taşlarda gizleniyor...

Yüzyılın başlarında Girit'te bulunan Phaistos diski, hâlâ çözülemeyen en gizemli birkaç kadim yazıdan biridir.

Sir Arthur Evans'ın Girit'teki Knossos sarayının kazılarına başlamasıyla birlikte, ona göre batık efsane kıta Atlantis'e bir adım daha yaklaşma umudu doğmuştu.

Bugün hâlâ Girit'teki Minos uygarlığının dolaylı olarak bu efsane kıta ile ilişkili olduğu düşünülür. Bu nedenden ötürü Phaistos diskinin Atlantis'le doğrudan bağı olduğunu düşünenlerin sayısı hiç de az değildir.

Güney Girit'teki Phaistos'ta bir sarayının kalıntıları arsından gün ışığına çıkarılan disk o gün bugündür bilimin üzerinde inatla çalıştığı ama henüz bir sonuç alamadığı türden arkeolojik bir objedir.

Diskin üzerindeki simgeler dünya üzerindeki yazı ve sembollerin tümüne yabancısıdır. Uzmanlar Phaistos diskini çözmenin tek yolunun ancak bir gün dünyada benzer bir yazı bulmakla mümkün olacağını söylerler.

En son olarak İngilizce ve Fransızca yayınlanan iki kitapta diskini bir hesap cetveli olabileceği, en iyi tanımla Bronz çağına ait bir bilgisayar disketi sayılabileceği görüşü bildirilmiştir.

Bilgisayar disketi olduğuna karar veren araştırmacılar, Phaistos diskinde kullanılmış olan teknolojinin hiç de tarihte görmeye alışık olduğumuz cinsten olmadığını vurgularlar.

Konu üzerinde çalışan John Chadwick diskin ele geçirilemeyen anlamı için şunları söylemiştir:

"Girit Kralı Minos bizzat birinin rüyasına girip, Phaistos diskinin üzerinde neler yazdığını açıklasa bile, o kişinin bunu inandırıcı kılması zaman alacaktır."

Phaistos diskinin yapılma şekilde en az bir türlü çözölemeyen dili kadar ilgi çekicidir.

Disk pişirilmiş kilden yapılmıştır ve her iki yüzüne de ıslak kile pres ya da zimba ile bastırılmış

simgeler vardır. Bu yüzden matbaanın icadından önce baskının kullanıldığı dünya üzerindeki ilk basılı belge niteliğindedir.

Diskte uygulanan baskı tekniği, ister istemez akıllara Phaistos'un çoğaltılması gereken bir belge olduğu fikrini getirir.

Kuşkusuz antik çağın bu en gizemli belgesi eğer çoğaltıldıysa diğer kopyalarının nerede olduğu sorusunu akıllara getirecektir.

Ancak kazı alanında yapılan keşifler ne yazık ki diskin tek bir örnek olduğunun kanıtı gibidir.

Dünya tarihinin insanlık kayıtlarıyla örtüşen gizemine her gün bir yenisi ekleniyor. İnsan için anlamı ve değeri büyük olan bu gizemli buluntular merakımızı tahrik etmekle kalmıyor aynı zamanda kendimizi keşfetmemiz için çıktığımız yolda bize rehberlik de ediyor.

Hacer'ül Esved kendisini ziyaret eden insanların kaydını mı tutuyor?

“Hacer'ül Esved mahşer yerine getirilecek, iki gözü ve bir dili varmış gibi olacak ve kendisine hakkıyla el sürmüş olanlara şahitlik yapacaktır.” buyrulur.

Hacer'ül Esved sadece kendisini ziyaret edenleri değil, tüm dünyada olup bitenlerin kaydını tutan bir hafıza bankası mıdır?

Hakkında bin bir rivayet bulunan bu kutsal taş, Müslümanlığın incisi kabul edilir.

Hacer'ül Esved ‘Siyah Taş’ anlamına gelse de, önceleri renginin daha açık olduğu hatta beyaz bir yakut olduğu ama zamanla el sürülüp öpülmekten karardığı rivayet edilir.

Bu gizemli siyah taşın en büyük sırrı, cennetten gelip gelmediği ile ilgili olanı mıdır, yoksa ardında daha pek çok bilinmezi de sakladığı için midir?

Onun hakkında en bilinen hikâye Hazreti İbrahim'in oğlu İsmail'den tavaf sayısını belirlemek için istediği bir işaret ile ilgili olanıdır.

Hz. İbrahim Kâbe'nin inşasını bitirdikten sonra oğlu İsmail ile tavafa başlangıç sırasını bildirmek için, "İsmail, bana bir taş getir de tavafın nereden başlayacağını işaret edeyim." der.

Nitekim şimdi de Müslümanlar hac ibadeti sırasında tavafa başlarken Hacer-ül Esved'i selamlarlar. Tavaf yedi şavttan yani Kabe etrafında yedi kez yürümekten ibarettir ve her şavta geçişte bu kutsal taş tekrar selamlanır.

Hacer'ül Esved'in sırrı Kâbe'nin sırrından bağımsız değildir aslında. Her ikisi de bilinmezlikler barındırırlar.

Kâbe'nin şimdiki yerinde çok eski zamanlarda var olan bir tapınaktan söz edilir. Hatta daha sonra gelen putperestlik zamanlarında bile burası kutsal bir yer olarak addedilmiştir. Aslında buradaki yapının ne zaman ve kimler tarafından yapıldığı bilinmezliğini hâlâ korumaktadır.

Hacer'ül Esved taşının ise Kâbe'yi onarırken Hz. İbrahim'in oğlu İsmail'in bulup oraya koyduğuna inanılır. Hacer'ül Esved'in isim anneliğinin ise İbrahim'in karısı Hacer'den geldiği rivayet edilir. Kâbe ile ilgili pek çok hikâyede adından söz edilen Hacer'in önemi sık sık vurgulanır. Zemzem suyu Hacer ile İsmail için fişkırmıştır. Safa ve Merve tepeleri arasındaki Say, Hacer'in su aramak için koşturmasını sembolize eder.

Haz. İbrahim'in karısı Hacer neden 'ulu ana' sıfatı taşımakta ve Hacer'ül Esved ile özdeşleştirilmektedir?

Hacer'ül Esved taşı rahim ve doğurganlık sembolü müdür?

Nereden ve nasıl getirilmiştir?

Kâbe binasının hemen yanı başında siyah bir göz gibi ziyaretçilerini seyreden bu "siyah inci" çözülmeyi bekleyen sırlarıyla dolu...

“Her şeyin teorisi” her şeyi açıklar mı?

Ünlü fizikçi Stephen Hawking’e göre paralel evrenlerde olup bitenler bizim korkularımızı, becerilerimizi ve özlemlerimizi etkileyebilirler.

Nasıl mı?

Hawking bu sorunun yanıtını gayet basit tanımlıyor:

“Biz burada ne yapıyorsak, paralel evrendeki eşlerimizi de etkilemekteyiz.”

Yoksa bizler sonsuz sayıdaki evrenlerin içinde birbirimizden habersiz bir sürü benden mi oluşmaktayız?

Bir sürü kopya, bir sürü dia...

“Her şeyin teorisi” uzayı içinde bizim eşlerimizin bulunduğu başka evrenlerden oluşan çok boyutlu bir labirent olarak görmekte.

Sadece bu kadar da değil, kara delikler, büyük patlama ve daha akla her ne geliyorsa “her şeyin teorisi” ile açıklanabilecek mi?

Gerçekten bütün sorularımızın yanıtı bu teo-ride gizleniyor olabilir mi?

Her şeyin teorisine göre göremediğimiz diğer boyutlar, küçük küreler hâlinde uzay-zamanın bütün birimlerinde yer alıyorlar.

Bu teori aynı zamanda pek çok gizemli sorunun da yanıtını veriyor.

Özellikle bilim çevreleri açıklanamayan kehanet ve telepati gibi metafizik ve parapsikoloji olaylarını bu teorinin kendisi ile açıklamanın imkânından söz ediyorlar.

Çünkü beş duyu ile algıladığımız evrenimizin dışında, iç içe geçmiş ve eşitlerimizin içinde bulunduğu, görülemeyen daha pek çok sayıda evren var ve beynimiz tüm bu evrenleri bir biçimde telepatik olarak algılıyor.

Tabi bu durum bazılarımızda daha belirgin, bazılarımızda ise yok denecek kadar az.

Dünyadan bakıldığında bu durum oldukça gizemli ve mistik gibi görünse de, aslında son derece kozmik bir gerçeklik olma yolunda ilerliyor.

Her şeyin teorisi gerçek olabilir mi?

Her şeyin teorisinin temelinde maddenin sicimlere benzediği düşüncesi vardır ve bu sicimlerin farklı titreşimleri ve farklı rezonansları, farklı görüntülerin oluşmasına neden olmaktadır.

Hesaplamalar sonucunda evrende on bir boyutun var olabileceği sonucuna varılmıştır.

Yaşadığımız fiziksel dünyanın ve madde denilen şeyin yeniden sorgulanması demek olan her şeyin teorisi, bizi ister istemez farklı bir düşünceye doğru yönlendirmektedir.

Bu teoriyle ilişkili olarak yapılan bilimsel açıklamalarda algıladığımız dünyanın ve diğer boyutların ne anlama geldiği ciddiyetle sorgulanmaya başlanmıştır.

Ashab-ı Kehf mucizesi neye işaret ediyor?

Bir mağarada 309 yıl uyuyan yedi genç insanın efsanesi olan Ashab-ı Kehf, hem Hıristiyan hem de İslam kaynaklarında yer almaktadır.

Kuran'ın Kehf suresinde bu gençlerin yaşadıkları mucizeye onların kaç kişi olduğu ve ne kadar süre uyutuldukları belirtilmeden değinilir.

İsimleri Yemliha, Mekselina, Mislina, Mernuş, Debernuş, Şâzenuş, Kefeştetayyüş olan bu gençlerin Kıtmir adında bir de köpekleri vardır.

Ashab-ı Kehf'in yeri hakkında sayısız yer işaret edilmiştir. Mağaranın sınırları içinde olduğunu iddia eden 33 kent vardır. Ama yedi uyurlara ev sahipliği yapan yerlerin en bilinenleri Afşin, Tarsus ve Efes'tedir. Ancak Şam ve Endülüs civarında da yedi uyur kıssaları oldukça yaygındır.

Bu mucize kıssaya gelince, pek çok versiyonu olmasına karşın, bilinen ve asıl konu edilen bu

gençlerin bir zaman ve mekân değiştirme işlemi yaşadıklarıdır. Uyumadan önce iktidarda bulunan imparator Decius tarafından suçlu ilan edilen bu gençler, 309 yıl sonra uyandıklarında bu kez Hıristiyanlığı kabul etmiş olan Roma İmparatoru ve halk tarafından aziz ilan edilirler.

Roma imparatoru Decius'un İsevilik dininden vazgeçmeleri için yaptığı baskıya dayanamayarak yaşadıkları yeri terk eden bu yedi genç insan, yaşadıkları şehrin dışına kaçararak bir mağaraya sığırırlar. Olay muhtemelen M.S. 250 civarında geçmektedir. Zaten o dönemde hüküm süren Roma imparatoru Decius'un dönemi de zorbalıklar, işkenceler ve işlettiği cinayetlerle anılırdı.

Konuyla ilgili en eski kaynak Suriyeli rahip Saruclu James'e aittir (M.S. 452).

Ünlü tarihçi Gibbon, "Roma İmparatorluğu'nun Çöküşü" adlı kitabında rahip James'ten birçok alıntı yapmıştır.

Buna göre, yedi Hıristiyan gence işkence yaparak onları mağaraya sığınmaya zorlayan kralın ismi, İmparator Decius'tur. Müslüman tefsircilere göre olayın geçtiği yer Aphenus'tur. Gibbon'a göre ise bu yerin ismi Ephesos'tur.

Gençlerin kaçığını anlayan imparator onların saklandıkları mağarayı bulup, ağzını ördürür. Ama gençler kendilerine yapılan bu kötülüğü bilmeksizin rahat bir uykuya dalarlar ve uyandıklarında ne kadar uyumuş olduklarının farkında bile değildirler. Zamanın ve tarihin üç yüz yıl ötesine kaydıklarını bilmeden, sanki birkaç saat önce uy-

kuya dalıp da uyanmışçasına sohbet etmeye koyulurlar. Karınları çok acıkmıştır. Ama imparatorun askerlerine yakalanma olasılığını düşünerek hep birlikte şehre inmekten çekinirler. Böylece içlerinden Yemliha'nın şehre gidip yiyecek bir şeyler almasına karar verilir.

Gençlerin uzun uykularından uyandıkları zamanın İmparatoru II. Theodosius'tur ve kendisi Hıristiyanlığı kabul etmiş bir imparatorudur.

Yemliha şehirdeki bir fırıncıya üç yüz küsur yıl öncesinin sikkelerini verince kendisini bir anda II. Theodosius'un huzurunda bulur. Yemliha kendisinin ve arkadaşlarının başlarından geçenleri imparatora anlatır. Gençlerin yaşadıklarına akıl sır erdiremeyen İmparator onları Hıristiyan azizleri olarak ilan eder. Halk onların uyuduğu mağaraya akın etmeye başlar.

Kıssanın bundan sonraki bölümleri değişik şekillerde aktarılmıştır. Bazı anlatılarda yedi gencin yeniden uykuya yattığı ya da kendilerini ziyarete gelen halkın gözleri önünde bir anda yok oldukları şeklindedir.

Ashab-ı Kehf sadece dinî bir mucize değildir. Şimdiki zamanda yaşayan bizler bile tam olarak anlayıp kavrayamasak da bu mucizenin içine saklanmış olan evrensel bir bilimin izlerini rahatlıkla fark edebilmekteyiz.

Zaten inançlarımızın sorgusuz sualsiz onayladığı pek çok mucizeyi, bilimkurgusal yanımız desteklemiyor mu? Nasılsa bilimkurgu olan her şey bir süre sonra gerçek olarak yaşantımızdaki

yerini alıyor. Bu da insanın bilgi konusunda bir sıralamaya gereksinimi olduğunu en güzel kanıtı. Belli ki merdivenleri birer birer çıkmak her zaman daha güvenli oluyor bizler için.

Önceleri masal ve efsane sayılan, sonrasında mucize sayılmaya başlıyor; ardından bilim kurgusal bir düzeye yükseliyor ve tam o noktada bilimin dikkatini çekip, hangi konu olursa olsun üzerinde araştırma yapılmaya başlanıyor ve en sonunda da bir bakıyoruz ki masallarımız, mucizelerimiz, hayallerimiz gerçek oluyor...

İşte bu ilginç olay da bazılarımıza göre ölüp de dirilmenin bir ispatı, bazılarımıza göre paralel evrenlere yapılan yolculuğun resmi bir kanıtı, bazılarımız içinse ışınlanma ve zamanın göreceli oluşunun en güzel örneği sayılmakta...

Kral Arthur ve Excalibur Kılıcı efsanesi gerçek mi?

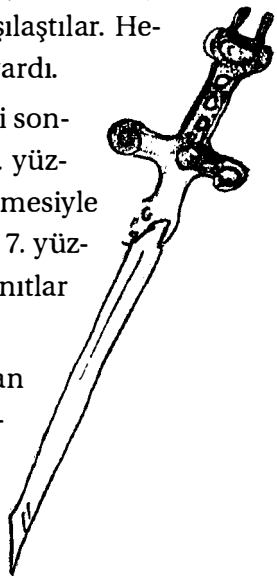
“Hic iacet sepultus incli-tus rex Arturius in insula
Avalonia”

(Burada Avalon adasında ünlü Kral Arthur yatıyor.)

1191’de Glastonbury manastırındaki keşişler yaptıkları mezar kazılarında kurşun bir haçın üzerindeki Latince yazılarla karşılaştılar. He-
men yanı başında bir de mezar vardı.

Keşişlerin sahtekâr olabileceği son-
radan çok tartışılmıştı. Ancak 20. yüz-
yılda modern arkeolojinin gelişmesiyle
“Arthur çağı” hakkında yani 5. ve 7. yüz-
yıllarla ilgili yeni ve ikna edici kanıtlar
ortaya çıkmaya başladı.

Gerçek gücün sembolü olan
efsanevi kılıç Excalibur’u anla-
tırken, Britanya’nın soylu ve
kudretli Kralı Arthur’un ve

onun   retmeni Merlin'in adını anmadan geçmek olmaz.

Hik ye   yledir:

En karanlık, en bilinmeyen ingiltere çağlarında müthiş bir kargaşa yaşanmaktadır. Ya ananlarsa sadece savaşlar değildir. G r nenle görünmeyen bir aradadır. Ejderhalar, büyücüler, cadılar ve tabi ki kötüler. Ortalık o kadar karı mı tır ki, bu durumu derhal düzeltmesi gereken birilerine ihtiyaç vardır.

O  a larda perilerle elfler, insanlarla ejderhalar bir arada yaşamaktadırlar. Onların aralarına henüz perdeler gerilmemi tir. Bu hem iyi hem de gittikçe kötüleşen bir durumdur aslında. Çünkü dünya her geçen gün biraz daha karanlığa batmakta ve kimse kimseye hoş bakmamaktadır. i te buna bir c z m arayan kutsal g l n ruhu, perilerine gerçek gücü temsil eden bir kılıç yapmalarını buyurur.

i te tam bu nokta somut bir kavramın soyutla tırılması olarak deşifre edilir.

G l n ruhu yani su ve kılıç bir araya getirilir.

Bu ise bazı yorumcular tarafından teknik bir işlemin efsanele tirilmesi şeklinde yorumlanır. Su kılıcın kuvvetlendirilmesi ve keskinle tirilmesi içindir.

Periler derhal i e koyulurlar.

Ortaya sadece onun gücünü kaldıracabilecek kadar g c l  bir ruha sahip kişinin taşıyabileceği kudrette bir kılıç çıkar.

Sahibini bulmadan önce büyücü Merlin'e teslim edilen kılıç, kendisine hükmedecek bir kralı beklemeye ba lar. Çünkü ancak seçilmiş bir ruh kendisine dokunabilecektir.

Büyücü Merlin Excalibur'u bir kayaya saplar.

Bu gizli güçleri olan kılıcı o kayadan ancak bir seçilmiş çekip çıkarabilecektir.

Aradan yıllar geçer. Merlin'in elinde büyüyen Arthur bir gün kayaya saplanmış olan kılıcı bir çekişte çıkarır. İşte olan olmuştur. O dakikadan itibaren Merlin'in eğitiminden geçerek büyüyen Arthur, Britanya'nın gelmiş geçmiş en anlı şanlı kralı olma yolunda ilerleyecektir.

Merlin ona Excalibur'un gücünü öğretir.

Excalibur'un gücü barış, adalet, dostluk, güven ve koşulsuz sevgiden doğmaktadır.

Kral Arthur yaşadığı deneyimlerle bu duyguların tümünü birden bilgelikle karşılamak zorunda kalmıştır. Öylece Kral Arthur, seçilmiş biri olmanın gücünün bu duyguları bilgelikle yaşabilmekten geçtiğini öğrenmiştir.

Efsaneyi okuduğumuzda Excalibur'un sembolize ettiği şeyin aslında kendi içimizdeki gücün farkına varmak olduğunu anlarız.

Bu gücü nasıl kullanacağımız ise bilgeliğimize bağlıdır.

Çoğunlukla mitler, gizemler gerçek olanla iç içedir.

Onları anlamaya çalışırken aralarında incecik bir zar olduğunu unutmamamız gerekir.

Denizin altındaki on bin yıllık Japon piramidini kimler inşa etmişti?

Bundan tam yirmi yıl önce dalgıçlar Yonaguni Jima adasının güneyinde ve 25 metre derinlikte dalıyordu. O günün farklı bir gün olacağına dair denizde herhangi bir işaret yoktu. Ama dalgıç Kihachiro Aratake çok geçmeden yanıldığını anlayacaktı. O gün diğerleri gibi bir gün değildi. Bunu 5 metre altına kadar yükselen bir piramidin varlığını görünce anladı. Şaşkınlık içinde baktığı bu gizemli yapı, derinliklere doğru uzanıp giden hayaletimsi bir görüntü arz etmekteydi.

Japon dalgıç keşfini Okinawa üniversitesi hocalarından sualtı arkeolojisi ve jeoloji uzmanı Profesör Masaaki Kimura'ya bildirdi.

Bir yanı 50 metre olan ve muntazam kesilmiş kaya bloklarının üst üste konulmasıyla yükselti- len yapı, denizin içinde muhteşem bir görüntü oluşturunuyordu.

Profesör Kimura denizin derinliklerinde karşılaştığı bu olağandışı manzaradan çok etkilenmişti. Derhal uluslararası bir bilim ekibi oluşturmaya girişti.

Kendisine eşlik edenlerden Dr. Robert Schoch daha ilk dalışta denizin içindeki bu sıra dışı piramidin görüntülerinin dünya tarihini yeniden yazmaya yol açacak kadar eşsiz olduğunu açıkladı.

İşin ilginç tarafı sualtı arkeologlarının gördükleri sadece kalıntıların küçük bir bölümüydü. Civarında yaşayan balıkçılar denizin derinliklerinde bu yapılardan daha pek çok olduğunu söyleyince araştırmalar derinleştirildi.

Araştırmalar ilerledikçe keşfedilen yapıların sayısı da tıpkı balıkçıların söylediği gibi çoğalmaya başlamıştı. 200 x 140 metre bir temel üzerinde 26 metre yüksekliğinde, bir diğeri bir yanı 100 metreyi geçen, 25 metreye kadar yükselen yapılar son derece büyüleyici bir şekilde denizin dibinde çağlara meydan okuyarak duruyorlardı.

Beş yıl sonra yani 1990 yılında, ilk dalış yapılan adanın biraz daha güneyinde, bir yanı 183 metre ve yüksekliği 27 metre olan beş basamaklı bir başka piramit daha bulundu. Ama bu sefer ortalık karışmıştı. Çünkü önlenemez bir durum olarak sürekli denizin dibinden mantar gibi ortaya çıkan bu yapıları tarihî olarak bir yerlere yerleştirmek gerekiyordu. Bu da işin en zor kısmıydı.

Bir kısım araştırmacılar suskunluğu yeğlerken, bazıları bu piramitlerin doğanın işi olduğunu ve bunun sonuçlarının da bazen araştırmacıları ve bilim adamlarını bile yanıltabileceğini savundular.

Fransız uzmanlar ise bunların doğal oluşumlar olduğunu, ancak kimi bölümlerinin insan eliyle biçimlendirildiğini savunuyorlardı.

Ancak Prof. Kimura'ya göre bu gizemli yapılar kesinlikle insan elinden çıkma yapıları ve yaşları 10.000 yıl öncesine değin gidiyordu.

Bu gerçekten insanlık tarihinin yeniden yazılması demekti.

Tartışmalar bilimsel platformlarda sürüp giderken, Prof. Kimura ortaya yeni buluntular koymaya devam etti. Bu buluntular yaklaşık 7 metre boyunda bir insan başı heykeli, su altındaki duvarın üzerinde yazılı olan hiyeroglifler ve yine su altından çıkan taş yontma aletleriydi.

Dünya yine yanıtını bulmakta zorlandığı garip bir durumla karşı karşıyaydı.

Profesör Kimura'ya göre denizin dibinde yatan bu yapılar ve heykeller, bizlere geçmişimizde var olan yüksek bir uygarlığı işaret etmekte, ama bu yüksek uygarlığın tarihi ne yazık ki taş devrine tarihlenmekteydi.

Peki ama bu ileri teknoloji ve mimari bilgi gerektiren yapıları kimler inşa etmişti?

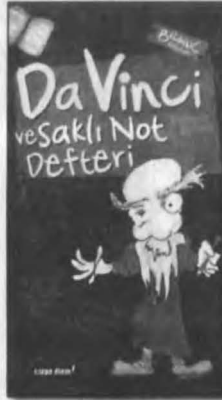
Ve daha önemlisi dünyamızın bilgi hazinelerine bilim adamları neden korku ile yaklaşıyorlar?

Şimdiki tarihî bilgilerimiz, insanlığın uygarlık tarihi olarak elimize sadece altı bin yıllık bir tarih tutuşturuyor.

Gerçekten bununla yetinmeli miyiz?

BİZİ DE OKU! BİZİ DE OKU!

Bilginç Kitaplar

DİKKAT! DİKKAT!

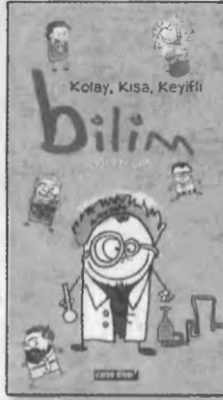
Bu kitaplar için; merak avcısı, macera meraklısı, oturduğu yerden dünyanın pekçok yerine, geçmişe ve geleceğe gitmek, ilginç şeyler öğrenmek, öğrenirken de eğlenmek isteyen, dünya gezegeninde doğmuş, ama tabi Türkçe bilen özgür ruhlu ve kendi çapında bilge OKURLAR ARANIYOR!

NOT: Aşağıdaki soruların ve bunlar gibi daha pekçoklarının cevaplarını merak ediyor olması tercih sebebidir.

* Coğrafi keşiflerle ilgili bildiklerimiz ne kadar doğru? * Geçmiş medeniyetler bizden daha mı ileriydiler? * Gökyüzü neden mavidir? * Da Vinci notlarında ne demek istedi? * Uzayda hayat var mıdır? * Hiç sönmeyen bir ampul yapmak mümkün müdür? Kim, neyi, nerede, ne zaman nasıl buldu?

carpediem!

www.carpediemkitap.com

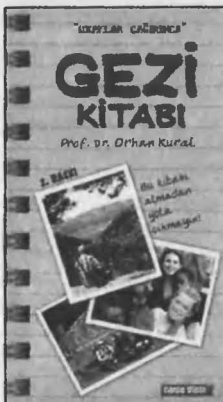
Aradığın felsefe kitabı; kendine özgü mü olsun, deli dolu mu olsun, uçuk kaçık mı olsun, biraz komik mi olsun, güvenilir mi olsun, kolay, kısa mı olsun, keyifle mi okunsun... Eee tamam işte, elinde tutuyorsun. Felsefenin temelini, özünü, özetini, anlatıyor bu kitap. Filozofları tanıtıyor, yaşamlarından söz edip temel düşüncelerini açıklıyor kısaca. Yalın bir felsefe tarihi. İnsanoğlunun iki bin beş yüz yıllık düşünce serüvenini anlatıyor bir öykü tadında. Duru, kıvrak bir dili var. Biraz aforizma havasında, bir solukta okunur. Ne denebilir ki daha "Bir felsefe kitabı bu kadar mı eğlenceli olur!"

"İzafiyet teorisi neydi?" diye sorulduğunda, "Soruyu tekrar alabilir miyim, biz daha o konuya gelmedik" gibi bahaneler bulmaya ARTIK SON! Bu kitabı okuduktan sonra, bilimle ilgili pek çok mevzuu kolaylıkla anlayabilecek ve hatta gerektiğinde tıkr tıkr anlatabileceksin. "Schrödinger kimdir, neyi bulmuştur?" diye sorulduğunda mesela "O da kim be, futbolcu mu?" demek yerine "Haa hani şu, kedili bilim adamı" diye cevap vermen bundan böyle işten bile değil. "Bütün bunları BİLİYİM, aynı zamanda birazcık da GÜLYİM" diyorsan bu kitap tam senlik!

Eğer bu kitabı okursan: Arkadaş meclisindeki edebiyat sohbetlerine korkusuzca katılabilir... Şairlerin, yazarların hayatlarını, eserlerini ve bilinmeyen yönlerini öğrenebilir... Bir solukta okunup bittiğinden "Ay ne çabuk bitti." diyerek, bir kez daha okumak üzere başa dönebilir... Edebiyat derisindeyken ya da televizyonda yarışma izlerken sorulan sorulara hızlı ve doğru cevaplar vererek söze ve akabinde göze girebilir... "Edebiyat yapma kardeşim!" diyenler olursa da "Yaparım kardeşim, ben Kolay, Kısa, Keyifli Edebiyat" okudum şeklinde cevap verebilirsin...

BİZİ DE OKU! BİZİ DE OKU!

Hayatın
İçinden Kitaplar

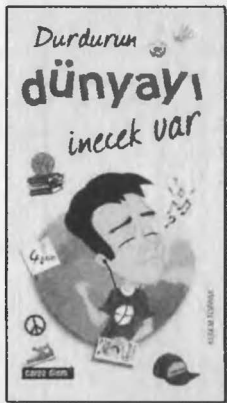
Hayatın içinden düşündüren, eğlendiren, dikleyen, gıcıklayan, gülümseten, ayna gibi insana kendini gösteren, her işe yarayan, el altında bulundurulması gereken fıstık gibi kitaplar. "Zeytin yağlı yiyemem aman, basma da fistan giyemem aman" diyenlerdenseniz bu kitaplar seçiciliğinize fazlasıyla hitap edecek.

carpe diem!

www.carpediemkitap.com

BİZİ DE OKU! BİZİ DE OKU!

Bal Gibi de Kitaplar

Hayat bir sevdadır onu yaşı. Hayat bir hediyedir onu al. Hayat bir bilmecedir onu çöz. Hayat bir fırsattır onu yakala. Hayat bir bahçedir onu der. Hayat bir iyiliktir ona karşılık ver. Hayata göz kırpan, öpücük veren, çimdik atan, nanik yapıp kaçan, yazılar, şiirler, hikâyeler, güzel sözler ve daha neler neler...

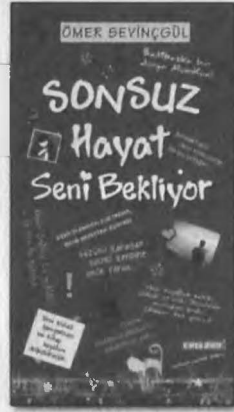
carpe diem!

www.carpediemkitap.com

BİZİ DE OKU! BİZİ DE OKU!

Sıradan Biri Olma

Seni tanıyorum. Zeki bir insansın sen. Okuyan, düşünen, hayatın anlamını kavramak isteyen. Aklın rahat durmuyor. Soruların var, sorgulamaların var. Sıradan biri olmak istemiyorsun. Kimim ben, diyorsun neden dünyadayım, nereye gidiyorum, ölümden sonra ne olacak... Düşünmeden yaşayamazsın sen. Kalbinin sesini susturamazsın...

Biliyorum, bazen dünyaya bile sığmıyorsun. Ruhunun kanatları gök gök yüzüne değiyor. Bütün kalbinle inanıyorsun, sonsuz hayat seni bekliyor. Senin dilinden konuşacak, sorularına cevap olacak, "senin gibi özgür" bir kitap lazım sana... Ne dersin, bana iyi arkadaş olabiliriz gibi geliyor.

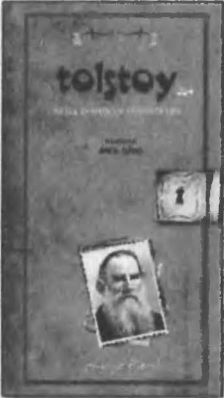
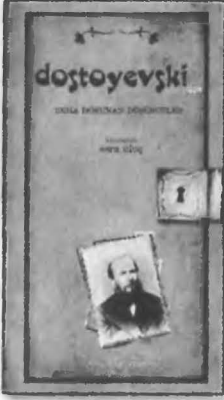
Bu kitaplar güzel, etkili bir şekilde konuşmak ve yazmak isteyen herkes için... Bir öykü kitabı gibi severek okunacak ve aynı zamanda sade dilleri, kıvrak anlatımları, pratik örnekleri sayesinde okuyan herkese yardımcı olacak özel ve güzel kitaplar bunlar... Kendini geliştirmek isteyenlere keyifli birer yol arkadaşı...

carpe diem!

www.carpediemkitap.com

BİZİ DE OKU! BİZİ DE OKU!

Ruha Dokunan
Düşünceler

Dostoyevski, Tolstoy, Balzac, Albert Camus, Shakespeare, Mevlânâ, Kafka, Goethe... Adını duymayan var mı onların. Edebiyat ve düşünce dünyasının dev isimlerinden aşka, inanca, mutluluğa, umuda, nefrete, cesarete, insana, ölüme ve hayata dair düşünceler. Sayfalarda bekliyorlar okunmak ve ruhuna dokunmak için...

carpe diem!

www.carpediemkitap.com

kitabı son sayfasından
okumaya başlayan
carpe diem kitap okuruna
not:

beni oku!
içimdeki gölgeler
aydınlansın. beni oku!
ben okudukça kitap,
sen okudukça insansın!

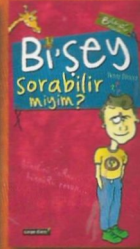
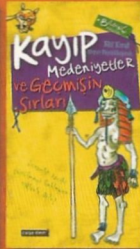
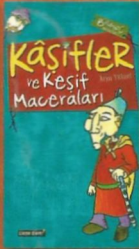
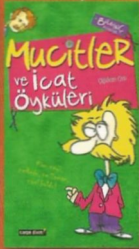

Bu kitabı okuyacak kişinin kafasında dönüp duracak olan sorulardan bazıları şunlardır:

- Altın şehir El Dorado gerçekten var mı?
- Terra cotta askerleri gazaba uğrayıp taş kesilmiş bir ordu mu?
- UFO'lar gerçekten var mı?
- Kapadokya yeraltı tünelleri dünyanın altında kurulmuş olan gizli bir uygarlığın parçası mı?
- Devasa Nazca şekilleri kimler tarafından, ne zaman, ne için ve nasıl yapılmışlardır?
- Dünyamız uzayda dev bir manyetik taklaya mı hazırlanıyor?
- Antik Petra şehri helak edilen Semud kavminin yurdu mu?
- Ölümsüzlüğün sırrı Voynich el yazmasında mı gizli?
- Agarta, insanlığa yol göstermek adına dünya yüzüne mi çıkıyor?
- Zamanda yolculuk yapmak mümkün mü?
- Maya takvimi kıyametin tarihini mi veriyor?
- Hacer'ül Esved kendisini ziyaret edenlerin kaydını mı tutuyor?
- Ruhun fotoğrafı çekilebilir mi?
- Tiwanaku Güneş Kapısı nereye açılıyor?

Bizi de oku... Bizi de oku...

ISBN 978-975-6107-52-2

9 789756 107522

7,5 Lira